

Али Ходжа / Ахмед Ахмед / Муса Дурлу

الخطب المختارة

ИЗБРАНИ ХУТБЕТА

Ислямски лекции и беседи

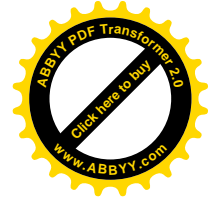
ВТОРА ЧАСТ

Фондация "ВЯРА"
СОФИЯ – 2005

GSM: 00359887622584

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

© 2005 Али Ибрахим Ходжа
© 2005 Ахмед Хасан Ахмед
© 2005 Муса Исмаил Дурлу
© 2005 Фондация "ВЯРА" СОФИЯ
ISBN 954-91593-2-9

СЪДЪРЖАНИЕ

1.Въведение.....	
2.Встъпителна част на хутбето.....	
3.Коранът и Суннетът – път за спасение на човечеството.....	

- 4.Пратеникът на Аллах е прекрасен образец за вас!.....
- 5.Страхувай се от Аллах, където и да бъдеш!.....
- 6.Кой е сполучилият?!.....
- 7.Явни признаци за слабото вярване.....
- 8.Мястото на науката в Исляма.....
- 9.Мястото на зекята в Исляма.....
- 10.Ролята на жената в семейството и обществото.....
- 11.Фактори, спомагащи за възпитанието на децата.....
- 12.Правата на съседа.....
- 13.Великото дело да подобряваш отношенията между хората.....
- 14.Спорът и въздействието му в обществото.....
- 15.Опасността от завистта между хората.....
- 16.Алкохолът и хазартните игри.....
- 17.Дуата и ползите от нея.....
- 18.Указания за правене на дуа.....
- 19.Дуа, която се учи в края на хутбето.....
- 20.Терминологичен речник.....

ВЪВЕДЕНИЕ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах. И нека саляту селямът да бъде за Мухаммед (саллаллаху алейхи ве селлем), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя мюсюлмани!

Предлагаме на вашето внимание втора част на книгата "Избрани Хутбета" (Ислямски лекции и беседи), които разясняват основни неща, свързани с вярването, ибадетите и нравите. Предназначена е за всички, които се интересуват от Исляма и желаят да увеличат знанията си, и като наръчник за имами, ваизи и хатиби.

Целта от издаването ѝ е да допълни тематиката на първа част и да бъде в още по-голяма полза за мюсюлманите, да им служи за ориентир по правия път и допринесе за спечелване задоволството и наградата на Всевишния Аллах. Надяваме се, придобитите познания от разнообразната тематика на лекциите, да въздействат върху вярващите за формиране на широк кръгзор и висок интелект, да помогнат в изграждането на нравствени и високохуманни личности, съобразяващи се с повелите на Всевишния Аллах, благородни в мислите и делата си.

Книгата е написана на подходящ език и са използвани познати термини, които я правят лесна за разбиране. Събраният материал е подкрепен с доказателства от Корани Керим, достоверни хадиси от Суннета на Мухаммед (с.а.с.) и са включени изказвания и становища на учени от Ехлисунне вел-джемаа. Вписани са имената на сурите, номерата на аяетите и източниците на хадисите.

При необходимост всяка една от тези теми може да бъде съкратена в зависимост от обстоятелствата.

Нека да не забравяме, че съвършенството и безпогрешността са присъщи само на Аллах Теаля, затова ще бъдем благодарни на всеки, който ни поправи и коригира.

Молим Всевишния Аллах, да отреди приемственост и берекет на това скромно дело, да възнагради всички, които са допринесли за осъществяването му и тези, които ще се възползват от него! Молим Аллах Субханеху ве Теаля за успех и устойчивост във вярата, и да отреди на всички ни живот съобразен с повелите на Корана и Суннета! И към Него се обръщаме със словата: "Господарю наш! Не отклонявай нашите сърца, след като Си ни напътил! Дари ни с милост от Теб. Ти Си Вседаряващ! Амин!

Усилието е от нас, а успехът от Всевишния Аллах !

Встъпителна част на хутбето

(1)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَ مَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

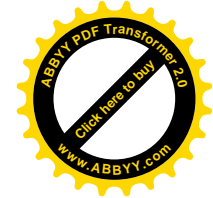
رَقِيبًا ﴿٦﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ

أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا ﴿٧١﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَ خَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ)،
وَ شَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَ كُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَ كُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَ كُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

(1)

КОРАНЪТ И СУННЕТЪТ-ПЪТ ЗА
СПАСЕНИЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световете, Който ни сътвори, дари с безброй благоденствия и напъти в Исляма. Свидетелствам, че Той е един-единствен и няма съдружник, и че Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем) е Негов раб и пратеник. Той е изпратен с ясното послание и истинската религия към цялото човечество. Нека саляту селям да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя!

Корани Керим и Суннетът на Мухаммед (с.а.в) са основните източници на ислямската религия.

Коранът е словото на Всевишния Аллах, в което се съдържа истината и напътствието за хората. Той е пътеводителят в земния живот и причина за спасение в отвъдния. Затова трябва да се подчиняваме на повелите му, да следваме неговите предписания и да бъдем признателни на Аллах Теаля за този огромен дар.

Корани Керим е единствената книга, изпратена от Всевишния Аллах, запазила автентичността си, и не ще бъде променена до Къяметския ден. Коранът е светлината на Аллах, Негов закон и ред. Изпратен е да разсее тъмнината на безверието, злодейството, всичко онова, което е във вреда на човека, и да очертае пътя към щастието му в земния и отвъдния живот. Всевишният Аллах казва:

قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين. يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات إلى النور بإذنه ويهديهم إلى صراط مستقيم.

§ При вас дойде от Аллах светлина и ясна Книга. Аллах насочва с нея онези, които следват Неговото благоволение по пътищата на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път. §/Сура "Мауде"/5/:15,16./

Корани Керим е здравето, некъсащо се въже на Всевишния Аллах. В него са изяснени необходимите неща относно вярването, ибадетите, нравствените правила, онова, което е повелено и забранено. Съдържа вести за предишните пратеници и народи, напътствия към нас и предизвестия за бъдещето. Урежда социалните, политическите и икономически отношения. Подтиква към наука и добротворство, пречиства душите и освещава умовете. Неговите повели са програма на живота и всеки, който се привърже към него, намира правилния път.

Всевишният Аллах казва:

ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى ورحمة وبشرى للمسلمين

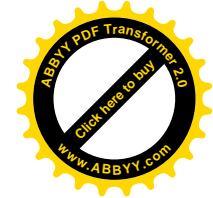
§ ... И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите. §Сура "Нехл"/16/:89./

وليعلم الذين أوتوا العلم أنه الحق من ربك فيؤمنوا به فتخبت له قلوبهم وإن الله لهادي الذين آمنوا إلى صراط مستقيم

مستقيم

§ И за да узнаят дарените със знанието, че този [Коран] е истината от твоя Господар, и да вярват в него, и сърцата им да се смирят пред него.

Аллах напътства вярващите към правия път. §/Сура "Хадж"/22/:54./

Коранът е неизчерпаемото съкровище на Аллах. Той е храна за сърцата и душите и светлина за очите. И блазе на възползвалите се от неговите скъпоценности.

Милост от Всевишния Аллах за човечеството е и изпращането на Мухаммед (с.а.в), за да го научи на Исляма. Той е разяснил тази велика религия, напътил е към всичко добро и е предупредил за всичко онова, което е лошо и забранено да се извършва. Аллах Аззе ве Джелле казва:

وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا

§...И каквото Пратеникът ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го!...§/Сура "Хаур"/5/:7/

Нека да изразим нашата обич и признание към Пратеника (с.а.в) чрез покорство и следване на неговия път. Така ще спечелим удовлетворението на Всевишния Аллах, ще увенчаем с успех земния ни живот и ще постигнем спасение в отвъдния. Аллах Субханеху ве Теаля казва:

لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر وذكر الله كثيرا

§Пратеникът на Аллах е прекрасен образец за вас, за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.§/Сура "Ехзаб"/33/:21./

Мухаммед (с.а.в) е прекрасен образец за практическото приложение на Корана и ислямската етика в живота. Който следва този образец, той е намерил спокойствието и щастието в живота. Всевишният Аллах казва:

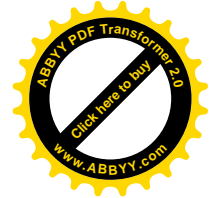
فمن اتبع هداي فلا يضل ولا يشقى. ومن أعرض عن ذكري فإن له معيشة ضنكا

§...който следва Моето напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада. А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения...§/Сура "Та Ха"/20/: 123,124./

Ако обърнем внимание на положението на съвременния човек, ще видим, че въпреки наличието на научен и технически прогрес, той живее в безпокойство и потиснатост. Това е така, защото той се е отдалечил от духовните ценности и напътствията на Създателя си. Този човек е отдаден изцяло на материалното облагодетелстване и не подбира методите за постигането му. Не се интересува дали те са пътищата и позволени, или не. Не схваща смисъла на живота и заслепен от безверието, той се намира в безизходица. Организираната престъпност, кръвопролитията, развратът, алчността, кражбите и много други пороци придобиват публичност. Бедността, мизерията, алкохолизмът, наркоманията, проституцията и безпокойството от ден на ден вземат все по-големи размери. Всичко това е проклетие от Аллах за онези, които забравиха напътствията Му и се подиграха с религията. Те забравиха, че единственото спасение от всички тези проблеми е връщането към Исляма. Аллах Субханеху ве Теаля казва:

إن هذا القرآن يهدي للتي هي أقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات أن لهم أجرا كبيرا

§Този Коран напътства към най-правото и благовестява вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда§/Сура "Исра"/17/:9./

Не може да се постигне спасение от злините, когато липсва напътствието на Аллах Теаля, страхът от Него и съзнанието за отговорност. Дори на всяка крачка да бъдат поставени пазители на реда, не ще съумеят да се справят и няма да намерят изход от тези пороци. Чрез вярването и прилагането на Корана и Суннета човекът е предпазен от всички тези проблеми и е подтикнат към достоен и пълноценен живот. Истински вярващият е привързан към всичко повелено от Аллах Теаля и се ръководи от Него, възползвайки се от разума. Страхува се да не прекрачи границите, определени от Всевишния Аллах. А резултатът и плодовете от тази привързаност и боязън се забелязват в човешкото вътрешно убеждение, поведение и дела. Аллах Теаля казва:

ومن يتق الله يجعل له مخرجا. ويرزقه من حيث لا يحتسب ومن يتوكل على الله فهو حسبه

§...За онзи, който се бои от Аллах, Той ще стори изход и ще му даде препитание оттам, откъдето не е предполагал. И който се уповава на Аллах, 3/-Той му е достатъчен ...§/Сура "Талаяк"/65/:2

§О, вярващи, ако се боите от Аллах, Той ще направи да разграничавате [доброто и злото] и ще ви избави от лошите ви постъпки, и ще ви опрости. Аллах е Владетелят на великата благодат.§/Сура "Енфал"/8/:29./

Когато човек се бои от Аллах Аззе ве Джелле, редовно чете Корани Керим и постоянно е свързан с него, научава значението му и изпълнява онова, което е необходимо и предписано. Коранът е извор на знание и е открит враг на невежеството. Насочва човека към четене и размисъл, а това е пътят към науката, която е средство за избавление от безверието и начин за духовно, нравствено и социално издигане. Всевишният Аллах казва:

اقرأ وربك الأكرم. الذي علم بالقلم. علم الإنسان ما لم يعلم

§ Чети! Твоят Господар е Най-щедрият! Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел.§/Сура "Алек"/96/3,5/

كما أرسلنا فيكم رسولا منكم يتلو عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون

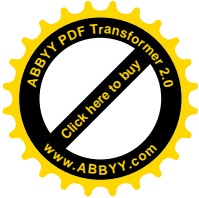
§Изпратихме ви пратеник измежду вас да ви чете Нашите знамения и да ви пречиства, и да ви учи на Писанието и на мъдростта, и да ви учи на онова, което не сте знаели.§/Сура Бакара/2/:151/
Всевишният Аллах подтиква към четене на Корани Керим и съблюдаване на напътствията му, като обещава награда за това:

إن الذين يتلون كتاب الله وأقاموا الصلاة وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور

§Онези, които четат Книгата на Аллах и кланят намаза, които дават скрито и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне...§/Сура "Фатир"/35/:29/
Уважаеми братя!

Единственият начин за избавление от всички пороци и недъзи е да поемем със сигурни стъпки по пътя на Корана и Суннета. Да се запознаем добре с тях, за да сме убедени и да ги прилагаме в живота така, както това са правила предшествениците на ислямската общност. Всяко от напътствията на Корани Керим и Пратеника (с.а.в), отправени хората са, доказателство за това, че Ислямът е велика и - към нас универсална религия. Обръща внимание на всички области на човешкия живот и цели да осигури щастие на човека в този и отвъдния свят. Всевишният Аллах казва:

§И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!§/Сура "Али Имран"/3/:132/

Пейгамберинът (с.а.в) казва:

((إني تارك فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا كتاب الله و سنتي)).

"Аз ви оставих нещо, ако се придържате към него, никога не ще се заблудите: Книгата на Аллах и моят Суннет."

Молим Всевишния Аллах да отреди на всички нас успех и устойчивост във вярата и живот който да е съобразен с повелите на Корана и Суннета. Молим се, още казвайки: Я! Рабби. Не отклонявай нашите сърца, след като си ни напътил! Дари ни с милост от Теб, Ти си Вседаряващият! Амин!

ПРАТЕНИКЪТ НА АЛЛАХ Е ПРЕКРАСЕН ОБРАЗЕЦ ЗА ВАС

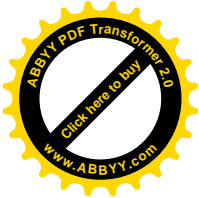
لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة
بسم الله الرحمن الرحيم

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата са за Всевишния Аллах, Господарят на Световете. Той ни сътвори, дари ни с безброй блага и напъти в Исляма. §Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с Правата религия, за да я въздигне над всички религии. Достатъчен е Аллах за свидетел. Мухаммед е Пратеникът на Аллах... § /Сура "Фетх"/48/:28, 29/

И нека саяту селям да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!
Уважаеми братя!

Мухаммед (с.а.с.) е раб на Аллах и Негов Пратеник. Избран измежду хората, пречистен и предпазен от всички недостатъци и пороци. Всевишният Аллах го изпрати с ясното послание и истинската религия към цялото човечество, за да го избави от мрака на безверието, езичеството и всички злини. Пейгамберинът (с.а.с.) призовава всички към вяра, ибадет,

послушание пред Всевишния Аллах и добродетелност. Насочва в пътя, водещ към щастие в земния живот и Дженнета в Отвъдното. Всевишният Аллах казва:

﴿١٠٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

§[О, Мухаммед!] Ние те изпратихме единствено като милост за Световете. § /Сура “Енбия” /21/:107/

Историята на човечеството не помни друга личност, която да е оказала толкова голямо влияние върху човечеството и да е имала такъв принос за него, като Мухаммед (с.а.с.). Преминал всички етапи на живота, от най-трудния - като сирак, лишен от родителски грижи и ласки, изпитал горчивините на живота, до най-превъзходния - като Пратеник и държавник. Той е прекрасен образец и идеален пример за подражание от всеки човек във всичките му дела - от най-незначителното, до най-значимото.

Всевишният Аллах се обръща към Пратеника (с.а.с.) с думите:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ

(2)

§[О, Мухаммед!] Ти наистина имаш велик нрав! §/Сура “Калем”/68/:4/

Аллах Теаля известява нас, хората, да знаем истината за Пратеника (с.а.с.), като казва:

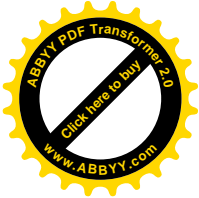
كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

§Изпратихме ви Пратеник измежду вас, да ви чете Нашите айети и да ви пречиства, да ви учи на Книгата (Корана) и на мъдростта (Суннета), и да ви учи на онова, което не сте знаели. §/Сура “Бакара”/2/:151/

Пратеникът на Аллах - Мухаммед (с.а.с.) казва:
((إنما بعثت لأتمم مكارم الأخلاق)) رواه أحمد

“Наистина аз съм изпратен, за да усъвършенствам /Имам Ахмед/ достойните черти на морала.”

Той (с.а.с.) е напътил към всичко положително и ценно и е предупредил за всичко отрицателно и вредно. Всевишният Аллах казва:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

§Пратеникът на Аллах е прекрасен образец за вас, за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах. §/Сура “Ехзаб”/2/:151/

Единственият начин за точно запознаване с Исляма и неговите изисквания, е следването на Пратеника на Аллах (с.а.с.), което е признак за обичта на човека към Аллах. Той, Субханеху ве Теаля, казва:

قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

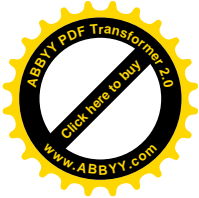
(3)

§(О, Мухаммед!) Кажи: “Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне, и ще опрости греховете ви. Аллах е Опрощаващ, Милосърден.” §/Сура “Али Имран” /3/:31/

Животът на Пейгамберина (с.а.с.) е озаряващ светилник за всеки, който желае добро за себе си и за цялото общество. Всевишният Аллах го е избрал, за да оповести Неговото послание до всички хора. Затова Той, Субханеху ве Теаля, пазил, покровителствал, възпитавал и дарил Мухаммед (с.а.с.) с всички прекрасни качества.

Невъзможно е в тези няколко страници да се опише изцяло живота на най-превъзходния от всички Пратеници и Пейгамбери-Мухаммед (с.а.с.). Но ще се постараем накратко да припомним отделни мигове от неговия добродетелен живот и част от неговия превъзходен морал. Това ще изпълни сърцата ни с радост, ще усили вярата ни и нашата обич към него. А ако го вземем за образец, това ще ни помогне духовно да се пречистим и нравствено да се издигнем.

Още от детските си години Мухаммед (с.а.с.) е известен със здравия си разум, душевната си чистота и непорочност. Той бил безпределно добър, искрен, доблестен и благочестив, изключително търпелив, великодушен, скромнен и честен. Успял да спечели обичта и доверието на неговия народ и бил наречен „Ел-Емиин“-Довереният. Водел праведен живот и никога не се е занимавал с безполезни неща. Не е изричал

непристойни думи и не е участвал в идолопоклонничество. За съвършенството на неговата нравственост, свидетелстват думите на Хатиджа (р.а.), с които тя успокоявала Пратеника (с.а.с.), когато Всевишният Аллах му низпослал първите айети в пещерата Хира:

(... كلا والله ما يخزيك الله أبدا إنك لتصل الرحم و تحمل الكلّ و تكسب المعدوم و تقري الضيف و تعين على نوائب الحق ...)) - رواه البخاري.

“...Кълна се в Аллах! Аллах не ще те посрами никога, защото ти поддържаш роднинските си връзки, помагаш на слабите, раздаваш на бедните, почиташ гостите и помагаш на хората в Бухари и Муслим./беда...”

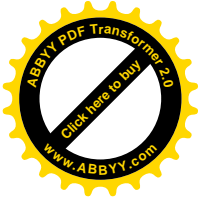
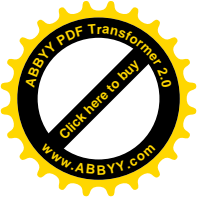
Когато Мухаммед (с.а.с.) бил на четиридесет години, Всевишният Аллах го известил чрез Джебраил (а.с.), че е Негов пратеник, и започнал да му низпослава айети от Корана.

Първоначално Пратеникът на Аллах (с.а.с.) тайно призовавал хората към Исляма, а след като се увеличил броят на последователите му, той започнал открито да зове. Той (с.а.с.) денонощно приканвал хората да престанат да обожават идолите и да правят ибадет единствено на Всевишния Аллах. Известявал ги за низпосланите айети и им разяснявал законите и правилата на Исляма, които са избавление за човечеството.

(4)

Това предизвикало гнева и омразата на идолопоклонниците, които били готови, дори да го погубят. За Пратеника на Аллах (с.а.с.) и неговите сподвижници започнал период на страдания, преселение и мъки, но искрената вяра и убеждение ги правели по-твърди и непоколебими. Враговете на религията му предлагали и били готови да му дадат, каквото пожелае, само и само да се откаже от мисията си. Но той (с.а.с.) отказал да се съгласи и да приеме техните съблазнителни предложения, защото задоволството на Всевишния Аллах и Дженнетът са по-скъпи за него от всичко.

За благородството и добрите намерения на Пратеника (с.а.с.) говори случилото се с него в гр. Тааиф, където отишъл, надявайки се тамошните хора да го подкрепят и приемат призива му. Той очаквал да намери хора с отворени сърца за светлината на Аллах. Но те не се вслушали в думите му, а се подиграли с него и го пропъдили с камъни.

Въпреки това отношение към него, Пратеникът (с.а.с.) не отправял проклинания, а молел Всевишния Аллах, като казвал:

((... بل أرجو أن يخرج الله من أصلابهم من يعبد الله وحده لا يشرك به شيئا)) رواه البخاري و مسلم.

“...По-скоро, моля Всевишния Аллах да отреди измежду потомството им такива, които да правят ибадет единствено на Аллах и да не съдружават с Него нищо друго.” / Бухари и Муслим./

Независимо от трудностите, пред които Пейгамберинът (с.а.с.) бил изправен, той не спрял да призовава към Исляма. Във времето на Хаджилъка се възползвал от възможността да приканва различните племена. Така той открил съмишленици от Медина и изпратил с тях Мусаб ини Умейр да ги обучава на Корана и да им разяснява Исляма.

Пратеникът (с.а.с.) бил подкрепен от Всевишния Аллах и с муаджизето Исра и Миарадж.

А след като враждата, гоненията и омразата на неверниците се засилили към Пратеника (с.а.с.) и неговите сподвижници, му било позволено да се пресели за Медина. Там той (с.а.с.) положил основите на Ислямската държава и продължил да призовава хората към Аллах Теаля. След това негово преселение се променил ходът на историята не само за арабите, а и за цялото човечество. Ислямът се разпространил в целия Арабски полуостров, а от там и по целия свят. За кратко време Мухаммед (с.а.с.) издигнал духовно и верски едно невежо общество, тънещо в мрака на безверието и злините, на завидна висота, като ги превърнал в най-добрата общност, пример за хората във възпитанието, вярването и страхопочитанието към

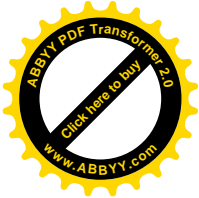
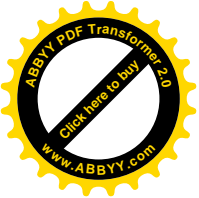
(5)

Аллах Теаля. Станали разпространители на вярата, знанието и мъдростта. Причина, за което без съмнение, е неговото добро искрено намерение, прекрасният му нрав и личният му пример.

Енес (р.а.) казва:

((... خدمت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - عشر سنين فما قال لي: أف و لا لم صنعت؟ و لا أصنعت؟)) رواه البخاري و مسلم.

“Слугувах на Пратеника (с.а.с.) десет години и той никога не ми е казал:” Уф! Нито направи ли това? Нито защо не си го направил?”

Пейгамберинът (с.а.с.) познавал най-добре Всевишния Аллах и най-много се страхувал от Него. Прилагал най-високи морални принципи в живота си и в отношението си с другите хора. Умеел да контролира страстите и желанията си. Бил винаги засмян и приветлив, добросъвестен, честен и справедлив, щедър и доверен, милосърден, снисходителен и опрощаващ. Той (с.а.с.) е единственият човек, у когото се събират всички добри качества и превъзходства. Бил примерен съпруг и баща, отнасял се с нежност и доброта към своите близки, отличен учител и наставник, верен приятел и добър съсед, успешен политик и справедлив съдия, смел войн, мъдър и миролюбив водач, достоен държавник и реформатор. Основоположник на най-съвършените правила в социалния, културния, икономическия и обществения сектор на живота. Във всичките си думи и дела той (с.а.с.) се ръководел от „Вахй“ (откровението на Аллах). За него Всевишният Аллах казва:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾

§ И той не говори от себе си. Това е само откровение, което [му] се разкрива. §/Сура” Неджм”/53/:3-4/

Не случайно, когато Айше (р.а.) била запитана за характера на Мухаммед (с.а.с.), тя отговорила:

((كان خلقه القرآن)) رواه البخاري و مسلم.

*“Неговият характер бе (съобразен с напътствията на)
/Бухари и Муслим/ Корана.”*

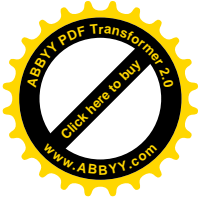
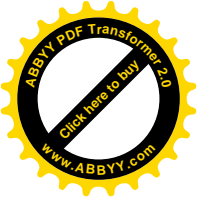
Дори някои от немюсюлманите оценяват и признават приноса и заслугите на Мухаммед (с.а.с.) за човечеството.

Мишел Харт в неговия труд “Стоте най-влиятелни личности в историята” казва: *”Някои читатели ще бъдат изненадани от факта, че поставям Мухаммед начело на личностите с най-силно влияние в света, а някои вероятно ще оспорят избора ми, но Мухаммед е единственият човек, успял изцяло в двете области-религиозната и светската.”*

(6)

Уважаеми братя!

Нека да не забравяме, че Пратеникът (с.а.с.) е най-прекрасният образец за нас, затова трябва да се привържем здраво към повелите на Аллах Теаля и Суннета на Мухаммед (с.а.с.)! Да се стремим, да го следваме във всичките му думи и дела! Да се окачествим с неговия нрав и поведение! И да не

забравяме, че всичкото добро е в следването на Пратеника (с.а.с.), а всичката заблуда е в отдалечеността от неговия призив и напътствие! Така осъзнавайки тази истина и вземайки Пратеника (с.а.с.) за образец, ще постигнем щастие в земния и Отвъдния ни живот! Амин!

(1)

اتق الله حيثما كنت СТРАХУВАЙ СЕ ОТ АЛЛАХ, КЪДЕТО И ДА БЪДЕШ!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата и благодарността е за Аллах, Той е Единственият, от Когото трябва да се страхуваме и молим за опрощение. Свидетелствам, че няма друго истинско божество, освен Аллах, Който няма съдружник. И свидетелствам, че Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем) е раб и пратеник на Аллах.

Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах, защото най-доброто запасяване, с което човекът може да се запаси за Съдния ден, е "теква" - страхуване от Аллах. Той казва:

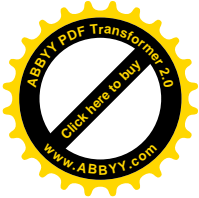
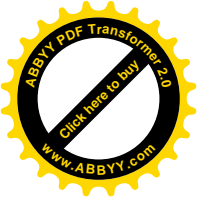
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا لِأَوْلَى الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ

§Каквато и добрина да сторите, Аллах я знае. И запасявайте се! Най-добрият запас е богобоязливостта. И бойте се от Мен, о, разумни хора!§/Сура „Бакара”/2/:197/

Страхопочитанието е завещание на Аллах към първите и последните от човечеството. Всевишният казва:

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ

§...И повелихме на дарените с Книга преди вас, а и на вас да се боите от Аллах...§/Сура „Нуса”/4/:131/

Затова трябва да се боим се от Всевишния Аллах, да изпълняваме Неговите заповеди и да се предпазваме от забраните Му, за да ни помилва.

Ние трябва да бъдем доволни от това, което Аллах ни е дал в този свят, защото материалните богатства са временна наслада и полза на земята, а постоянното и вечното са делата, извършени искрено за Аллах. Той, Аззе ве Джелле, ни припомня за Съдния ден с думите:

(2)

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

§ В Деня, когато нито богатство, нито синове ще помогнат, освен който дойде при Аллах с чисто сърце.”§/Сура „Шуара”/26/:88,89/

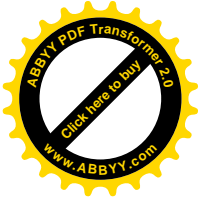
Който стриктно изпълнява Исляма, той винаги се страхува от Аллах, движи се по Правилния път и се пази от забраните, които водят до падение и провал. Предпазва се от забранените страсти, капризи и наслади в този свят.

Софян ибни Абдуллах Ес-Секафи разказва:

((قلت يا رسول الله قل لي في الإسلام قولاً لا أسأل عنه أحداً بعدك، أو غيرك. قال: ((قل آمنت بالله ثم استقم))
— رواه مسلم.

„Рекох: О, Пратенико, на Аллах! Кажу ми нещо за Исляма, за което няма да питам повече никой друг! А Пратеникът (с.а.с.) ми отвърна: „Кажу:”Повярвах в Аллах!”, а след това следвай Правилния път!”/Муслим/

Истинското значение на думата „теква” в терминологията на Исляма е: “Човекът да повярва искрено във Всевишния Аллах, да Го приеме за Създател, Господар и Управител на всичко, след това да тръгне по Правилния път по начин, определен от Него. Да се привърже истински към Исляма, да следва Неговите заповеди и да се отдалечи от забраните Му. Всевишният Аллах казва:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

§О, вярващи, страхувайте се от Аллах с истински страх от Него и умирайте само като мюсюлмани! §/Сура „Али Имран”/3/:102/

Ако вникнем в думите на Аллах, Субханеху ве Теаля: §... страхувайте се от Аллах с истински страх...!§, нима те означават пренебрегване заповедите на Всевишния и небрежност към забраните Му? Нима означават пропиляване на младините в неподчинение към Неговите заповеди? Нима означават припечелване пари по нечестен начин, чрез измама и лъжа?

Страхуването от Аллах не означава изява на претенция за това, а в действителност, то е усещане в гърдите, което проличава на практика по добрите дела, в боязънта от Аллах и подготовката за среща с Него, в Съдния ден.

Ебу Дерда (р.а.) казва:

(3)

“За пълно страхуване от Аллах може да се говори, когато човек остави и най-дребното нещо, поради опасение заради него да не попадне в харам, т.е., за да създаде така преграда между себе си и харама.”

Всевишният Аллах казва:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۖ

§Който извърши добро, дори с тежест на прашичка, ще го види. И който извърши зло, дори с тежест на прашичка, ще го види.§ /Сура “Зилзал”/99/:7,8./

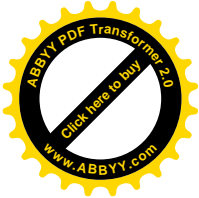
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾

§и които дават, каквото дават, с боязливи сърца, защото при своя Господар ще се завърнат, те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват.§/Сура” Муаминун”/23/:60,61/

Ебу Зер (р.а.) разказва, че Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал:

((اتق الله حيشما كنت...)) – رواه الترمذي و أحمد.

“Страхувай се от Аллах, където и да бъдеш...!”

Аллах Теаля е Този, от Когото единствено трябва да се страхуваме, опасяваме, боим, да Го възвеличаваме в нашите сърца и да правим ибадет само на Него, Субханеху ве Теаля.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) бил попитан: „Кое е това дело, чрез което най-много хора ще влезнат в Дженнета?“ А той (с.а.с.) отговорил:

((تقوى الله و حسن الخلق)) – رواه أحمد و الترمذي.

”Страхуването от Аллах и добрият характер”.

Умер ибни Абдулазиз (р.а.) казва:

((ليس تقوى الله بصيام النهار, و لا بقيام الليل, و التخليط فيما بين ذلك, و لكن تقوى الله ترك ما حرم الله و أداء ما افترض الله فمن رزق بعد ذلك خيرا فهو خير الى خير.))

“Страхуването от Аллах не е само в говеенето през деня, нито

пък в кланянето през нощта, както и други подобни дела, а

страхуването от Аллах е да оставиш онова, което Аллах е забранил,

и да изпълняваш това, което Аллах е заповядал, и след това, който

бъде дарен с добро, то е от хубаво по-хубаво”.

Ебу Зер (р.а.) разказва, че Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал:

(4)

((أوصيك بتقوى الله فانها رأس الأمر كله)) – رواه ابن حبان.

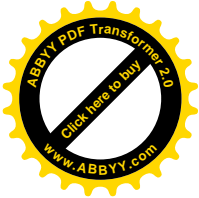
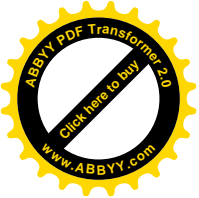
“Завеждавам ти да се страхуваши от Аллах, защото това е главата на всяко дело!”

Всевишният Аллах на много места в Корани Керим говори за „теква“ - страхуване от Аллах. И е пояснил да се знае, че Той е с онези хора, които се страхуват от Него. А когато Аллах е с един човек, тогава той от какво ще се притеснява и кой ще е в състояние да му навреди?! Аллах Теаля казва:

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

§Аллах е със страхуващите се от Него и с тези, които правят добрини.§/Сура „Нехл”/16/:128/

За да има берекет в делата, човекът трябва да ги извършва с твърдо убеждение, истинско вярване и страх от

Аллах Теаля, и с надежда, че ще бъде възнаграден за тях.
Аллах, Аззе ве Джелле, казва:

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

§А ако вярваха и се бояха, награда от Аллах е най-доброто,
ако знаеха.§/Сура „Бакара”/2/:103/

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّن

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩١﴾

§А ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се
страхували, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от
земята. Ала те отричаха и ги наказвахме заради онова, което са
придобили.§/Сура „Еараф”/7/:96/

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ

حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ بَلِغٌ أَمْرِهِ

قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٤﴾

§За онзи, който се страхува от Аллах, на него ще намери
изход и ще му даде препитание оттам, откъдето не е
предполагал. И който се

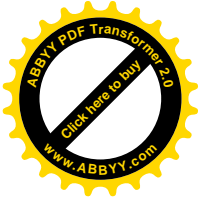
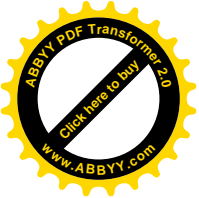
(5)

уповава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява
Своята повеля. Аллах направи мярка за всяко нещо.§/Сура
„Талак”/65/:2,3/

Умер ибну Абдулазиз написал писмо до един човек, в
което казва:

(أوصيك بتقوى الله عز وجل التي لا يقبل غيرها، ولا يرحم إلا أهلها، ولا يثيب إلا عليها، فإن الواعظين بما
كثير، والعاملين بما قليل جعلنا الله وإياك من المتقين)

*“Завеждавам ти да се страхуваш от Аллах, Аззе ве Джелле,
защото без страхуване от Него, нищо не се приема. И ще бъдат
помилвани и възнаградени само страхуващите се от Аллах.
Много са проповядващите към страх от Аллах, но са малко*

онези, които работят със страх от Аллах. Нека Аллах да ни удостои всички да бъдем страхуващи се от Него!”

Щом като страхът от Аллах изпълни сърцето на един човек и остане постоянно в него, той става истински раб на Аллах. И когато се приближи до харам, той се плаши от Аллах, не пристъпва Неговите забрани и затова Всевишният го издига. А за онези, които не се страхуват от Аллах и нарушават забраните Му, Пратеникът (с.а.с.) казва:

((الأعلمن أقواما من أمي يأتون يوم القيامة بحسنات أمثال جبال تامة بيضا فيجعلها الله - عز و جل - هباء منثورا))

“Знам, че хора от моята общност ще се явят в Съдния ден с добри дела, колкото планините Тихамете Биуда (в близост до гр.Мекка), но Аллах, Аззе в Джелле, ще ги превърне на пух и прах.” Севбан (р.а.) казал: *“О, Пратенико на Аллах! Опиши ни ги, за да не бъдем от тях, без да знаем!”* Той (с.а.с.) рекъл:

((أما إنهم إخوانكم و من جلدتكم و يأخذون من الليل كما تأخذون و لكنهم أقوام إذا خلوا بمحارم الله انتهكوها.)) رواه ابن ماجه بسند صحيح — 4345

“Те са ваши братя и от вашето потекло. Прекарват от нощта (в ибадет), както вие прекарвате. Но те са хора, които като останат насаме, престъпват забраните на Аллах.”/Ибну Маджех/

Ибну Реджеб (р.а.), пояснявайки факторите за постиженията на есхабите и техните последователи, казва:

(ما زالت التقوى بالصحابة حتى تركوا كثيرا من المباحات خشية أن تكون من المحرمات)

“Есхабите се страхували от Аллах и оставяли много от позволените неща, поради опасение да не би да са харам”.

Умер ибнул Хаттаб (р.а.) често повтарял:

(و الله إني لأخشى أن أكون ممن يقال لهم يوم القيامة أذهبتم طيباتكم في حياتكم الدنيا، و استمتعتم بها، ثم يبكي حتى يبيل الثرى)

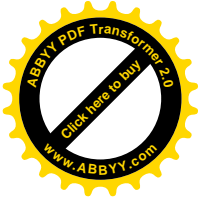
“Кълна се в Аллах! Аз най-много се страхувам да не би да съм измежду онези, на които ще се рече в Съдния ден: „Вие изчерпихте благата си в земния живот и им се насладихте.”...

След това очите му се изпълвали със сълзи и плачел.”

(6)

Айше (р.а.) казва:

“Баща ми - Ебу Бекр Сиддик, имал слуга, който се хранел от припечеленото от него. Един ден занесъл храна на Ебу Бекр и той ял от нея. След като привършил, слугата му рекъл:”О, Ебу Бекр! Ти знаеш ли от каква храна яде?” Той отговорил:”Не!” А слугата му казал: „Преди Исляма, се занимавах с врачуване и припечелвах пари, въпреки че не бях много добър. И тази храна е

закупена с остатъка от тези пари.” Тогава Ебу Бекр се изправил, поставил ръка в устата си и повърнал всичко, което било в стомаха му, поради опасение да не попадне в него дори частица харам”.

Страхувайте се от Аллах Субханеху ве Теаля, изказвайте му благодарност, подчинявайте Му се и не забравяйте, че с Него ще се срещнете!

Страхуващите се от Аллах са добродушни, с чисти сърца, изпълнени с боязън от Него, Субханеху ве Теаля, те са будни и се предпазват от заблудата, далеч са от грешния път, възвеличават обредите на Аллах, извършват праведни дела, с цел приближаване към Него, ненавиждат харам и се предпазват от него, в знак на следване заповедта на Аллах, Който казва:

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعْبِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

§Така е! Който зачита обредите на Аллах, е от набожността на сърцата.§/Сура „Хадж”/22/:32/

Страхуването от Аллах предпазва хората от измамата, изкушението и заблудата на шейтана.

Муаз ибну Джебел (р.а.) казва:

“На Съдния ден ще се каже:”Къде са страхуващите се от

Аллах?” Те ще бъдат под закрилата на Всемиловичивия и никой няма

да се скрие, нито прикрие. А (хората) ще попитат: „Кои са

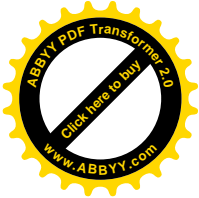
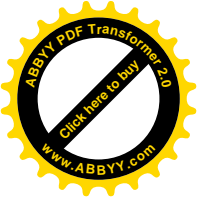
страхуващите се от Аллах?” Тогава ще им се отговори: „Това са

хора, които са се страхували от ширк (съдружаване), от обожаване

на идоли и са били искрени в техните ибадети.”

Ибни Аббас (р.а.) казва:

“Страхуващи се от Аллах са онези, които се предпазват от наказанието на Аллах, като оставят лошото и се надяват на милост от Аллах, които твърдо са убедени в напътствията на Корана и Суннета.”

Страхуващите се от Аллах оставят дори някои от позволените неща, опасявайки се да не изпаднат в прегрешение. В Корани Керим те са наречени „муттекин“

(7)

Али (р.а.) относно „муттекин“ казва:

“Те са достойни хора, с правилно мислене, нестеливи в облеклото, смирени в походката, предпазват зрението си от харам, вслушват се и се възползват от онова, което има полза, ...”

Молим Всевишния Аллах да ни напътва в Правилния път- Исляма и да бъдем от муттекин! Амин!

(1)

من الفائز КОЙ Е СПОЛУЧИЛИЯТ ?!

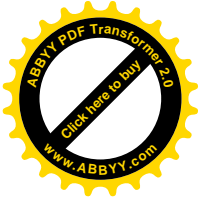
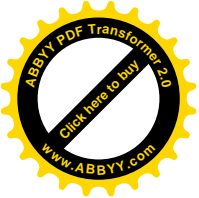
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Всевишния Аллах, Който казва: §Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са преуспяващите. §/Сура „Нур“/24/:/52/.

И саяту селям да бъде върху Мухаммед (салеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи, до края на Света!
Уважаеми братя!

Често слушаме, че еди-кой си е спечелил парична награда, друг - автомобил, трети - купа, четвърти - медал. Еди-кой си отбор надиграл друг, а еди-кой си боксьор победил съперника си и т.н... Така думата „спечелил“ или „победил“ достига до нашите уши, но това е свързано с победите и наградите в земния живот.

Обаче много малко са онези от нас, които съзнателно вникват в смисъла на тази дума, и се стараят към истинския успех и щастие, след които няма загуба. Аллах Теаля казва:

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾ فَأَمَّا
 الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
 مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
 ﴿١٠٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ

§Когато Денят настъпи, никой не ще проговори, освен с Неговото позволение. Сред тях ще има нещастни и щастливи. Онези, които са нещастни, ще бъдат в Огъня. В него ще вдишват и издишват, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае [друго] твоят Господар. Твоят Господар прави, каквото пожелае. А онези, които са ощастливени, ще бъдат в Дженнета, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не

(2)

пожелае [друго] твоят Господар - неизчерпаем дар.§/Сура
 /8,,Худ”/11/:105-10

Успехите в земния живот са съпроводени с трудности и са временни: богатството е изложено на загуби, здравето е застрашено от болести, младостта я следва старостта, дори животът не е вечен... Що за успех е това?! Тогава нека да помислим кой е истинският успех и сполука? Отговор на този въпрос намираме в думите на Аллах Теаля:

فَمَنْ رُحِرَ حَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

§...Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Дженнета, той ще сполучи...§/Сура „Али Имран”/3/:185/

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَذَا مَا أقرءُوا كِتَابِيهِ ۗ إِنِّي
ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ حِسَابِيهِ ۗ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۗ فِي جَنَّةٍ
عَالِيَةٍ ۗ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۗ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْخَالِيَةِ ۗ

§И онзи, чиято книга му се даде в десницата, ще каже: “Ето ви, прочетете моята книга! Предполагах, че ще получа своята равносметка.” И ще живее в доволство сред въздигната Градина. Плодовете ѝ ще са сведени. Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни! § /Сура „Хакка”/69/:19-24/

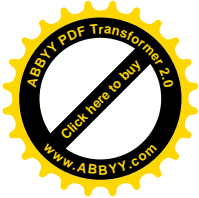
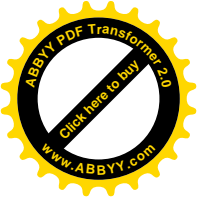
А в противоположната страна на сполучилите ще са съжаляващите, загубилите, които са пропилели земния си живот и не са направили нищо за Отвъдния. Аллах Теаля казва:

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يُدَلِّيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيهِ ۗ
وَلَمْ أدرِ مَا حِسَابِيهِ ۗ يُدَلِّيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۗ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي
مَالِيَهُ ۗ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ ۗ خذوه فغلوه ۗ ثُمَّ الْجَحِيمَ
صلوه ۗ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۗ

(3)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۗ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ۗ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۗ

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۗ

§А онзи, чиято книга му се даде в левицата, ще каже: “О, да не ми бе давана моята книга и да не бях узнал каква е моята равносметка! О, да бе приключило всичко [със смъртта]! Не ме избави моето богатство. Пропадна моята власт.” “Хванете го и го оковете! После в Джехеннема го горете! После го нанижете на верига, дълга - седемдесет лакти! Не повярва той в Превеликия Аллах. И не подканваше към нахранване на нуждаещия се, затова Днес няма тук за него ближен, нито храна, освен кръв и гной. Ядат я само грешниците.”§/Сура „Хакка”/69/:25-37/

Разликата между сполучилите и загубилите е огромна.
Аллах Теаля казва:

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ

§Не са равни обитателите на Огъня и обитателите на Дженнета. Обитателите на Дженнета са сполучилите. § /Сура” Хашир” /59/:20/

В Корани Керим Всевишният Аллах пояснява качествата на сполучилите и техните дела, някои от тях са:

1.Силна вяра в Аллах.

Той Аззе ве Джелле казва:

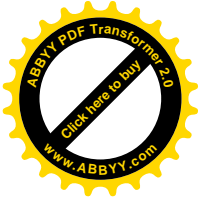
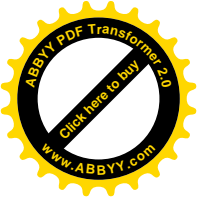
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ
أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

§Аллах обеща на вяращите мъже и жени Дженнетските градини, сред които реки текат - там ще пребивават вечно - и прекрасни дворци в Градините на Дженнета-Адн. А удовлетворението на Аллах е още по-голямо. Това е великата сполука.§/Сура „Тевбе”/9/:72/

(4)

Според учените от Ехли-сунне вел джемаа вярата е:
“Приемане и потвърждение със сърцето, произнасяне с езика и прилагане на дела. Усилва се с извършване на праведни дела и намалява с извършване на прегрешения.”

2.Извършване на добри дела.

Истинската вяра у човека го тласка към подчинение на Аллах, следване на Неговия Пратеник и усъвършенстване на делата, които, за да бъдат приети, трябва да са извършени с искреност заради Аллах Теаля и да са съобразени със Суннета на Пейгамберина (с.а.с.). Всевишният Аллах казва:

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

§...А който вярва в Аллах и върши праведни дела, Той ще опрости неговите прегрешения и ще го въведе в дженнетските градини, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великата сполука. §/Сура „Тегабун”/64/:9/

3.Отхвърляне на бидатите (нововъведенията, вкарани в Исляма) и следване Суннета на Мухаммед (с.а.с.).

Аллах Теаля казва:

♦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَالَكُمْ

§О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си! §/Сура „Мухаммед”/47/:33/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

(من أطاعني فقد أطاع الله و من عصاني فقد عصى الله...) - رواه مسلم.

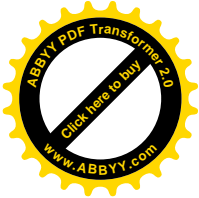
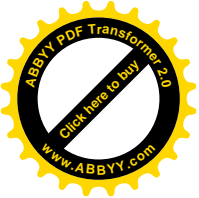
“Който се подчини на мен, той се е подчинил и на Аллах. А който ми се противопостави, той се е противопоставил и на Аллах.”/Муслим./

За да се осъществи следването на Суннета и да се отхвърлят нововъведенията, вкарани в Исляма, трябва да са налице две основни неща:

а) *Всичко, което се извършва, трябва да бъде искрено*
за

(5)

Аллах Аззе ве Джелле!
Той Субханеху ве Теаля казва:

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

§ Аллах рече: “Това е Денят, когато за искрените ще е от полза искреността им.” Техни ще са Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще са доволни от Него. Това е великата сполука. §/Сура., Маиде” /5/:119/

От основните изисквания на вярата е искреността, а от качествата на двуличниците е лъжата, следователно искреност не може да съществува при наличие на лъжа.
б) Да бъде съобразено със Суннета на Мухаммед (с.а.с.). Аллах Субханеху ве Теаля казва:

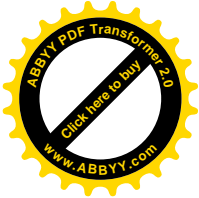
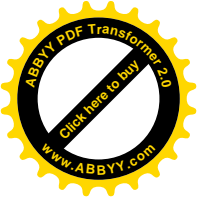
الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

§ Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е най-добър в делата... § /Сура „Мулк”/67/:2/

Относно значението на думите на Аллах Теаля: §...най-добър в делата...§, Фудайл ибин Аяд (р.а.) казва: „който е най-искрен и точен в делата.” А когато бил попитан: “Какво значи най-искрен и точен?”, той отговорил: “Искрен е: онзи, чиито дела са извършени в името на Аллах, и точен е: онзи, който следва Суннета на Мухаммед (с.а.с.). Така че, когато делата са искрени, но не са точни, не се приемат. А и когато са точни, но не са искрени, също не се приемат. Приемат се само, когато са искрени и точни.”

Софян Ес-Севри (р.а.) казва: “Нововъведенията, които се вкарват в Исляма, са по-обичани за шейтана, отколкото греховете. Защото е възможно човек, да се покае и откаже от греховете, но е трудно или почти невъзможно отказването му от заблудата и нововъведенията.”

Ейюб Ес-Сехтияний (р.а.) казва: “Колкото повече човекът следва нововъведенията, вкарани в Исляма, толкова повече той се отдалечава от Аллах Аззе ве Джелле.”

4.Предпазване от прегрешения.

Прегрешенията помрачават и опорочават сърцето на човека. Унизяват го пред Аллах Теаля и го правят нищожен и безсилен. Излагат го на различни наказания в земния и Отвъдния свят. Греховете са причина за намаляване на благодатта и берекета в живота. Затова няма спасение, щастие и сполука, без предпазване от прегрешенията. Аллах Теаля казва:

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

§Тези са границите на Аллах. А който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, Той ще го въведе в градините на Дженнета, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великата сполука.

А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник и престъпва Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унизително мъчение за него.§/Сура „Нуса”/4/:13,14/

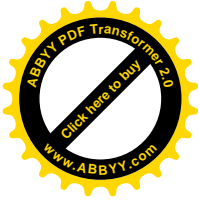
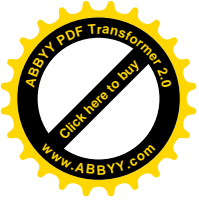
5.Страхуване от Аллах Аззе ве Джелле.

Боязънта от Аллах Теаля предпазва от извършване на грехове, а предпазването от греховете води до спечелване на Дженнета и спасение от Джененема. Аллах Теаля е свързал вярата с боязънта от Него, като казва:

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

§...И не се страхувайте от тях (езичниците), а се страхувайте единствено от Мен, ако сте вярващи!§/Сура „Али /:175/зИмран” /

Айше (р.а.) разказва: *”Рекох: О, Пратенико на Аллах! Дали споменатите хора в думите на Аллах Теаля:§И които дават, каквото дават, а сърцата им са плахи, защото при своя Господар ще се завърнат§, са тези, които блудстват, употребяват алкохол и крадат? А той (с.а.с.) отговори: “Не! О, дъщеря на Ебу Бекр! Напротив, те са хора, които говеят,*

кланят намаз, дават зекят и се страхуват, че няма да им бъде прието.”/Тирмизи/

(7)

Всевишният Аллах казва още:

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١١٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

§ Които вярват и са богобоязливи - за тях е радостната вест в земния живот и в Отвъдния. Неизменни са Словата на Аллах. Това е великата сполука. §/Сура „Юнус”/10/:63-64/

6. Търпение.

Търпението е: *„Твърдо устояване на физически или душевни изпитания и лишения, въздържане от оплакване и предпазване от грехове.”*

Аллах Теаля казва:

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

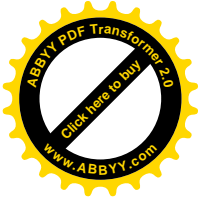
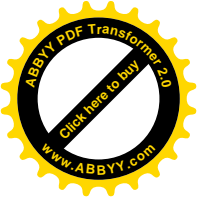
§ Днес Аз ги възнаграждавам, защото бяха търпеливи. Те са сполучилите.” § /Сура „Муаминуне”/23/:111/

Ибни Кайим (р.а.) казва: *”Според единодушното мнение на ислямските учени търпението е задължително. То е половината от вярата, а другата половина е благодарността и признателността.”*

Моля Аллах Теаля да отреди да сме от сполучилите раби в земния и Отвъдния живот, за които не ще има страх и скръб!

(1)

ЯВНИ ПРИЗНАЦИ НА СЛАБАТА ВЯРА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Аллах Теаля и нека саляту селям да бъде върху Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!

Уважаеми братя!

Необходимо е да знаем, че вярата на човека, се усилва и отслабва. Усилва се с правене на добри дела и отслабва чрез извършване на прегрешения. За да може мюсюлманинът да си предпази вярата от отслабване, трябва да познава признаците на тази опасна болест. Някои от тези признаци са:

1.Извършване на непозволени деяния.

Човекът е слаб и е възможно да попадне в прегрешение. Но честото извършване на прегрешения води до превръщането им в навик, след което отвращението и чувството за вина от това постепенно изчезват от неговото сърце. Така той започва открито да върши грехове и дори се хвали с това, което е още по-голям грях.

Пратеникът (с.а.с.) предупреждава за опасността от подобно поведение, особено ако се извършва съзнателно и

ЯВНО:

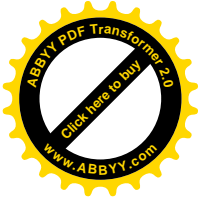
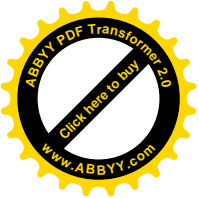
((كل أمتي معافى إلا المجاهرين وإن من المجاهرة أن يعمل الرجل بالليل عملاً ثم يصبح وقد ستره الله فيقول: يا فلان عملت

البارحة كذا وكذا وقد بات يستره ربه ويصبح يكشف ستر الله عنه)) رواه البخاري 6069

“На цялата ми общност ще бъде опростено, освен на разгласяващите прегрешенията си. Разгласяване е, дори когато един човек през нощта извърши лошо деяние и осъмне прикрит от Аллах, а след това сам казва: “Снощи извърших това и това...!” Той е пренощувал, прикрит от неговия Господар, а на сутринта сменя от себе си прикритието на Аллах.”/Бухари/

2.Небрежно изпълнение на ибадетите.

Към това спадат: разсеяност по време на намаз, при небрежно четене на Коран и правенето на дуа... А ибадет,

направен по такъв начин, не се приема от Аллах Теаля.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((...لا يقبل الله دعاء من قلب غافل لاه)) رواه الترمذي

“...Аллах не приема дуа от небрежно и разсеяно

(2)

сърце.”/Тирмизи:3478/

3.Проява на ленивост при изпълнение на ибадетите.

При такъв случай извършеният ибадет от човека представлява съвкупност от безжизнени и лениви движения, които са присъщи на лицемерите. Аллах Аззе ве Джелле, казва:

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا
كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

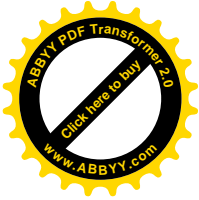
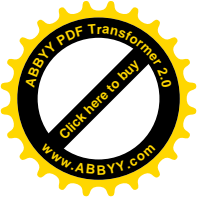
§Лицемерите се стараят да измамат Аллах, но Той мамитях. Изправят ли се за намаз, се изправят мързеливи, за показ пред хората, и малко споменават Аллах...!§ /Сура”Нуса”/4/: 142/

Мързелът е причина човекът да пропуска възможността да се възползва от подходящите времена за нафиле намаз, олуч и правене на други добри деяния. Той е и повод за закъсняването за намаза с джемаат в джамията и за петъчния намаз.

Мързеливият не чувства угризение на съвестта си, когато се успи за намаз, пропусне суннет от суннетите или част от тях. Той е далеч от онези, за които Аллах Теаля казва:

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ
فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ

§...И те се надпреварваха в добрините, и Ни зовяха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред Нас.§/Сура “Енбия”/21/:90/

4. Желание за показ и изтъкване пред хората.

Обикновено това се проявява в следните случаи:

а) Желание за власт и служба, без да бъде осъзната

отговорността и опасността, за която Пратеникът (с.а.с.) ни

предупреждава:

((إنكم ستحرصون على الإمارة و ستكون ندامة يوم القيامة فنعم المرزعة و بسس الفاطمة)) رواه البخاري

„Вие ще се стремите към власт, но на Съдния ден ще съжалявате. Колко приятно е кърменето (властта), а колко лошо е отбиването (загубата ѝ)!”/Бухари/

(3)

((إن شئتم أنبأتكم عن الإمارة و ما هي أولها ملامة و ثانيها ندامة و ثالثها عذاب يوم القيامة إلا من عدل))

رواه الطبراني.

„Ако желаете, ще ви известя за властта - и какво е тя? Първо, поражда упреци. Второ - съжаление. И трето - наказание в Съдния ден, освен за онзи, който е справедлив.” /Табарани./

Желанието за власт е порицано, защото най-често се пренебрегват способните и заслужаващите. Но когато е свързано с изпълнение на дълг и поемане на отговорност, и няма друга по-подходяща личност, е позволено мюсюлманинът да прояви желание и да се кандидатира, като за тази цел положи необходимите усилия – добронамереност и справедливост.

б) Желание за публична изява и самоизтъкване.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

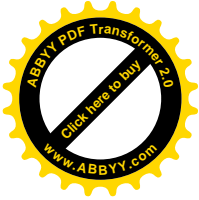
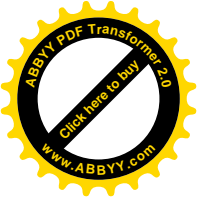
((إتقوا هذه المذابح - يعني الخراب -)) رواه البيهقي.

„Предпазвайте се от тези престоли!”

в) Човекът да изпитва удовлетворение, когато другите

му стават на крака. Пратеникът (с.а.с.) казва:

((من سره أن يمثل له عباد الله قيام فليتوبأ بيتا من النار))

*“Който го радва рабите на Аллах да му стават на крака,
нека да си приготви дом в Джехеннема!”/Бухари/*

5. Проява на скъперничество.

Първите мюсюлмани и сподвижниците на Мухаммед (с.а.с.) са се предпазвали от това порицано качество. Аллах Теаля възхвалява енсарите (мюсюлманите от Медина, които са подпомагали Пратеника (с.а.с.)) и мухаджирините (мюсюлманите преселили се от Мекка в Медина), като казва:

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ
هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً
مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ
شِحَّ نَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

§Онези, които населяваха града (Медина) и повярвали отпреди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от

(4)

скъперничеството на душите си, те са сполучилите. §/Сура

“Хашир”/59/: 9/

Пратеникът (с.а.с.) казва:

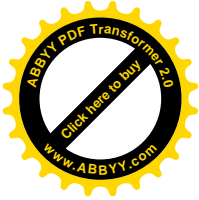
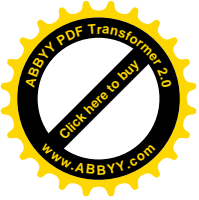
((لا يجتمع الشح و الإيمان في قلب عبد أبدا)) رواه النسائي

“В сърцето на мюсюлманина никога не се събират

скъперничеството и вярата.” /Несаи./

А що се отнася до опасността от скъперничеството и въздействието му върху човека, Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إياكم و الشح فإتما هلك من كان قبلكم ...)) رواه أبو داود.

*“Предпазвайте се от скъперничеството, защото поради
него бяха погубени онези преди вас...!”*

Относно скъперничеството най-красноречиви са думите
на Аллах Теаля:

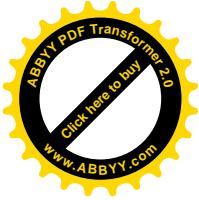
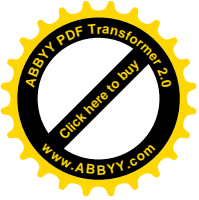
هَاتَانْتُمْ هَتَوْلَاءٍ تَدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ
يَبْخُلُ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

§Ето, вие сте онези, които са призвани да раздават по пътя
на Аллах. Но сред вас има скъперници, а който е скъперник, той
само спрямо себе си е скъперник. Аллах е Пребогатият, вие сте
бедните. И отвърнете ли се, Той ще ви замени с други хора и те
не ще бъдат като вас.§/Сура „Мухаммед”/47/: 38/
6:Говорене без покритие, без деяниея.

Аллах Теаля порицава говоренето за онова, което не се
върши:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

§О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите? Най-
омразно пред Аллах е да говорите онова, което не
вършите.§/Сура „Сафф”/61/:2, 3/
7.Извършване на порицани дела.

Някои от хората вършат презрени и неодобрени дела от Исляма, а когато им се направи забележка, те с лекота казват:

“Нима е харам!?” и си затварят очите пред истината. А

(5)

впоследствие това им отваря вратите и душите към вършене на по-големи прегрешения.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((... من وقع في الشبهات وقع في الحرام كالراعي يرعى حول الحمى يوشك أن يرتع فيه...)) مسلم

“...Който попадне в съмнителни дела, той попада в харам!

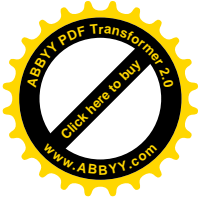
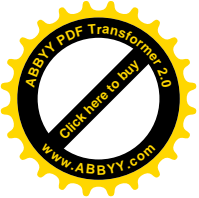
Подобен е на пастир, който пасе стадото си около забранено място и всеки момент то може да (влезне) и да пасе в него...”

Още повече! Някои хора, когато попитат по даден проблем дали е позволено или не, и като им се отговори, че е харам, те отново питат: “Дали харамът е голям или малък и колко е грехът?” Тези хора не са загрижени да се предпазват от съмнителните и порицани дела, които водят към харам.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((الأعلمن أقواما من أمتي يأتون يوم القيامة بحسنات أمثال جبال تهامة بيضا فيجعلها الله - عز و جل - هباء منثورا))

“Знам, че хора от моята общност ще се появят в Съдния ден с добри дела, колкото планините Тихамете Биuida (в близост

до гр.Мекка), но Аллах Аззе ве Джелле, ще ги превърне на пух и прах.” Севбан (р.а.) казал: “О, Пратенико на Аллах! Опиши ни ги, за да не бъдем от тях, без да знаем!” Той (с.а.с.)

рекъл:

((أما إنهم إخوانكم و من جلدتكم و يأخذون من الليل كما تأخذون و لكنهم أقوام إذا خلوا بمحارم الله إنتهكوها.)) رواه ابن ماجه — 4345.

“Те са ваши братя и от вашето потекло. Прекарват от нощта (в ибадет), както вие прекарвате. Но те са хора, когато останат насаме, престъпват забраните на Аллах.”

8. Незачитане на одобреното и пренебрегване на малките добрини.

Ебу Джерий Ел Хаджемий казва: *“Отидох при Пейгамберина (с.а.с.) и му рекох: “О, Пратенико на Аллах! Ние сме народ, който живее в пустинята, затова ни напъти към дело, чрез което Аллах Теаля ще ни възнагради!”* Той (с.а.с.)

казал:

((لا تحقرن من المعروف شيئا و لو أن تفرغ من دلوك في إناء المستسقي و لو أن تكلم أخاك و وجهك إليه منبسط)) رواه أحمد.

“Не пренебрегвайте нищо от добрините! Дори да изсипеш водата от своя съд в съда на търсеция вода, или пък, когато разговаряш със своя брат (мюсюлманин), лицето ти да е засмяно!”/Ахмед/

Пратеникът (с.а.с.) казва:

(6)

((مر رجل بغصن شجرة على ظهر طريق فقال و الله لأنحين هذا عن المسلمين لا يؤذيهم فأدخل الجنة)) رواه

مسلم

“Един човек минал покрай паднал клон от дърво на пътя и си рекъл: “Кълна се в Аллах, че ще отстраня този клон, за да не Това станало причина, той да бъде пречи на мюсюлманите!”

въведен в Дженнета.”/Муслим/

9. Проява на незаинтересованост към проблемите на мюсюлманите.

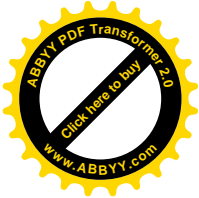
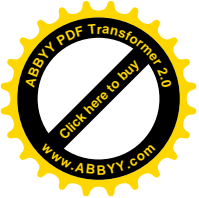
Това качество не е присъщо на истинските мюсюлмани.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((إن المؤمن من أهل الإيمان بمتزلة الرأس من الجسد يألم المؤمن لأهل الإيمان كما يألم الجسد لما في الرأس)) رواه

أحمد

“Мюсюлманинът в отношението си към другите мюсюлмани е като положението на главата спрямо тялото.

Той страда с тях, когато те страдат, така, както тялото страда от болката в главата.” /Имам Ахмед/

10. Прекъсване на братските взаимоотношения.

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((ما تواد اثنان في الله عز وجل أو في الإسلام فيفرق بينهما أول ذنب (و في الرواية: ففرق بينهما إلا بذنب (يحدثه أحدهما)) رواه البخاري

“Двама мюсюлмани не се обичат истински, заради Аллах Аззе ве Джелле, или заради Исляма, щом ги разделя първата грешка, допусната от единия от тях.”/Бухари/

11. Прекаленото оспорване.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه إلا أوتوا الجدل)) رواه الترمذي 3253.

“Няма такъв народ, който да не се е заблудил след напътствието, отдавайки се на спора.”

А днес колко много са споровете на хората за безсмислени и недействителни неща! Те оспорват, без да имат наука, напътствие, нито пък аргументи.

Като поука за въздържане и изоставяне на това порочно качество са достатъчни думите на Пратеника (с.а.с.):

((أنا زعيم بيت في ربح الجنة لمن ترك المراء وإن كان محقا...)) أبو داود.

“Аз гарантирам къща в покрайнините на Дженнета за онзи, който остави спора, дори и да бъде прав...”/Ебу Давуд/

12. Прекалена привързаност и пристрастие към земния живот.

Когато сърцето на един човек силно се привърже към земния живот до такава степен, че той започва да чувства

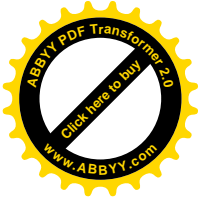
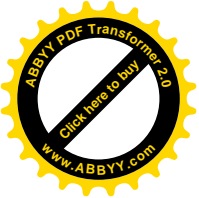
(7)

болка, когато пропусне нещо от земните наслади. Той чувства болка и когато види своя брат мюсюлманин, че притежава нещо, с което той не се е сдобил, и започва да му завивда. А това е несъвместимо с вярването. Пратеникът (с.а.с.) казва:

((لا يجتمعان في قلب عبد الإيمان والحسد)) رواه أبو داود

“В сърцето на мюсюлманина не се събират вярата и завистта.”/Ебу Давуд/

13. Прекалена загриженост относно: яденето, пиенето, облеклото и др.

Желанието на човек да потъва в разкош и лукс е порицано от Исляма. Когато Пратеникът (с.а.с.) изпратил до Йемен Муаз ибни Джебел (р.а.), му завещал следното:

((إياك و التمتع فإن عباد الله ليسوا بالمتنعين)) - سلسلة الصحيحة.

“Предпазвайте се от лукса, защото рабите на Аллах не си падат по лукса!”

Молим Аллах Теаля да ни предпазва от всички пороци и да ни запази вярата! Амин!

(1)

مكانة العلم في الإسلام

МЯСТОТО НА НАУКАТА В ИСЛЯМА

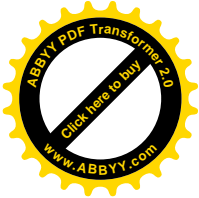
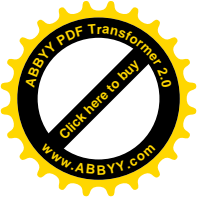
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на световете. И нека саяту селям да бъде за Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя!

Науката е светлина, озаряваща пътя на човека към света, и е наследство на пратениците и техните последователи. Чрез нея се стига до опознаване на Всевишния Аллах, разграничава се халяла (позволеното) от харамата (непозволеното), тя е признак за интелигентност и начетеност. Затова Ислямът отдава огромно значение на науката и е открит враг на невежеството. Още в първите низпослани айети Всевишният Аллах казва:

اقرأ باسم ربك الذي خلق. خلق الإنسان من علق. اقرأ وربك الأكرم. الذي علم بالقلم. علم الإنسان ما لم يعلم.

§Чети [о, Мухаммед] в името на твоя Господар, Който сътвори - сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господар е Най-щедрият, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел. §/Сура “Алек”/96/: 1-5/

В Корана човекът е насочен към четене и размисъл, а това е пътят към науката, която е средство за избавление от безверието и начин за духовно, нравствено и социално издигане.

Ислямската наука помага на човека да опознае своя Създател, Неговите повели и забрани, да се реализира в живота и да достигне истинско щастие. Аллах Аззе ве Джелле казва:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(2)

§И знай [о, Мухаммед], че няма друго (истинско) божество, освен Аллах! ... § /Сура” Мухаммед”/47/:19/.

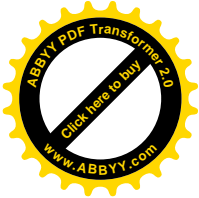
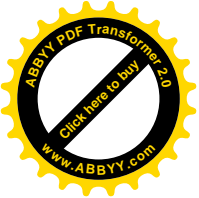
Това е първото задължение на човека, чрез науката да опознае Всевишния Аллах и Неговия Пратеник (с.а.с.), да приеме посланието, с което е изпратен, и да се напъти. Колкото повече той натрупва знание, толкова повече се привързва към религията и се приближава към Всевишния Аллах. Човекът, опирайки се на науката, получава ясни доводи, убеденост и увереност, за да разбере мъдростта от пребиваването си на този свят. Това е причината Ислямът да цени и напътства към науката. Аллах Субханеху ве Теаля казва на Мухаммед (с.а.с.):

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

§ ... Кажете: „Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.” § /Сура “Зумер”/39/:9/.

﴿ أَفَمَنْ يَعْلَمُ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ أَلَمْ يَتَذَكَّرْ أَلَمْ يَأْمُرْ بِالْعِلْمِ وَالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ الْحُكْمُ وَاللَّهُ سَرِيعٌ ﴿٩﴾

﴿ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٩﴾

§И нима онзи, който знае, че низпосланото на теб от твоя Господар е истината, е като онзи, който е сляп? Поучават се само разумните хора, § /Сура “Раад”/13/:19/.

Науката - и светската, и религиозната, е помощник на човека, за да стигне до напътствие. Тя променя начина му на живот, прави го щастлив на този свят и му осигурява спасение в задгробния живот. Всевишният Аллах напътства да се прави дуа за увеличаване и обогатяване на знанието, като казва:

وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

§ ... И кажи: „Господарю мой, надбави ми знание!” §/Сура Таха/20/:114/

И обещава да издигне онези, които вярват и са дарени с наука:

يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

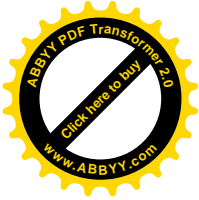
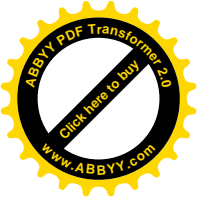
§...Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание... §/Сура Муджаделе/58/:11/

(3)

Пратеникът (с.а.с.) казва:

((من سلك طريقا يلتمس فيه علما سهل الله له به طريقا إلى الجنة))

“Който върви по път в търсене на знание, Аллах му облекчава пътя за Дженнета.”- /Муслим/

Тези напътствия на Всевишния Аллах и Неговия Пратеник (с.а.с.) са дали истинския тласък към науката на първите мюсюлмани и на тези напътствия се дължат успехите, които предците ни са постигнали в областта на научното и културно развитие. Въпреки че днес мюсюлманите претърпяват застой в тази област, поради отклонение от религията и забравяне на тези напътствия, светът продължава да помни имената на ислямските учени, които са поставили основите на различните клонове от науката. Ибни Сина (Авицена) е смятан за бащата на медицината. Джабир Ибни Хайян е положил основите на химията. Мухаммед Ибни Ел-Хейсем е основател на физиката. Ел-Джабир е основателят на алгебрата. Ибни Бадже поставя основите на психологията. Ибни Халдун и Ибни Джерир Ет-Табари са положили основите на историята. В областта на религиозната наука върхово място заемат Имамите: Ебу Ханифе, Шафии, Малик, Ахмед Ибни Хамбели, Бухари, Муслим, Ибни Теймийе и много други известни учени, чиито имена и заслуги не могат да бъдат изредени поотделно, но те се знаят и помнят от ислямската общност. А градовете Медина, Багдад, Басра, Куфа, Дамаск, Кайро, Куртуба (Кордова), Бухара и много други се превръщат в научни и културни центрове.

Уважаеми братя!

Знайте, че науката е светлина и развитие, а невежеството е мрак и изостаналост. А за да се стигне до успех при придобиване на науката, влияят следните основни фактори:

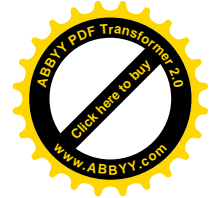
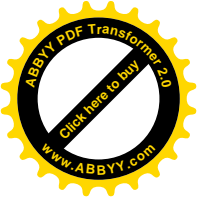
1/Пълноценно възползване от детските и младежките години.

2/Ролята на семейството и училището.

3/Ролята на обществото и обкръжението, в което човекът живее.

Имам Газали казва: „*Когато човекът се ражда, е като бяла страница. След това под влиянието на обществото и отношенията му с обкръжението се формират неговата личност, качества и поведение. Семейството, в което се ражда,*

(4)

го научава на родния език, на своите обичаи, религия и традиции, без той да може да се съпротивлява срещу това влияние. Ето затова отговорността за обучението и възпитанието на детето се пада на родителите. Техен ще бъде приносът за правилното и доброто възпитание и техен ще бъде срамът за грешките му.”

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) предупреждава за това, като казва:

*((ألا كلكم راع و كلكم مسؤول عن راعيته - وفيه - والرجل راع على أهل بيته وهو مسؤول عن رعيته)) -
رواه مسلم 4701*

“Всеки един от вас е пастир, и всеки ще отговаря за повереното му,...човекът е пастир на семейството си и ще отговаря за него.”/Муслим/

Знайте също, че за да има полза от спечелената наука, трябва да са налице следните условия:

1/ПОДБУДАТА ЗА ТЪРСЕНЕТО НА НАУКА ДА Е СПЕЧЕЛВАНЕ ЗАДОВОЛСТВОТО НА ВСЕВИШНИЯ АЛЛАХ.

Целта от търсенето ѝ не трябва да бъде спечелване на авторитет, богатство или слава.

Имам Газали е съставил етични правила, които ако се прилагат на практика, ще се постигне истинска полза от науката. Наставлявайки своя ученик, той казва:

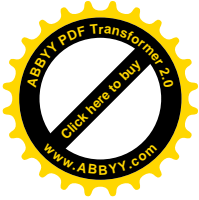
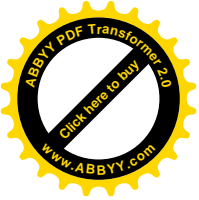
„Ей, момче! Колко ноци си прекарал буден в четене на книги и преговаряне на наученото, лишавайки се от сън? Не знам, каква е била подбудата ти за това! Ако е била за постигане на земни блага, докопване до власт или показване превъзходство над връстници и себеподобни, тежко ти и горко! Тежко ти и горко! Обаче ако твоето намерение е било да съживиш шериата на Мухаммед (с.а.с.), да изградиш характера си и да унищожис в себе си изкушението към злото, то тогава блазе ти! Блазе ти!”

Относно искреността в намерението Всевишният Аллах казва :

فمن كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك بعبادة ربه أحدا

§Който се надява за срещата със своя Господар, да върши праведни дела и в ибадета си на своя Господар никого да не съдружава с Него!§/Сура “Кехф”/18/:110/

2/ПРИДОБИТАТА НАУКА ДА СЕ ИЗПОЛЗВА В ЖИТЕЙСКАТА ПРАКТИКА .

Когато човекът не практикува полученото знание, то се превръща в довод против него. Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((إن من أشد الناس منزلة يوم القيامة عالم لا يبتغى بعلمه.)) الدارمي.

„Сред най-тежко наказаните в Съдния ден ще бъдат учените, които не са се възползвали от знанието си.” /Дарими/

Ебу Дерда (Аллах да е доволен от него) казва:

„Най-много, от което се плаша, е момента, когато ще застана пред Аллах Теаля, Той да ми каже: „Ти спечели наука, а как се възползва от нея?!“

Имам Газали (Аллах да го помилва), наставлявайки своя ученик, казва:

(أيها الولد العلم بلا عمل جنون و العمل بغير علم لا يكون و اعلم أن كل علم لا يبعدك اليوم عن المعاصي و لا يحملك على الطاعة لن يبعدك غدا من نار جهنم) – عطار ص 120

Ей, момче! Знание без практика е лудост, а практика без знание не може. Знай, че знанието, което днес не те предпазва от прегрешенията и не те подтиква към подчинение и добродетелност, не ще те отдалечи и от Огъня на Джехенема в утрешния ден.”

Имам Шафии (Аллах да го помилва) казва:

(ليس العلم ما حافظ العلم ما نفع)

“Не е наука това, което се наизустява, а наука е онова, което допринася полза.”

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал:

((اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع...)) - مسلم.

“...О, мой Аллах! Пази ме от наука, която не допринася полза...” /Муслим/

И е казал още:

((اللهم إني أسألك علما نافعا و رزقا طيبا و عملا متقبلا.))

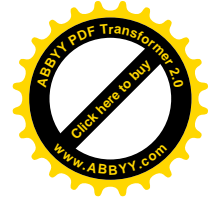
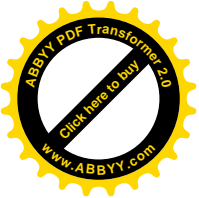
“О, мой Аллах! Моля Те за полезна наука, добро препитание, и дела, които да бъдат приети!”/Ибни Маджех/

3/ПРИДОБИТАТА НАУКА ДА СЛУЖИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА ЛИЧНОСТТА.

Тук трябва непременно да сме сигурни и убедени, че когато науката се използва добронамерено, тя винаги е в полза на човека, въздейства за формиране на висок интелект, широк кръгозор и помага за изграждането на високохуманни, нравствени личности, благородни в мислите и делата си.

Уважаеми братя!

В заключение нека да припомним, че с позволението на Всевишния Аллах днес сме свидетели на един нов тип

педагогическо явление в масовото училище – религиозното обучение. Нека да изразим благодарност и задоволство на Аллах Субханеху ве Теаля за тази прекрасна възможност, да обърнем внимание и да положим необходимите усилия за възпитанието на подрастващото поколение според нормите на религията ни. Това е голям шанс за запознаване с богатия свят на Исляма и неговите ценности.

Молим Всевишния Аллах да ни дари с Неговата милост и благоволение, да ни насочи към полезната наука, да ни отреди стабилност по правия път, да ни ощастливи в земния живот и да ни възнагради с Дженнет в отвъдния. Амин!

(1)

МЯСТОТО НА ЗЕКЯТА В ИСЛЯМА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилоствивият, Милосърдният!

Хвала на Всевишния Аллах, Единственият Господар на световите! Само на Него правим ибадет и Него за напътствие и помощ зовем! Той опрощава всички прегрешения, морално извисява и опазва от злините онези, които следват Неговите напътствия! И нека саяту селям да бъде върху Пратеника на Аллах – Мухаммед ибни Абдуллах, семейството му, неговите сподвижници и последователи!

Уважаеми братя!

Всевишният Аллах е сътворил хората и им е отредил различно препитание. Едни от тях са богати и задоволени, а други бедни и нуждаещи се. Всичко това е изпитание за едните и за другите. Така ще проличи дали богатият изразява признателността си към Аллах Теаля, като раздава от това, което му е дал, и дали сиромашът ще преодолее трудностите на недоимъка и ще прояви търпение. Всевишният Аллах казва:

وهو الذي جعلكم خلائف الأرض ورفع بعضكم فوق بعض درجات ليبلوكم في ما آتاكم...

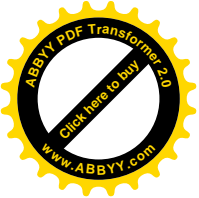
§Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил...!§/Сура „Енам”/6/: 165/

Относно богатството Пратеникът (с.а.с.) казва:

((ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس)) - رواه مسلم.

“Богатството не е в многото средства, а в задоволената душа.”/Муслим/

Всевишният Аллах е Милостив и не е изоставил бедните с трудностите на недоимъка, без да е обърнал внимание на техните проблеми. Напротив, Той Субханеху

ве Теаля, е отредил част от притежаваното богатство на заможните да е неотменимо право на нуждаещите се, задължение, а не дар или подарък.

Зекятът е една от основите на Исляма и голям ибадет към Аллах Теаля, в изпълнението на който проличава искреността и предаността на вярващия към неговия Създател. Задължение е от Всевишния Аллах към всеки мюсюлманин, чието богатство достигне определената от шериата минимална количествена стойност, наречена "нисаб", след достигане на която става дълг от това богатство да бъде дадено определено количество на определени хора в определено време. При различното имущество "нисабът" е различен, различен е и процентът на това, което трябва да се даде за зекят. Това е обширна тема, която ще бъде отделно разяснена. Затова, с позволението на Всевишния Аллах, ще направим само кратко въведение в тази тема, като разясним по-важните неща, някои от превъзходствата на зекята, както и опасността и последиците от неизпълнението на тази заповед.

Зекятът е установен с повеля на Всевишния Аллах в Корани Керим, в Суннета на Пратеника (с.а.с.) и с единодушното мнение на ислямските учени. Аллах Теаля казва:
وما أمرنا إلا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة وذلك دين القيمة

(2)

§И бе им повелено да правят ибадет единствено на Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да кланят намаза, и да дават зекята. Това е правдивата религия. §/Сура „Бейине“ /98/:5/

Пейгамберинът (с.а.с.), изпращайки Муаз (р.а.) с мисия за Йемен, му казал:

„Ти отиваш при хора на Писанието и нека първото нещо, към което ще ги призовеш, е да засвидетелстват, че няма друго истинско божество, освен Аллах. Ако те се подчинят на това, извести ги, че Аллах Теаля им е заповядал петкратен намаз в денонощието. Ако се подчинят и на това, извести ги, че Аллах им е заповядал да дават зекят, който се взема от богатите и се дава на бедните. Пази се от (злоупотреба) със скъпоценните им имущества, ако те са покорни! И се страхувай от клетвата на угнетения, защото няма преграда между нея и Аллах (т.е. тя се приема)!“/Бухари и Муслим/

((من كان يؤمن بالله ورسوله فليؤد زكاة ماله)) رواه الطبراني

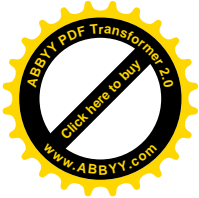
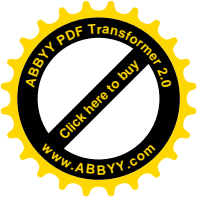
„Който вярва в Аллах и в Неговия Пратеник, нека да дава зекята на богатството си!“/Табарани/

От превъзходствата на зекята и неговите ползи са:

1. Той е причина за духовно извисяване. След като мюсюлманинът е успял да се пребори със силното си желание и привързаност към богатството, той с лекота раздава от това, което притежава. А в резултат на направената щедрост, той чувства сладостта от сторената добрина и вярването му се усилва. Знае, че минималният дял, който е дал на нуждаещия се, не ще навреди и не ще намали богатството му, а ще бъде причина то да се увеличи многократно. Неговият жест може да се оприличи с действието на лозаря, който, подрязвайки лозето, не цели да го намали или унищожи, а да го почисти, за да даде по-богат плод.

2. Зекятът е средство за подпомагане и прехрана на нуждаещите се и е радост за техните сърца. Води до засилване на обичта и взаимното зачитане между бедни и богати, премахва омразата между тях, укрепва братството, разрешават се социалните проблеми и се подобрява благосъстоянието на обществото.

Мюсюлманинът дава зекята си от все сърце и душа, избира по-доброто от това, което притежава, и го раздава в израз на благодарност към Всевишния Аллах за богатството и благодатта, с които го е дарил. Убеден е и вярва, че истинският

притежател на всичкото богатство е Аллах Субханеху ве Теаля, и че това, което е в неговите ръце, му е поверено за определено време - като изпитание, за да покаже как да се стреми, да превърне богатството си в подтиква Това го ще се възползва от него. средство за извършване на добри дела и за спечелване на награда. Аллах Теаля напътства към щедрост и обещава награда за това, като повелява:

آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

§Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник и раздавайте от онова, на което ви стори Той наследници! За онези от вас, които вярват и раздават, за тях ще има голяма награда.

§/Сура „Хадид“/157/:7/

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

§Онези, които раздават от своите имоти и ношем, и денем, и скрито, и явно, имат наградата си при своя Господар и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.§/Сура „Бакара“/2/:274./

(3)

Всевишният Аллах припомня на човека за Неговата благодат и го напътства, като казва:

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا دُعِمَتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ

يَرِزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تُؤَفِّكُونَ ﴿٣﴾

§О, хора, помнете благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друго истинско божество, освен Него! Как тогава бивате подлъгвани? §/Сура „Фатир“/35/:3/

فَأْتُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِنَفْسِكُمْ

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١١﴾

§Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте, и раздавайте за свое добро! А който се предпази от скъперничеството на своята душа - тези са сполучилите.§/Сура „Тегабун“/64/:16/

وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِن

كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ

§И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към Отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро...!§/Сура „Касас“/28/: 77/

3.Даденият зекят предпазва богатството на даващия от унищожение. Пратеникът (с.а.с.) казва:

((حصنوا أموالكم بالزكاة...)) - الترغيب و الترهيب:1102.

“Предпазете имотите си чрез даване на зекят!”

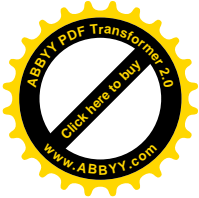
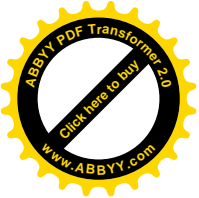
((ما من يوم يصبح العباد فيه إلا ملكان ينزلان فيقول أحدهما اللهم أعط منفقا خلفا ويقول الآخر اللهم أعط ممسك تلفا)) رواه مسلم.

„Всеки ден, когато рабите на Аллах осъмват, две меляикета слизат. Едното от тях казва: „О, мой Аллах! Въздай на щедрия!“ А другото казва: „О, мой Аллах! Отреди загуба за скъперника!“/Муслим/

4.Зекятът пречиства сърцето на даващия от скъперничество, пречиства и душата на бедния от завист. Аллах Теаля казва:

خذ من أموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها

§Вземи от техните имоти милостиня (зекят), за да се пречистят с нея (от прегрешенията) и да се издигнат (от нивото на лицемерите на нивото на искрените)...!§/Сура „Тевбе“/9/:103/

5.Зекятът пречиства имуществото на даващия, като го освобождава от този процент, който е право на определените групи хора, посочени от Аллах Субханеху ве Теала в следния аяет:

إنما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم

§Зекятът е за бедните и за нуждаещите се, и за онези, които го събират, и за приобщаването на сърцата [към Исляма], и за [откуп на] робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] - задължение от Аллах. Аллах е Всезнаещ, Премъдър!§/Сура „Тевбе”/9/:60/

(4)

За съжаление, някои от мюсюлманите се отнасят безотговорно към зекята. Едни от тях не го дават в пълен размер, а други въобще не го изплащат. По този начин те се излагат на голяма опасност.

Онези, които отхвърлят зекята, според Исляма се считат за неверници, те излизат от неговите граници, дори да говеят и да кланят намаз.

Когато зекятът не бъде даден, това застрашава с унищожение цялото богатство, а притежателят му ще бъде наказван в земния и Отвъдния живот. От наказанията в земния живот, е лишаване на хората от дъжд, а той е причина за плодородие.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ما منع قوم زكاة أموالهم إلا منعوا القطر من السماء ولو لا البهائم لم يمطروا)) - رواه ابن ماجه.

„Когато хората не си дават зекята на своето имущество, биват лишени от дъжд, и ако не бяха животните, нямаше да вали.”/Ибну Маджех/

А за наказанието в Отвъдния свят за онези, които трупат богатства, пари, злато и сребро и не дават зекята, Аллах Теала казва:

والذين يكنزون الذهب والفضة ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعباب أليم. يوم يحمى عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما كنزتم لأنفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون

§...Които трупат злато и сребро и не дават (зекята) на тях по пътя на Аллах - извести ги за болезнено мъчение в Деня, когато то ще бъде нажежено в Огъня на Джахенема и ще бъдат жигосани с него челата, хълбоците и гърбовете им. “Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!”§/Сура „Тевбе”/9/:34,35/

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ

لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾ وَلَنْ

يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

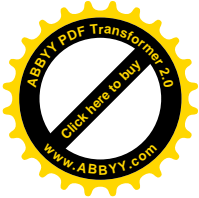
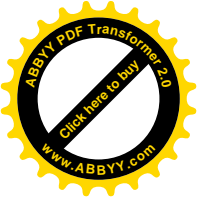
§И раздавайте от онова, което ви дарихме за препитание, преди да е дошла при някого от вас смъртта и той да каже: “Господарю, да би ми дал малко време, щях да раздавам милостиня и да бъда от праведните!”. Но Аллах на никого не ще даде отсрочка, щом му дойде времето. Сведущ е Аллах за вашите дела!§/Сура „Мунафикун”/63/:10,11/

Уважаеми братя!

Днешното общество, повече от всякога е в неотложна нужда от приложение на системата “зекят” като успешно средство за социално подпомагане и благотворителност. Мюсюлманинът не живее сам за себе си, той желае за своя брат и за цялото общество онова, което желае за себе си. Пратеникът (с.а.с.) казва:

((مثل المؤمنين في توادهم و تراحمهم وتعاطفهم مثل الجسد: إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد

بالسهر و الحمى.)) - متفق عليه.

„Мюсюлманите в отношенията, милосърдието и съчувствието си са като едно тяло - когато един орган страда, то цялото тяло боледува и прекарва в безсъние и треска.”/Бухари и Муслим/.

Молим Всевишния Аллах да отреди, да бъдем от кланящите намаза и даващите зекята, за да постигнем великото спасение! Амин!

(1)

دور المرأة في الأسرة و المجتمع

РОЛЯТА НА ЖЕНАТА В СЕМЕЙСТВОТО И ОБЩЕСТВОТО

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

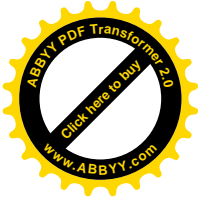
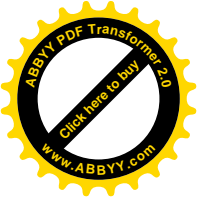
В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световете! Нека саяту селям да бъде за Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден!
Уважаеми мюсюлмани!

Никоя друга религия не е отдала такова уважение, чест и високо място на жената, както Ислямът. Женското съсловие съставлява половината от обществото. А след като жената е тази, която ражда и възпитава и мъжката половина, тя представлява цялото общество. Безспорна е нейната заслуга за възпитанието на децата, насочването им към вярата и нравствените устои на Исляма, както и влиянието ѝ върху нейния съпруг, братя, синове, а оттам и върху цялото общество. Така че от нейната роля в живота е зависимо цялото общество. Ако е добра-добро ще бъде и обществото, и ако е лоша-лошо и порочно ще бъде обществото. Поради това Ислямът отдава голямо значение на жената, поставя равенство между нея и мъжа и определя превъзходството помежду им според богобоязливостта.

Всевишният Аллах казва:

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاهُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَىٰكُمْ

§О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате! Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. § /Сура „Худжурат”/49/:13./

Ислямът е отредил за жената онова, което ѝ подхожда, той я защитава от трудните обстоятелства и несигурния начин на живот.

Нейният живот, имущество и чест са свещени като тези на мъжа. Призната е за негов пълноценен партньор и носи еднакви отговорности. Всевишният Аллах казва:

(2)

أَنْتَى لَا أَضِيعُ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ

§...“Не ще погубя деяние на никого от вас, нито на мъж, нито на

жена вие сте един от друг... §/Сура „Али Имран/3/:195/

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

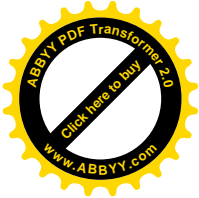
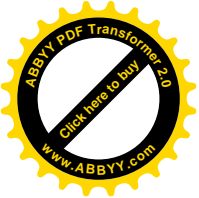
§На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда, по-хубава от онова, което са вършили. §/Сура „Нехл”/16/:97/

от Исляма и защитена чрез Корана. Жената е възвисена Всевишният Аллах повелява добро отношение към жените, като казва:

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

§...И отнасяйте се към тях, както подобава...! §/Сура „Нуса”/4/:19./

Достойнството на жената според Исляма е във вярата, морала и чистотата. Тя е онази ценност, чието място в обществото не може да бъде заето дори от най-ценните неща, събрани заедно. Но и покварата ѝ също не може да се равнява, с каквато и да е друга загуба. Когато човек загуби скъпоценност като: злато, диаманти или сребро, е възможно

да я закупи и възстанови. А когато ценността на жената бъде изгубена, това е бедствие за цялото общество, тъй като тя е неговата чест.

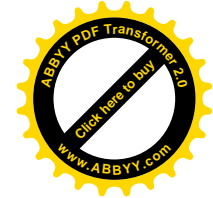
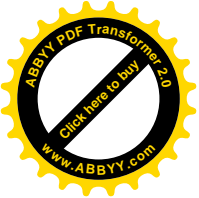
Добрата мюсюлманка е възпитател и учител на подрастващото поколение. Нейният път във вярването, ибадета, поведението, морала и постъпките, е пътят на най-превъзходния от пратениците и пейгамберите - Мухаммед (с.а.с.), есхабите и техните последователи. Възпитанието ѝ е: високият ислямски морал, свенливост, целомъдрие, непорочност и чистота. Тя обича Всевишния Аллах и всичко свързано и съобразено с Неговите норми. Потомка е на най-достоините жени, като Хатиджа, Фатима и Айше (р.а.), а нейни приятелки са добрите мюсюлманки от жените. Най-голямо внимание в живота тя отделя на Исляма. Целта ѝ е да

(3)

създаде здраво и възпитано ислямско семейство и да носи удовлетворение на своя съпруг. Намира спокойствие в четенето на Корани Керим, в размисъла върху него и в наизустяването му. Нейният враг е всичко онова, което ще я отведе до предизвикване гнева на Всевишния Аллах. Стремешт ѝ е да търси пътища и възможности за увеличаване на добрите си дела и да се предпази от прегрешенията. Тя е горда с вярата си, поведението и морала. Символ на нейната чест, скромност, красота и достойнство е забрадката и ислямското ѝ облекло. Облечена с него, тя е предпазена, както е запазено съдържанието на затвореното в плик писмо. То не се омърсява и не се чете от друг, а съдържанието му принадлежи единствено на неговия получател. Тя е щастлива принцеса в семейството си и в дома на своя съпруг, а не е като крайпътно цвете, което се помирисва, гази и подхвърля от всеки

минувач. Нейно задължение е не само да се грижи, да облече и нахрани децата си, а и да ги възпитава според Исляма на достойнство и всички високи черти на добрия характер. чест,

Да ги научи на обич и подчинение към Всевишния Аллах, Корана и Пратеника (с.а.с.). Да ги напъти към добри дела и полезна наука. Да им покаже пътя към Дженнета и да ги предпази от

злините и пътя на шейтана, който води към Огъня. Самата тя да е добър пример за тях, а не пример за морално падение. Жената, притежаваща вяра и превъзходен морал, е пазителка на семейната крепост и чест.

Семейството е основа на обществото, а в зависимост от това колко стабилна и здрава е тази основа, толкова е стабилно и здраво обществото, тъй като то е изградено от семейства, а те от личности. И според това, колко тези личности са доблестни и съвестни в своите отговорности, се определя стойността на семейството и обществото. Когато, вследствие на отдалеченост от напътствията на Всевишния Аллах, едно общество е изградено върху безредие, безразличие и унищожени морални ценности, то не може да има добро бъдеще, просперитет и мир. Всеки зрял човек знае, че гнездото, наречено семейство, е училището на живота за неговите членове. То е училище за тяхната обич, спокойствие, взаимопомощ, сигурност, добрини и всичко, което води към щастлив живот, а майката е учителят в него. Но за съжаление съществуват опасности, които грозят семейството. Поради това свещена задача на всеки мюсюлманин е да се бори против тях, да пази себе си и семейството. Всевишният Аллах казва:

(4)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

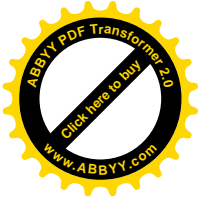
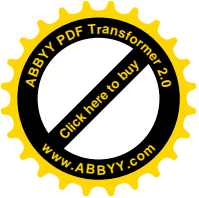
§О, вярващи, пазете себе си и вашите семейства от Огъня...!§/Сура "Техрим"/66/:6./

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) ни напомня за тази отговорност, като казва:

((ألا كلکم راع و کلکم مسؤول عن راعيته — و فيه — و الرجل راع علي أهل بيته و هو مسؤول عن راعيته)).

"Всеки един от вас е пастир и всеки ще отговаря за повереното му..., мъжът е пастир на семейството си и ще отговаря за него."/Муслим./

Опасностите за семейството и мюсюлманката са много и засягат всеки един от нас. Най-често срещаните от тях са: душевните недостатъци на самата личност, безразличието на другите членове от семейството към нея и онези, които подтикват жената към позор.

На първо място от опасностите стои тази, която е насочена срещу вярата и убеждението на мюсюлманката. Враговете на вярата и честта се стремят да внушават неислямски убеждения, съмнения и атеизъм. С това се цели да бъде объркано и разрушено вярването ѝ, а след това тя да бъде отдалечена от ценностите на религията. Всевишният Аллах казва:

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ

§Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. §/Сура Бакара/2/:109./

Резултатът от влиянието на тази опасност е налице, а когато се обърнем около нас, можем сами да отчетем щетите от нея.

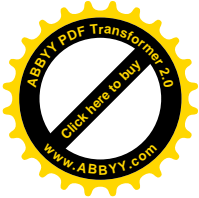
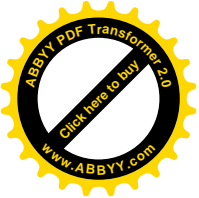
На второ място е опасността, насочена срещу самото семейство, подрастващото поколение и най-вече жената. Възползвайки се от различните средства за масова информация и от съблазнителни слова, като "напредък и мода", в днешно време те успяват да подтикнат жената към разголване, разврат и безсрамие. Разбира се, добрата мюсюлманка знае целта на подобни интриги,

(5)

корист и това, че искат да ѝ отнемат разума, вярата, достойнството и честта. Тя не ще се поддаде на техните ласкателства и заблуди и не ще допусне да стане играчка и намерения. Убедена е, че религията за нея е жертва на техните избавление, чистота, добро възпитание и достойнство.

Защо тогава трябва да избира заблудата, злото, след като Всевишният Аллах я е напътил!?

Мюсюлманката би трябвало сама да се запита: "Коя съм аз? В какво е смисълът на моя живот? За кого са моите дела и обич - за Всевишния Аллах или за онези, които ме подвеждат да продам щастието си в този свят и Дженнета - в Отвъдния?! Нима искат да продам всичко това на нищожна

цена и да купя с огромна загуба позора, нещастieto и Джахеннама?! Каква е моята роля в обществото -да възпитавам бъдещото поколение на морал и религиозни ценности или да бъда развратна жена, майка на извънбрачни деца и да нося срама и позора в обществото?! Нима в това е напредъкът и модерното?!”

Уважаеми мюсюлмани!

За тези, които подтикват жената към грях (харам) и желаят да я използват за тях и техните страсти, обезверена, далеч от срам и чест, като разменна монета, говорят делата им. Положението на днешните бели робини е доказателство за подобни порочни грижи, отношение и намерения към жените. Прекарвани през граници и държави, жените са превърнати в търговска стока, която се купува и продава. Пренебрегната, оскърбена, останала без чест и достойнство, тя е обезличена, духовно унищожена.

Причина за нейното нещастие е безразличието и забравата на предупрежденията на нейния Създател, Който казва:

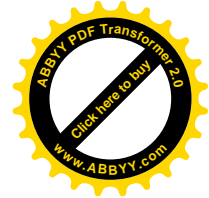
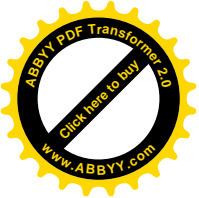
﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

§О, вярващи, не следвайте стъпките на шейтана! А който следва стъпките на шейтана, на него повелява той покварата и порицаваното....§/Сура” Нур”/24/:21./

(6)

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾

§Аллах иска да приеме покаянието ви, а онези, които следват страстите, искат съвсем да ви отклонят. §/Сура “Нуса”/4/:27./

Тя е забравила и за предупреждението на Пратеника
(с.а.с.), в което се казва:

*"Две групи от моята общност ще са от обитателите на
Джехеннема,... едната от тях са:... облечените голи жени (с
къси, вталени и прозиращи дрехи, отклонили се от
подчинение на Аллах и от това, което трябва да
съблюдават); които стъпват, кълчейки се; отклоняват
другите с лошия си пример, а косите на главите са оформили
като гърбица на камила. Те не ще влезнат в Дженнета и не ще
помиришат мириса му..." /Муслим./*

Греши жената, когато е безразлична и не мисли кое е по-добро за нея: пълноценността, добродетелността, запазената чест, достойнството и здравето семейство, което е повеля на Аллах Субханеху ве Теалю, или един миг заблуда и цял живот страдание, неотминаваща мъка, срам и проклятие от Всевишния Аллах.

Нека да помислим върху това: какво направиха за жената онези с примамливите слова, с които я мамят към свобода на личния живот, без ограничение?! Какво направи модата с жената? Рекламна вещ, която се рекламира пред всички и с цената на всичко. Подтикна я да е безразлична към семейството си. Даде възможност да се разшири проституцията и да се увеличи броят на домовете за изоставени и нещастни деца. Десетки хиляди невръстни деца са лишени от майчини ласки и топли семейни грижи. Това са деца, на чиито лица не изсъхват сълзите на мъката и нещастieto. Модата направи жената годна да отглежда кучета, и негодна да отглежда собствените си деца.

Ако всичко, което тласка човека в заблуда, безнравственост, разврат и го лишава от човешки ценности, се смята модерно, то ние се молим и търсим закрила от Всевишния Аллах да запази нас и семействата ни от тази мода!

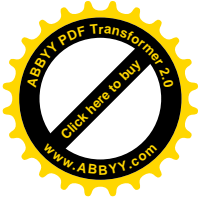
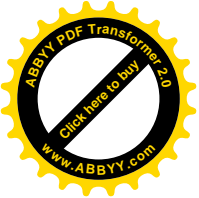
Уважаеми мюсюлмани!

Днес, повече от всякога, се налага да бъде разбрана и осъзната градивната роля на жената в обществото и важноста да се работи за нейното просвещение, възпитание, отправяне към

(7)

високите морални ценности на религията и утвърждаването ѝ

В

Исляма.

Ислямът се интересува от запазването на жената, от опазването на нейния морал, нравственост и личност. За тази цел Всевишният Аллах е отредил повели и забрани, които ако бъдат съблюдавани, тя ще намери защита и спокойствие в този свят и Дженнет в Отвъдния. Или казано по-убедително, по друг начин-единственото спасение и сигурност за жената от всички житейски проблеми са светлите хоризонти на Исляма.

عوامل لتربية الأولاد

ФАКТОРИ, СПОМАГАЩИ ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

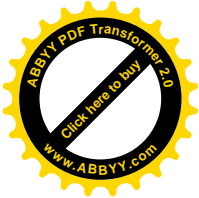
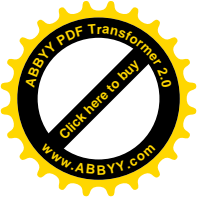
Слава на Аллах! Той дарява с деца, когото пожелае, и ги отрежда изпитание, за да се отличат признателните (тези, които им дават нужното възпитание), от небрежните (онези, които пропиляват тази възможност и не показват признателност за този дар).

Свидетелствам, че няма друго истинско Божество, освен Аллах, Той е Единствен и няма съдружник. И свидетелствам, че Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем) е Негов раб и пратеник.

Уважаеми братя!

Факторите, спомагащи за възпитанието са:

Първо: Добрият образец в думите и делата. Най-добрият пример за това е Пейгамберинът (с.а.с.). Той е прилагал всичко онова, към което е зовял. Относно него Аллах Теаля казва:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

§Пратеникът на Аллах е прекрасен образец за вас, за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден...§/Сура “Ехзаб”/33/:21./

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((...صلوا كما رأيتموني أصلي...)) - رواه البخاري: 631

“...Кланяйте намаза така, както сте ме видели да го кланям...”/Бухари./

Когато Айше (р.а.) била запитана за характера на Пейгамберина (с.а.с.), тя отговорила:

((...فإن خلق نبي الله - صلى الله عليه وسلم - كان القرآن...)) - رواه مسلم: 1736

бе (с.а.в.) “...Наистина характера на Пейгамберина (съобразно) Коранът”/Муслим./

Предава се още, че тя е казала:

“От продължителното стоене прав по време на намаз петите на Пейгамберина (с.а.с.) се цепваха”. Поради това тя му рекла: “О, Пратенико на Аллах! Правиш това, след като Аллах ти е опростил всички извършени и неизвършени прегрешения!?” А той казал:

((يا عائشة! أفلا أكون عبدا شكورا)) - رواه مسلم: 7057

“О, Айше! Защо да не бъда признателен раб!”/Муслим./

Аллах Теаля не обича онези, които говорят за онова, което не изпълняват. Той Субханеху ве Теаля казва:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ

مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

§О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите? Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите.§/Сура ”Саф”/61/:2,3./

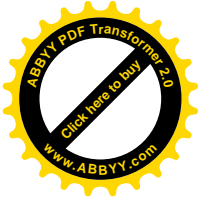
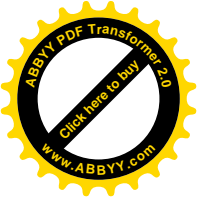
﴿آتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾﴾

§Нима повелявате на хората праведност, а забравяте себе си, въпреки че вие четете Писанието? Нима не проумявате?§/Сура “Бакара”/2/:44./

Второ:Вежливостта при възпитанието и поучението.

Аллах Теаля казва:

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

§Призовавай към пътя на твоя Господар с мъдрост и хубаво поучение и спори с тях по най-хубавия начин!...§/Сура “Нехл”/16/:125./

Аллах Теаля известява как Люкман се е обръщал към сина си, като казва:

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

§И рече Лукман на сина си, поучавайки го: “О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет.”§/Сура “Люкман”/31/:13./

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

§О, синко мой, кланяй намаза и повелявай одобряваното, и възбранявай порицаваното, и бъди търпелив към онова, което те сполети! Това е от решителните дела.§/Сура “Люкман”/31/:17./

Трето:Правенето дуа за добруването на децата.

Като пример за това Аллах Теаля известява как Ибрахим (aleyхисселям) е правил дуа за себе си и потомството, като е казал:

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

§Господарю мой, стори мен и потомството ми да кланяме намаза! Господарю наш, и приеми дуата ми!§/Сура “Ибрахим”/14/:40./

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ثلاث دعوات يستجاب لا شك فيهن ... و دعوة الوالد لولده.)) - رواه الترمذي: 19

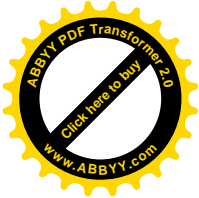
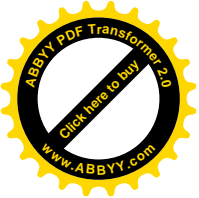
“На три групи хора, без съмнение дуата им се приема...../от тях е/ и дуата на родителите за децата.”/ Тирмизи/

Четвърто:Добрите приятели влияят и спомагат за възпитанието. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((الرجل على دين خليله فلينظر أحدكم من بخال)) - رواه الترمذي: 2378

“Човек се влияе от приятеля си, затова всеки да погледне с кого дружи!”/Тирмизи./

((إنما مثل الجليس الصالح و الجليس السؤ كحامل المسك و نافع الكيرفحامل المسك إما أن يحذيك و إما أن تبتاع منه و إما أن تجد منه ريحا طيبا و نافع الكير إما أن يحرق ثيابك و إما أن تجد ريحا خبيثا)) - رواه مسلم: 6635.

“Добрният приятел и лошият са, като продавача на парфюм и ковача. Продавачът на парфюм може да ти даде, продаде или да те парфюмира. А ковачът може да изгори дрехите ти или придаде отвратителен мирис.”/Муслим./

Пето:Подтикът към вършене на добри дела. Аллах Теаля казва:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٧﴾

§А които вярват и вършат праведни дела на всяка душа възлагаме само по силите ѝ. Тези са обитателите на Дженнета. Там ще пребивават вечно. §-Сура “Еараф”/7/:42.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((من قرأ حرفا من كتاب الله فله به حسنة و الحسنه بعشر أمثالها...)) - رواه أئترمذي 2910

“Който прочете една буква от Книгата на Аллах, за него ще има награда, която се умножава и става десетократна...”/Тирмизи./

Шесто:Поясняването на децата на вредата от непокорството и извършването на лоши дела. Аллах Теаля казва:

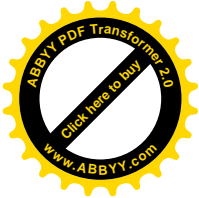
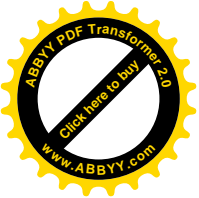
وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٣٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٣٥﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٣٧﴾

§А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сяп ще го подкараме в Деня на възкресението.”
Ще рече: “Господарю, защо ме подкара сяп, а бях зрящ?” Ще рече: “Както идваха при теб Нашите знамения, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен.” И така наказваме всеки, който престъпва и не вярва в знаменията на своя Господар. Мъчението в отвъдния живот е най-суровото и дълговечното. §/Сура “Таха”/20/:124-127./

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((...و إياكم و الكذب فإن الكذب يهدي إلى الفجور و إن الفجور يهدي إلى النار...)) - رواه أئترمذي:1972.

“...Пазете се от лъжата, която води към престъпления, а те водят към Огъня!...”/Тирмизи./

Седмо: Възпитанието трябва да започне още от ранна възраст. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((مرروا أولادكم بالصلاة و هم أبناء سبع سنين و اضربوهم عليها و هم أبناء عشر سنين...)) -
رواه أبو داود: 490.

“Заповядвайте на вашите деца да кланят намаз още от седемгодишна възраст, а от десетгодишна възраст, ако се противят за това, напляскайте ги.”/Ебу Давуд./

Възпитанието на децата е от най-превъзходните дела, което носи огромна полза за родителите и обществото. Аллах Теаля казва:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

§И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: “Аз съм от мюсюлманите!”§/Сура “Фуссилет”/41/:33./

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
أَلْتَنَّهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِيٍّ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

§Онези, които повярваха и тяхното потомство ги последва с вяра, ще присъединим към тях потомството им (в Дженнета) и не ще отнемем нищо от делата им. Всеки човек ще отговаря за делата си.§/Сура “Тур”:52:21/

Пейгамберинът (с.а.в.) казал на Али (радиаллаху анху):

((...فوالله لأن يهدي الله بك رجلا واحدا خير لك من أن تكون لك حمر النعم)) - رواه مسلم: 6173.

“...Кълна се в Аллах! Ако Той чрез теб напъти един човек, това е по-превъзходно, отколкото да имаш благородна камила.”/Муслим./

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) е казал още:

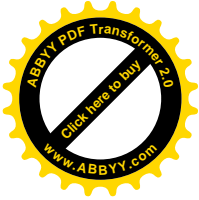
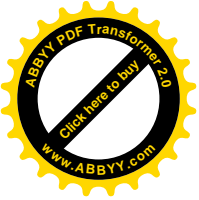
((إذا مات الإنسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة: إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له)) - رواه مسلم: 4199.

“Когато човек умре, неговите дела се прекратяват, освен три от тях: трайната садака, полезната наука и възпитаното дете, което прави дуа за него.”/Муслим./

((إن الله عز وجل ليرفع الدرجة للعبد الصالح في الجنة فيقول: رب أنى لى هذا؟ فيقول: بإستغفار ولدك لك)) - رواه أحمد.

“Аллах Аззе ве Джелле ще издигне мястото на Своя праведен раб в Дженнета, а той ще каже:” О, Господарю! На какво се дължи това?” Той ще му отговори:”Заради търсената прошка за теб, от твоето дете”./Ахмед./

За всичко споменато се изисква голяма търпимост, за която Аллах Теаля ще възнагради търпеливите. Той казва:

إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

§...Наистина на търпеливите ще се изплати безмерна награда.”§/Сура “Зумер”/39/:10./

Осмо:Последователност.

Този фактор е от голямо значение - използван е многократно в Корана. Например забраната на алкохола е преминала през три етапа:

1/Аллах Теаля известява за вредата и големия грях от употребата на алкохола, като казва:

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾

§Питат те за алкохола и за игрите на късмет. Кажу: “В тях има голям грях и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата ... ”§/Сура “Бакара”/2/:219/

2/Аллах Теаля забранява употребата на алкохол преди пристъпване към намаза, като казва:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ

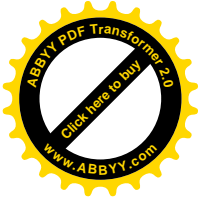
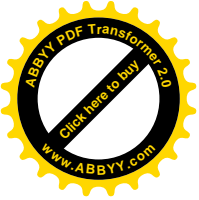
§О, вярващи, не пристъпвайте към намаза, когато сте пияни, за да знаете какво говорите! ...§/Сура “Ниса”/4/: 43./

3/Аллах Теаля окончателно забранява алкохола, като казва:

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِثْمًا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾ إِثْمًا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

§О, вярващи, алкохолът, хазартът, идолите и гадаенето на стрелите са пороците от делото на шейтана. Странете от тях, за да сполучите! Шейтанът цели, именно, да всее между вас вражда и ненавист чрез алкохола и хазарта, да ви възпре от споменаването на Аллах и от намаза. Не ще ли престанете?§/Сура”Маиде”/5/:90,91./

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) също е спазвал последователността. Когато изпратил Муаз (радиаллаху анху) към Йемен да призовава хората към Исляма, му рекъл:

((ادعهم إلى شهادة أن لا إله إلا الله و أني رسول الله فإن هم أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله افترض عليهم خمس صلوات في كل يوم و ليلة فإن هم أطاعوا لذلك فأعلمهم أن الله افترض عليهم صدقة من أموالهم تؤخذ من أغنيائهم و ترد على فقرائهم)) - رواه البخاري: 1395.

“Призовавай ги към свидетелство, че няма друго божество освен Аллах, и аз съм Негов Пратеник. Ако те се подчинят на това, ти ги извести, че Аллах им предписа петкратен намаз в денонощието. Ако те се подчинят на това, извести ги, че Аллах им предписа зекят на богатствата им, да се взема от богатите и дава на бедните измежду тях.”/Бухари./

Нека Аллах Теаля да ни напъти, да напъти и помогне на всички хора в това велико дело - да възпитат поколенията си така, както Той Субханеху ве Теаля е повелил, за да имаме и живеем в добро и примерно общество и за да сме щастливи в този и Отвъдния свят! *Амин!*

(1)

ПРАВАТА НА СЪСЕДА

حقوق الجار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

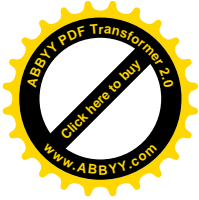
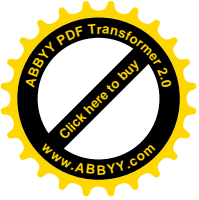
Благодарността, славата и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на световете. Нека саяту селям да бъде за Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах Субханеху ве Теаля с истински страх, да се запасяваме с добри дела за Съдния ден, и да се подготвим за деня, за който Аллах Теаля казва:

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

§В този Ден ще бъдете изправени [пред Аллах]. Не ще бъде скрита нито една ваша тайна. §/Сура „Хакка”/69/:18/

Ислямът се стреми да изгради едно здраво общество, със здрава и силна връзка между хората, подобно на спойката между отделните елементи, вградени в стабилна постройка. Общество, опиращо се на братство и обич, като едно тяло. Когато страда един орган от него, то цялото боледува и се измъчва.

За да се осъществи на практика повелята на Аллах Субханеху ве Теаля за добрите обноси към съседа и да бъдат зачетени всичките му права, трябва да бъдат прекратени негативните отношения и поведение. Една от причините за постигане на щастието в този и задгробния живот е добруването със съседите. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((من سعادة المرء الجارُ الصالحُ، و المركبُ الهنيءُ، و المسكنُ الواسعُ)) - رواه أحمد والحاكم و رجال الصحيح.

“От щастието на човека са: добрият съсед, комфортното превозно средство и просторният дом. “/Ахмед и Хаким/

(2)

Най-малката полза от добрия съсед е, че ако не ти направи добро, то поне и зло няма да ти причини. Ако сгрешиш, ще те поправи; ако забравиш нещо хубаво, ще те подсети; ако не знаеш, ще те научи и ако се нуждаеш от помощ, ще ти помогне. За разлика от добрия съсед, лошият ще те възпрепятства, ще ти пакости, злосторничи, злослови по твой адрес и ще ти създава проблеми. Затова Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((تعوذوا بالله من جار السوء...)) - رواه النسائي و أحمد.

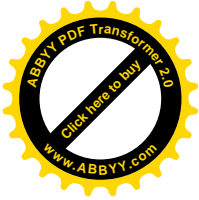
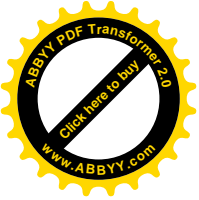
“Искайте от Аллах да ви пази от лошия комшия!...”/Несаи/

Ислямът ни учи да уважаваме съседа си и на много места в Корани Керим и Сюннета се споменава за правата и добрите обноси към съседа. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((من كان يؤمن بالله و اليوم الآخر فليكرم جاره)) - رواه البخاري و مسلم.

“Който вярва в Аллах и в Съдния Ден, да почита съседа си!”/Бухари и Муслим/

Амр ибни Аас (р.а) предава, че Пейгамберинът (с.а.с.) е казал:

((خير الأصحاب عند الله خيرهم لصاحبه، و خير الجيران عند الله خيرهم لجاره)) - رواه الترمذي و أحمد و الدارمي و هو صحيح.

„Най-добрите приятели при Аллах Теаля са онези, които се отнасят най-добре към приятелите си, и най-добрите съседи при Аллах Теаля са онези, които се отнасят най-добре към съседа си.”/Тирмизи, Имам Ахмед и Дарими/

Пейгамберинът (с.а.с.) често наблюдавал на своите сподвижници за правата на съседа, че те започнали да си мислят, че всеки ще има права да унаследява част от имуществото на своя съсед. Абдуллах Ибни Умер попитал семейството си, които били заклали овца: „Дадохте ли на съседа евреин? Аз чух Пратеникът (с.а.с.) да казва:

((ما زال جبريل يوصيني بالجار حتى ظننت أنه سيورسه)) — رواه البخاري و مسلم.

“Джибрил постоянно ми правеше указания за съседа, дори предположих, че ще го унаследи **(т.е., че единият съсед ще унаследи другия след смъртта).**”

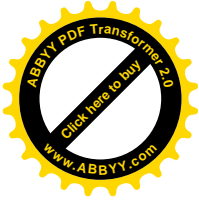
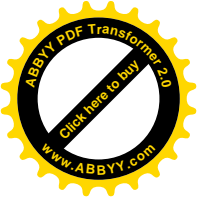
Аллах Субханеху ве Теаля е забранил да се злоупотребява със съседа, защото неговото имущество, достойнство и живот са неприкосновени. Пейгамберинът (с.а.с.) запитал своите сподвижници:

(3)

((ما تقولون في الزنا؟)) قالوا: حرمه الله و رسوله فهو حرام الي يوم القيمة. فقال رسول الله صلى الله عليه و سلم لأصحابه: ((لأن يزني الرجل بعشرة نسوة أيسر عليه من أن يزنيَ بامرأة جاره!)). فقال: ((ما تقولون في السرقة؟)). قالوا: حرمها الله و رسوله، فهي حرام. قال: ((لأن يسرق الرجل من عشرة أنيات أيسر عليه من ان يسرق من جاره)) - رواه أحمد.

“Какво ще кажете за блудството?” **Те отговорили:** „Аллах и Неговият Пратеник са го забранили и то е харам до Съдния ден.” **Тогава Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казал на сподвижниците си:** “Ако един човек направи блудство с десет жени, това престъпление е по-леко, отколкото да направи блудство със съпругата на съседа си!” **После запитал:** “Какво ще кажете за кражбата?” **Те отговорили:** „Аллах и Неговият Пратеник са я забранили и тя е харам.” **Той казал:** “Ако един човек ограби десет къщи, това престъпление е по-леко, отколкото да открадне от съседа си.”/Имам Ахмед/

От този хадис се разбира, че блудството и кражбата са десетократно по-тежки престъпления, когато засягат съседа, защото имуществото и

достоинството му са неприкосновени. И който наруши тази неприкосновеност, то той е пристъпил повелята на Аллах и на Неговия Пратеник (с.а.с.).

Ибни Месуд (р.а.) казва: “Попитах Пратеника на Аллах (с.а.с.): „Кое престъпление е най-голямо при Аллах?” А той ми отговори: „Да сторваш подобия на Аллах, а Той те е сътворил.” Казах:”Наистина това нещо е голямо!” И пак попитах: „А след това кое е?” А той отговори:“Да убиеш собствената си рожба, опасявайки се, че ще се храни заедно с теб.” Рекох: „След това кое е?” А той отговори: “Да блудстваш със съпругата на съседа си.”/Бухари и Муслим/.

Вижте сравнението, което Пейгамберинът (с.а.с.) е направил между тези две големи престъпления - ширка (съдружаване) с Аллах Теаля и блудството със съпругата на съседа или неговата сестра, или дъщеря. Не трябва да се забравя, че Аллах Субханеху ве Теаля опрощава всички престъпления, на когото пожелае, с изключение на ширка.

Добрите обноси със съседа са врата от вратите към Дженнета, а лошите обноси с него са врата от вратите към Джехеннема. Затова Пейгамберинът (с.а.с.) е обърнал внимание на тази голяма опасност. Ебу Хурейра разказва, че: “Един човек рекъл: ”О, Пратенико на Аллах! Говори се, че еди-коя си жена кланя много /нафиле/ намаз, много говее и много

раздава садака, но с езика си притеснява и причинява страдания

(4)

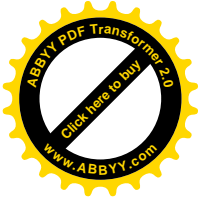
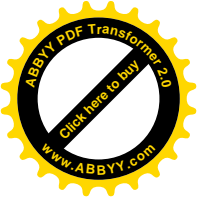
на съседите.” А той (с.а.с.) казал: “Тя ще бъде в Огъня!” После човекът пак рекъл: „О, Пратенико на Аллах! А пък за друга жена се говори, че кланя малко /нафиле/ намаз, малко говее и малко раздава садака, но не притеснява и не причинява страдания на съседите си с езика.” А той(с.а.с.) отговорил: “Тя ще бъде в Дженнета.”

Ислямът напътства да се поддържат добри отношения между съседите, дори и да не са мюсюлмани. Това е свидетелство за справедливостта и добротата, която Ислямът проповядва.

Според ислямските учени съседите биват три категории:

1.Съсед-немюсюлманин, който се ползва само с правата на съсед.

2.Съсед-мюсюлманин, който се ползва с правата на съсед и с правата на мюсюлманин.

3. Съсед-мюсюлманин и роднина, който се ползва с правата на съсед, с правата на роднина и с правата на мюсюлманин.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ما آمن بي من بات شبعان و جاره جائع إلى جنبه و هو يعلم به)) — رواه الطبراني.

“Не е истински повярвал в мен онзи, който си легне сит, а пък съседът му е гладен и той знае за това. “

От правата на съседа са:

- 1. Да му бъдеш верен и да пазиш тайните му!**
- 2. Да не накърняваш достойнството му и да се държиш толерантно с него!**
- 3. Да защитаваш интересите му така, както защитаваш личните, и да прекратиш всяка негативност спрямо него!**
- 4. Да го посетиш, когато се разболее и да се грижиш за семейството му, когато той отсъства!**

5. Да бъдеш със засмяно лице, когато го срещнеш!

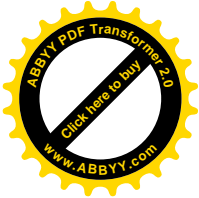
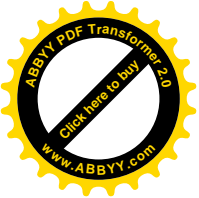
Предава се, че Пейгамберинът (с.а.с.) имал много лош съсед евреин, който му нанасял различни вреди. Един ден евреинът се разболял и злините към Пейгамберина (с.а.с.) му прекъснали. Тогава той (с.а.с.) попитал за съседа и хората го известили, че съседът му е болен. Въпреки вредите, които му нанасял, Пратеникът (с.а.с.) го посетил, след това го призовал към Исляма и той приел.

Нека да си зададем въпроса - Дали ние спазваме правата на съседа?!

(5)

За голямо съжаление, най-често срещащ се проблем, довел много от хората до прекъсване на отношенията им, е неспазване правата на съседа. В действителност, всеки се бори да завземе повече от другия, да го излъже, измами... За съжаление тази алчност, която е вкоренена у нас, ни тласка да владеем повече и повече и ни измъчва денонощно. Това е душевна болест, от която всички страдаме и която се предава от поколение на поколение. А изходът от тези проблеми се намира в спазването напътствията на Корани Керим и Суннета на Мухаммед (с.а.с.).

В заключение завещавам на тези, които пренебрегват правата на съседите си, да се страхуват

от Аллах Субханеху ве Теаля, защото при Него ще се завърнат и ще им бъде потърсено сметка за всичко сторено.

Молим Аллах Субханеху ве Теаля да опрости всички наши грешки към Него, към всички наши съседи, близки и роднини, към които не сме изпълнили задълженията си и сме пренебрегнали правата им! Амин!

(1)
فضل الإصلاح بين الناس

ВЕЛИКОТО ДЕЛО ДА ПОДОБРЯВАШ ОТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ ХОРАТА

بسم الله الرحمن الرحيم

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността, славата и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на световите. Нека саяту селям да бъде за Мухаммед (с.а.с.), неговото семейство, всичките му сподвижници и последователи до Съдния ден.

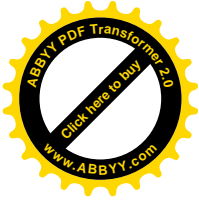
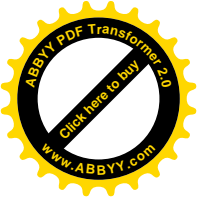
Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах Субханеху ве Теаля с истински страх, защото със страхуването от Него Субханеху ве Теаля се пречистват делата и се подобрява положението.

Затова многократно правете зикр на Него - Субханеху ве Теаля. Така се успокояват сърцата и душите.

Разногласието, спорът и препирните между хората е вроден инстинкт, заложен от Аллах Субханеху ве Теаля в човека още когато го е сътворил. В различни ситуации този инстинкт се задейства и започва да кипи в човека, породен от различни причини:

1. Първата причина е шейтанът, който повелява безсрамие, разврат и непозволени от Исляма неща. Той е отчаян, защото мюсюлманите не го обожават, и се стреми да

ги предизвиква един срещу друг. Той сее разногласие, спор и
разделение между тях.

2.Втората причина е в това, че човешката душа винаги
клони към лошото и негативното.

3.Третата причина са шейтаните сред самите хора,
които едни на други си влияят с изкривени и подстрекаващи
думи. Те влошават отношенията в обществото, дори и между
най-близките хора, предизвикват към одумване едни на други
и всяване вражда между тях. Измислянето и съчиняването на
лъжи, развалят отношенията и се появяват като бариера,
която прекъсва роднинските връзки. Нарушава братските
отношения, предизвиква разногласия, злоба и развиване на
фитне (раздор). Така се разраства отчуждаването и се разделя
приятел от приятеля, близък от близкия, баща от сина, мъж от
жена, брат от брата, съсед от съседа - така се скъсва общата

(2)

връзка между отделните личности, а оттам на цялото
общество.

Когато се нарушат отношенията, сърцата на хората се
променят, вследствие на което се отчуждават един от друг, и
се разбива братството и солидарността между тях.

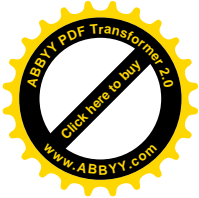
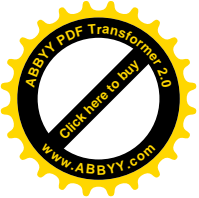
Най-ярък пример за поява на разногласие между хората
е отчуждението и отдалечаването един от друг. Ето защо
Аллах Субханеху ве Теаля забрани на мюсюлманите да се
отбягват и заповяда да се подобряват връзките помежду им.
Той, Аззе ве Джелле определи това като най-важен фактор за
сближаване и го отреди като най-доброто подчинение към
Него. Това е предпазната ограда за запазване на ислямското
братство и е непревземаемата крепост за единството на
общността, към чието запазване се стреми Ислямът. Аллах

Субханеху ве Теаля казва:

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

**§ ... Бойте се от Аллах и се помирявайте взаимно, и се
покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, ако сте
вярващи!”§/Сура „Енфал”/8/:1/
Пейгамберинът (с.а.с.) казва:**

((أن من هجر أخاه سنة فهو كسفك دمه)) رواه الحاكم و صححه, و وافقه الذهبي.

„Онзи /мюсюлманин/, който отбягва своя брат една година, като чели го е убил”.

((لا يحل لرجل أن يهجر أخاه فوق ثلاث ليالٍ، يلتقيان فيعرض هذا ويعرض هذا، وخيرهما الذي يبدأ بالسلام))
— متفق عليه.

„Не е позволено човек да отбягва своя брат повече от три денонощия, /и когато се/ срещат единият да отхвърля другия и обратното. По-извисен онзи, който пръв започне със селям /т.е. с цел да се подобрят/.”/Бухари и Муслим/

((تفتح أبواب الجنة يوم الاثنين و يوم الخميس، فيغفر لكل عبد لا يشرك بالله شيئاً، إلا رجلاً كانت بينه وبين أخيه شحناء فيقال: أنظروا هذين حتى يصطلحا، : أنظروا هذين حتى يصطلحا)) -
رواه مسلم.

“Портите на Дженнета се разтварят в понеделник и четвъртък, и се опрощават греховете на всеки един мюсюлманин, който не е направил ширк (съдружаване) с Аллах. И само на онзи човек не се опрощават, който между него и неговия брат (мюсюлманин) е имало кавга. Тогава се казва: Изчакайте тези двамата, докато се подобрят! Изчакайте тези двамата,

(3)

докато се подобрят! Изчакайте тези двамата докато се подобрят!”/Муслим/

Ислямът се стреми да превъзпитава своите последователи, да ги предпази от отчуждаването и прекъсването на връзките между мюсюлманите и ги поучава да проявяват голямо старание за сближаване и подобряване на отношенията между хората.

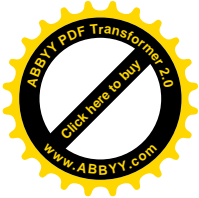
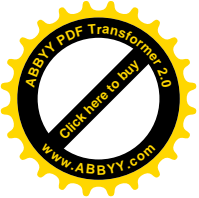
Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

مثل المؤمنين في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم مثل الجسد: إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى)) — [رواه مسلم].

“Мюсюлманите в добрите си отношения, в милосърдието и съчувствието са като едно тяло. Когато един орган страда, то цялото тяло боледува и прекарва в безсъние и бдителност.”/Муслим/

Силата на мюсюлманите винаги е била в привързаността и добрите отношения помежду им, а пък провалът винаги е идвал, когато се разединят. Това е съвсем ясно от думите на Аллах Субханеху ве Теаля:

وَلَا تَنَزَعُوا فَنَفْسُكُمُ وَأَنْتُمْ كَالصَّابِرِينَ ﴿٤١﴾

§...и не се оспорвайте един друг, за да не се провалите и да изчезне силата ви! И вие търпете! Аллах е с търпеливите. §/Сура „Енфал”/8/:46/

Подобряването на връзките между хората е от най-характерните черти на Исляма. Стремезът му е да насочи своите последователи към доброто. По този начин ще се премахнат противоречията, споровете, враждите и всички отрицателни черти на личността и обществото, Ислямът се явява като балансиращ и коригиращ фактор. По този начин, на практика ще се осъществи братството. Аллах Субханеху ве Теаля казва:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

§Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани! §/Сура „Худжурат”/49/:10/

(4)

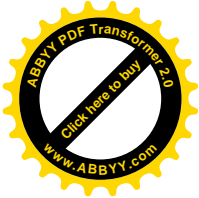
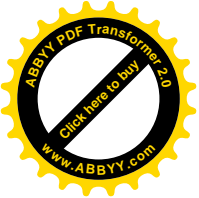
﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ﴿١١٤﴾

§Няма добро в много от тайния им шепот, освен у онзи, който повелява да се дава садака или правене на добри дела, или помирение между хората. И който върши това в стремез задоволството на Аллах, Ние ще го дарим с огромна награда. §/Сура „Нуса”/4/:114/

Всевишният Аллах обещава опрощение и милост на онези, които подобряват отношенията между хората:

﴿وَإِن تَصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ ﴿١٢٩﴾

§И ако помирявате и се страхувате, то Аллах е Опрощаващ, Милосърден. §/Сура „Нуса”/4/:129/

Всичко казано показва голямата сила на религията и вниманието, което тя отделя на подобряване отношенията между хората в обществото.

Пейгамберинът (с.а.с.) е известил за наградата на онзи, който се стреми да подобрява отношенията между хората:

((ألا أخبركم بأفضل من درجة الصيام و الصلاة و الصدقة؟)) قالوا: بلى يا رسول الله! قال: ((إصلاح ذات البين, و فساد ذات البين الحالقة)) — [أخرجه أبو داود و الترمذي و صححه].

„Да ви известя ли за нещо - по-превъзходното от степента на оруча, намаза и садаката?“ **Казаха: „Да! О, Пратенико на Аллах!“** Той каза: „Подобряване на отношенията помежду ви и /да се предпазвате/ от унищожителния разврат измежду вас“.

Подобряването на отношенията между хората е една от най-ярките морални черти на Пейгамберина (с.а.с.). Аллах Субханеху ве Теаля, за Неговия Пратеник Шуайб (а.с.) казва:

﴿ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾

§Искам само подобрене, колкото мога. Моят успех е само от Аллах. На Него се уповавам и към Него се обръщам.§/Сура „Худ“/11/:88/

(5)

Аллах Субханеху ве Теаля известява как Муса (а.с.) се обръща към своя брат Харун:

﴿ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴾

§Тогава Муса каза на брат си Харун: “Замести ме пред моя народ и поправяй, и не следвай пътя на рушащите!”§/Сура „Еариф“/7/:142/

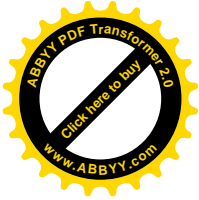
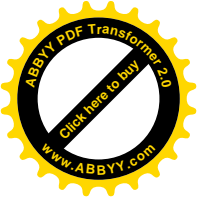
Знайте, че подобряването на отношенията между хората е едно от най-високите степени на вярата.

На практика лъжата е забранена в Исляма, но когато се цели подобряване на отношенията между хората, се позволява.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ليس الكذاب الذي يصلح بين الناس فيمني خيرا أو يقول خيرا)) متفق عليه.

“Не е лъжец онзи, който преувеличава и казва нещо хубаво, с цел да подобрява между хората.”/Бухари и Муслим/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((لا يحل الكذب الا في ثلاث, يحدث الرجل امرأته ليرضيها, و الكذب في الحرب, و الكذب ليصلح بين الناس)). [رواه ابو داود و الترمذي]

„Лъжата не е позволена, освен в три положения: Да каже съпругът на съпругата си слова, с които ще я удовлетвори, лъжата по време на война и лъжата, с цел да подобри отношенията между хората.”/Ебу Дауд и Турмизи/

Имам Хаттаби (р.а.) казва:

“В тези положения, човекът е принуден да преувеличи думите си и достоверността им, като с това цели помиряване и избягване на вреда.”

Що се отнася мъжът да излъже жена си, значи да й каже, че я обича повече, отколкото е в действителност, за да може съвместният им живот да продължи към добро, за да се избегнат противоречията между двамата.

Затова нека да се страхувате от Аллах Субханеху ве Теаля и да си подобряваме отношенията с тези, които ни заобикалят в личния и обществения живот! Да се обичаме заради Аллах Аззе ве Джелле, за да се подобри положението ни, да очакваме наградата и милостта от Него! Амин!

(1)

СПОРЪТ И ВЪЗДЕЙСТВИЕТО МУ В ОБЩЕСТВОТО

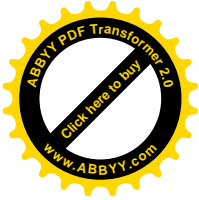
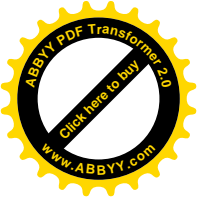
بسم الله الرحمن الرحيم

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата и благодарността е за Всевишния Аллах. Единствено на Него се подчиняваме и Го зовем за помощ и опрощение. Не съществува друго истинско божество, което заслужава да бъде обожавано, освен Аллах. Той е Творецът, който ни сътвори и не ни остави в заблуда, а изпрати пратеници, за да ни покажат правилния път. И нека селяту селям да бъде за Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем).

Уважаеми братя!

Знайте, че това, което най-много желая за себе си, го пожелавам и на вас, а то е да се боим от Аллах, защото това ще ни спаси от негодуванието Му и от жестоко наказание, и ще бъде причина за опрощение и спасение. За тази цел ние трябва да вършим праведни дела, за да бъдем помилвани. Нека да не забравяме, че един от най-

неприятните и болни проблеми, предизвикващ омраза и вражда между хората, е спорът. Това е словесна борба, с която се цели анулиране становището на един от спорещите, за доказване на различни, противоположни мнения и възгледи.

Спорът е резултат на скрита ненавист и вражда, която е причина за взаимна омраза между хората. Споровете и разприте дават възможност на шейтана да всява отчуждение между хората. Това прекъсва възможността за вършене на добри дела и дава плод на лошите деяния.

Пратеникът на Аллах (с.а.с.) казва:

((ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه إلا أوتوا الجدل))

“Няма народ, който да не се е заблудил след напътствието, отдавайки се на спора.”/Тирмизи/

Често чуваме, че спорът поражда истината, но това е мнение на отделни хора. Ако така бе в действителност, то религията щеше да ни напъти към него. Но тъй като ползата от спора почти винаги е била малка, а вредата огромна, той е порицан. Спорът никога не е удовлетворявал истината, нито пък констатирал заблудата и безполезното, а най-често е средство, чрез което се възбужда вражда, унищожава добрите нравствени качества и чистотата у хората.

Имам Евзаи (Аллах да го помилва) е казал:

((إذا أراد الله بقوم شرا ألزمهم الجدل و منعهم العمل))

“Когато Аллах Теаля пожелае зло за един народ, Той го ангажира със спор и го възпрепятства от извършване на добри дела”.

Най-опасен е спорът, който засяга религията, защото я унищожава, обрича на провал делата на хората, отдалечава ги от истината и им пречи да опознаят правилния път. Поражда злоба в сърцата, всява омраза и отвращение помежду им. По този начин се развалят приятелските връзки и отношения. Най-малкото, което се цели при спора, е кой да надделее и да бъде над другите. А стремежът за надделяване винаги е причина за прекъсване на хармоничните

(2)

отношения, тъй като се използват силни изрази, само и само да се защити спорещият. Това е повод за постоянно изпадане в заблуда и използване на лъжа. Това са черти от лошия характер, отдалечаващи човека от Дженнета. Пратеникът (с.а.с.) казва:

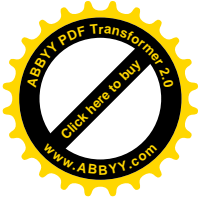
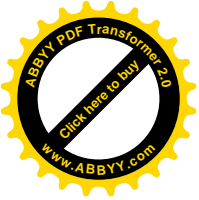
((أنا زعيم ببيت في ربض الجنة لمن ترك المراء و إن كان محقا, و ببيت في وسط الجنة لمن ترك الكذب و إن كان مازحا, و ببيت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه)) - رواه أبو داود و هو صحيح.

„Аз гарантирам къща в покрайнините на Дженнета за онзи, който остави спора, дори и да бъде прав. Гарантирам къща в центъра на Дженнета за онзи, който остави лъжата, дори да бъде и на шега. И гарантирам къща в най-високия Дженнет за онзи, който си подобри характера.”/Ебу Давуд/

Биял ибни Саад (р.а.) казва:

((إذا رأيت الرجل لجوجا معجبا برأيه فقد تمت خسارته))

„Когато видиш един човек, самонадеян и налагащ своето мнение, (знай, че) той е губещ.”

По принцип човекът е склонен да спори, защото има умствени възможности, с които Аллах Субханеху ве Теаля го е дарил. И има способността да използва словесни хитрости и уловки и да си служи с измама и лъжа, когато се опре на страстите и желанията си и премине границите на справедливостта. Обзема го чувството да се изтъкне пред обществото и да се покаже като безгрешен в постъпките си, и порядъчен в начина си на живота. Изкушението не оставя човека на спокойствие, а го надделява и тласка към стълкновения в разговорите с останалите хора. Такъв човек долавя съмнителните неща и дири изрази, с които да се аргументира. Прибягва към украсяване и оправдаване на заблудата и недействителното. А когато срещне противоречие или опозиция, предприема своята тактика - спора. Започва да атакува изпълнен с желание да надделее и победи, без да се стреми да достигне до истината. Аллах Субханеху ве Теаля казва:

﴿ولقد صرفنا في هذا القرآن للناس من كل مثل وكان الإنسان أكثر شيء جدلاً﴾

§И вече разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. Но най-много от всичко друго човек оспорва. §/Сура “Кехф”/18/:54/

Спорът е вродено качество у човека. Някои от хората имат красноречие в говоренето и способност да оспорват. Говоренето при тях е ненаситна страст. Макар и да знаят, че са далеч от истината и че тя е на страната на другите, те пак спорят. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إن أبغض الرجال إلى الله: الألد الخصم.)) – رواه البخاري.

„Аллах Теаля ненавижда най-много онези хора, които са непримирими в спора.”

Ибни Аббас (р.а) казва:

(كفى بك ظلماً ألا تزال مخاصماً, و كفى بك إثماً ألا تزال ممارياً)

„Достатъчно като гнет за теб е да продължаваш да бъдеш спорец и достатъчно като грях за теб е да продължиш да извършваш делата си за показ пред хората.”

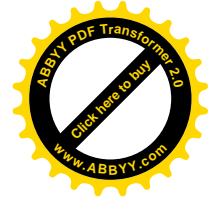
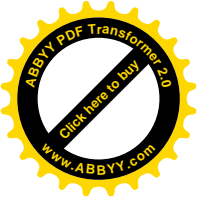
(3)

Спорът е присъщ за евреите и езичниците, които са оспорвали Пейгамберина (с.а.с.) и другите Пратеници (а.с) за да възпрат хората от истината и да ги следват. Аллах Теаля казва:

﴿وما نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به الحق واتخذوا آياتي وما أنذروا هزوا﴾

§Ние изпращаме пратениците само като благовестители и предупредители. И спорят неверниците, стремейки се чрез лъжата да заличат истината. И взимат на присмех Моите айети и онова, с което бяха предупреждавани. §/Сура “Кехф”/18/:56/

Именно, затова Ислямът се бори против неоснователното спорене. Аллах Субханеху ве Теаля се обръща към вярващите със следните слова:
﴿فإن تنازعتم في شيء فردوه إلى الله والرسول إن كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر ذلك خير وأحسن تأويلاً﴾

§И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход. §/Сура “Нуса”/4/: 59/

Есхабите, техните последователи и всички добри мюсюлмани презирали споровете и ги забранявали, защото задълбочаването в тях е неблагочестивост. Мюсюлманинът трябва малко да говори и повече да мълчи, с изключение при споменаване на Аллах Субханеху ве Теаля.

Хасен ел-Басри (р.а.) чул хора да спорят и рекъл: *“Онези там се отегчиха от ибадета, унесоха се в празни приказки, намаля им страхът от Аллах и заспориха”*.

Праведните халифи и водачи порицавали хората, които обичали да спорят, даже ги превъзпитавали, а най-вече, когато този спор се отнасял за ибадета или за невидими неща, свързани с Аллах Теаля, Неговите качества, Съдния ден или съдбата. Това са въпроси, свързани с вярата и убежденията, които мюсюлманите са задължени безспорно да приемат.

Есхабите (р.а.) са били далеч от кавги и спорове. Пример за това е случката, когато група неверници отишли при Ебу Бекр Сиддик (р.а.) и му рекли: *“Ти чу ли твоят приятел какво казва?!”* Той попитал: *“Какво?”* Те отговорили: *“Казва, че снощи е пътувал до джамията “Акса” и се е кланял в нея!”* Ебу Бекр рекъл: *“Той ли ви каза това?”* Те отговорили: *“Да!”* А той казал: *“Значи това е истина!”*

Друг пример във връзка с това е, когато част от есхабите се кланяли в джамията “Куба”. При тях дошъл човек, който ги известил за промяна на Кибле (посоката за намаз) - от Ерусалим към Мекка. Те в същия миг директно се обърнали в посока “Кяабе” и продължили намаза си, без да питат и оспорват.

Това е задължение на всеки мюсюлманин, когато получи информация от достоверен източник, той трябва да я приеме, а ако е лъжа или заблуда, да я отхвърли без оспорване и кавги.

Люкман (а.с.) поучавайки своя син, казва: *”О, синко! Не спори с мъдър човек, нито пък със самонадеян. И не общувай с угнетител и заподозрян.”* А в друго предание се казва: *”О, синко! Не спори с мъдър,*

(4)

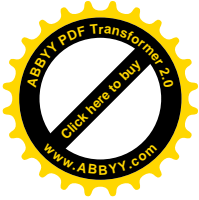
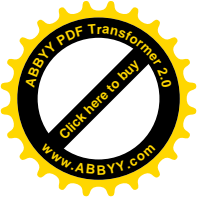
нито пък с глупав, защото мъдрият ще те победи, а пък глупавият ще ти навреди.”

Някои хора грешат в разбирането си, като си въобразяват, че премълчаването и въздържането от спорене е признак на слабост, когато другите ги предизвикват. Напротив, това е разумност, мъдрост, благонравие и запазване на самообладание. Аллах Теаля казва:

﴿وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾

§Рабите на Всемилостивия са онези, които ходят по земята с кротост и ако невежите им отправят думи, казват: “Селям (мир да има, т.е. не са склонни към спорове и вражди).” §/Сура” Фуркан”/25/: 63/

Молим Аллах Теаля да пречисти сърцата ни от злоба, ненавист, завист и всички морални болести. Амин!

(1)

ОПАСНОСТТА ОТ ЗАВИСТТА МЕЖДУ ХОРАТА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Хвала на Аллах, Господарят на световите, и нека саляту-селям да бъде върху най-превъзходния от пратениците и пейгамберите-Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), неговото семейство, есхабите и всичките му последователи до края на света!

Уважаеми братя!

Ако погледнем човечеството днес, ще видим, че то боледува, както физически, така и морално. Моралните болести са пороци, които сричат цели цивилизации и общества и всяват злоба и ненавист за цели поколения. Когато всичко това се разпространи в дадено общество, то е подложено на морално падение и унищожение.

Измежду множеството морални болести, които са трудно излечими или почти неизлечими, е завистта. Тя е причина да се шири омраза, ненавист между хората и нарушава техните братски отношения.

Нашата свещена религия - Ислямът, се стреми да запази чисти сърцата и душите на хората. В действителност това може да се осъществи чрез отдалечаване от ненавистта, злобата, враждата, омразата и завистта. Тези пороци поражда световни проблеми, които причиняват безпокойство, смущение, мъка и печал, пречат за развитието на човечеството по всички краища на земното кълбо.

Мухаммед (с.а.с.) казва:

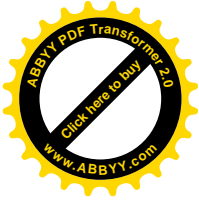
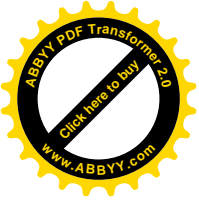
((لا تباغضوا و لا تحاسدوا و لا تدابروا و لا تقاطعوا و كونوا عباد الله إخوانا. و لا يجلّ لمسلم أن يجزر أخاه فوق ثلاث.)) — متفق عليه.

“Не се мразете, не си завиждайте, не враждуйте и не

прекъсвайте отношенията си! Бъдете братя, раби на Аллах! И

не е позволено на мюсюлманин да изостави своя брат, сърдейки

се повече от три дни.”/Бухари и Муслим./

Завистта е желанието на човека за прекратяване и изчезване на богатата на онзи, който ги притежава - независимо дали тези блага са свързани с религиозния или светския живот. Тя е неприятно, мъчително чувство, което предизвикват у някого чуждите успехи или достойнства.

Относно завистниците Аллах Субханеху ве Теаля казва:

(2)

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ

§Нима завиждат на хората за онова, което Аллах им е дал от Своята благодат?! ...§ /Сура „Нуса,,/4/:54/

Мухаммед (с.а.с.) казва:

((إن لنعم الله أعداء. قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: الذين يحسدون الناس ما آتاهم الله من فضله)) — رواه

الطبران باسناد حسن.

„Наистина на богатата от Аллах има врагове.” Тогава бил попитан: „О, Пратенико на Аллах! Кои са те?” Той отвърнал: „Това са онези, които завиждат на хората за онова, което Аллах им е дал от Неговата благодат.”/Табарани/.

А относно вредата от завистта Пратеникът (с.а.с.) казва:

((إياكم و الحسد فان الحسد يأكل الحسنات كما تأكل النار الحطب...))

“Пазете се от завистта, защото тя унищожава добрите дела така, както огънят изгаря дървата...!”/Ебу Давуд/

((لا يجتمعان في قلب عبد الإيمان و الحسد)) رواه أبو داود

“В сърцето на мюсюлманина не се събират вярата и завистта.”/Ебу Давуд/

Завистта е низко и непорядъчно качество, състояние

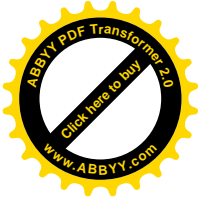
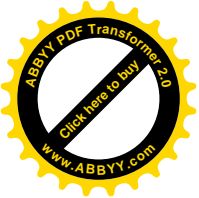
присъщо на слабохарактерните хора, и води до тежки

последствия, както в земния живот, така и в Отвъдния.

Достойният човек не завижда. А завистникът, дори когато

умира, е разгневен, ядосан и неспокоен, поради завистта,

която го мъчи. Тя унищожава достойнството му в очите на

останалите хора и те се отдалечават от него, избягват го. Така той получава от тях ненавист и отвращение - идва момент, когато не може да намери дори и един, който да го обича. След всичко това, той започва да вижда само враждебното у тях. Нещо повече, завистта е негодувание към Аллах Субханеху ве Теаля, защото по този начин човек показва своето недоволство относно онова, което Аллах Теаля му е отредил, и не е съгласен с онова, което е дал на останалите хора. Аллах Аззе ве Джелле, казва:

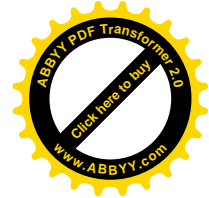
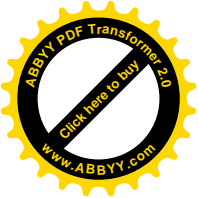
أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

§Нима те разпределят милостта на твоя Господар?! Ние
(3)
разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме едни от тях над други, та едните да се възползват от другите. А милостта на твоя Господар е по-добро от онова, което те трупат. §/Сура „Зухруф”/43/:32/

Когато Аллах Субханеху ве Теаля е дал благодат на твоя брат мюсюлманин, ти имаш избор на една от двете възможности:

1. Да презираш тази благодат и да желаеш изчезването ѝ. Това е порицана завист, която е харам.

2. Да не презираш тази благодат и да не желаеш нейното изчезване, но да имаш желанието и ти да я притежаваш. Това е конкуренция, която е позволена от гледна точка на шериата и няма нищо престъпно в нея.

Първото престъпление и противопоставяне на Аллах Субханеху ве Теаля, е от шейтана, когато проявил завист към Адем (а.с.) и отказал да му направи седжде. А първото престъпление, извършено от човека на земята, е когато Кабил - синът на Адем (а.с.), проявил завист към своя брат Хабил и го убил. За съжаление, завистта най-много е разпространена между близки, приятели и роднини, затова болката е по-голяма и грехът се увеличава. Така също в зависимост от превъзходството на човека и благодатта от Аллах върху него, се проявява завистта на хората, т.е., когато се увеличи това превъзходство, се увеличават и завистниците, а и обратното. Но трябва да се знае, че завистта вреди много повече на завистника, отколкото на онзи, на когото се завижда. Тя носи на завистника:

1. Печал и скръб, която не прекъсва, постоянно терзае душата.

2. Нещастие и беда, без да има награда за това страдание.

3. Унижение и недостойно съществуване.

4. Аллах Теаля негодува от този човек.

5. Затварят му се вратите на успеха и доброто.

Муавие (р.а.) завещал на своя син:

“Сине мой! Ти се пази от завистта, защото вредата от нея ще се отрази първо върху теб, преди да се отрази върху онзи, на когото завиждаш!”

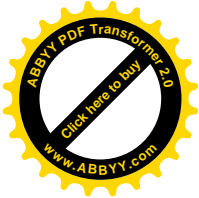
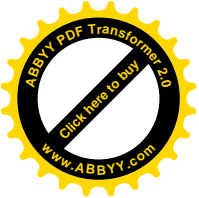
Когато човек надникне в Корани Керим и с внимание проследи неговото съдържание, ще види съдбата на

(4)

завистниците, несправедливите и угнетителите. Такива са случаите с Кабил - синът на Адем (а.с.), който от силна завист убил брат си Хабил; и братята на Юсуф (а.с.), които, завиждайки му, го хвърлили в бунара. А от другата страна, ще види завършека на преданите мюсюлмани и страхуващите се от Аллах, какъвто е случаят с човека, споменат в Сура „Ясин“, който бил убит от собствения си народ. За него Аллах Субханеху ве Теаля казва:

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَدَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

§Речено му бе: “Влез в Дженнета!” Рече: “Ах, да знаеше моят народ как ми опрости моят Господар и ме стори от удостоените!”§/Сура,,Ясин”/36/:26,27/

Уважаеми братя!

Когато мюсюлманинът види някаква благодат в ръцете на своя брат мюсюлманин, да не му завижда, а да иска от Аллах Субханеху ве Теаля, да даде и на него същото, без да желае изчезването на тази благодат от неговия брат. Това не е завист, а е вид конкуренция, която стимулира към правене на добри дела, към които Аллах Теаля призовава:

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
 وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

§Надпреварвайте се към опрощение от вашия Господар и към Дженнета с ширина, колкото ширината на небето и на земята, приготвена за онези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници! Това е благодатта на Аллах! Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Господарят на великата благодат!§/Сура,,Хадид»/57/:21/

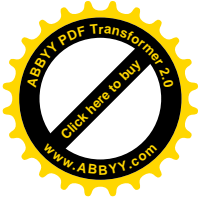
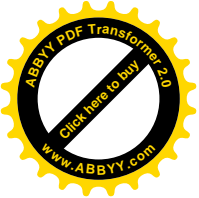
Мюсюлманинът, за да бъде предпазен от злото на завистника, трябва редовно да чете Корани Керим и особено последните две Сури - „Фелек” и “Нас” и онова, към което ни е напътил Мухаммед (с.а.с.). Част от тях са събрани в малката книжка „Дуи и зикр”, и по-точно:

(5)

((أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق)) - رواه مسلم.

**«Еuzu би келиматилляхи таммати мин шерри ма халека!»-
 «Чрез съвършените слова на Аллах моля да бъда опазен от злото на онова, което е сътворил!»**

Молим Аллах Субханеху ве Теаля да пречисти сърцата ни от завистта и всички морални болести! **Амин!**

(1)

АЛКОХОЛЪТ И ХАЗАРТНИТЕ ИГРИ

الخمر و الميسر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

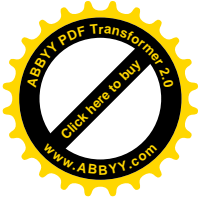
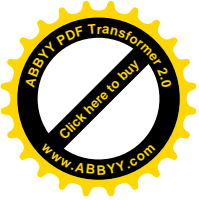
В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Възхвалата е за Аллах, ние му изказваме благодарност, искаме помощ и опрощение от Него. Нека Аллах Теаля да ни подкрепи и предпази нашите души от морално падение, от лоши постъпки в нашите дела. Когото Аллах напъти, няма заблуда за него. А пък когото Аллах заблуди, няма напътствие за него. Аз свидетелствам, че няма друго истинско божество освен Аллах. Той е един и няма съдружник. Свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и Пратеник.

Най-правдивото слово е Книгата на Аллах, а най-доброто упътване е упътването на Мухаммед (с.а.в). Най-лошите неща са измислиците в религията. Всяка измислица в Исляма е нововъведение, всяко нововъведение е заблуда, а всяка заблуда води към Огъня.

Уважаеми братя!

Нека да се страхуваме от Аллах Субханеху ве Теаля и да знаем, че Той Аззе ве Джелле е забранил на хората всичко, което им вреди в религията, живота и влияе отрицателно на разума, организма, всичко, което разваля морала, характера, сърцето и състоянието. И поради това Аллах отрежда забрана за алкохола и хазартните игри. В Свещения Коран, Той казва:

﴿سَأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾

§Питат те за алкохола и за хазартните игри! Кажи: В тях има голям грях и (известна) изгода за хората, но грехът е по-голям от изгодата им. §/Сура “Бакара”/2/:219/

В този ајет Всевишният Аллах пояснява, че алкохолът и хазартните игри причиняват голяма вреда и коварство, т.е. зад малката полза, която е частична, се крие голяма вреда и опасност, както за отделната личност, така и за цялото общество. От гледна точка на Исляма е известно, че всяко нещо, от което ползата е по-малка от вредата, трябва да бъде избягвано. Затова практикуването на тези неща е харам. Дори не трябва да се доближаваме до тях. Всевишният Аллах казва:

(2)

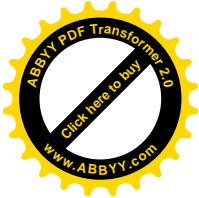
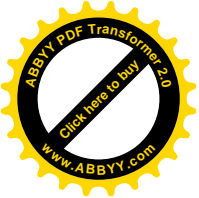
يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِثْمًا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْوَاجُ الَّتِي حُرِّمَتْ
عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَأَجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِثْمًا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

§О, вие, които сте повярвали! Алкохолът, хазартните игри, идолите и гадаенето на стрели са само една мръсотия от делото на шейтана, затова го избегнете, за да се спасите. Специално шейтана чрез алкохола и хазартните игри иска да всее вражда и ненавист между вас и да ви отклони от споменаването на Аллах и от намаза. Е няма ли да престанете?! §/Сура ”Майде”/5/:90,91/

В тези два ајета Всевишният Аллах призовава хората, които имат вяра в сърцата си, да се предпазят от това, което им се забранява. А това са споменатите порочни неща: алкохолът и всички видове хазартни игри, защото са много вредни и е задължение на мюсюлманите да ги избягват и да не се приближават до тях.

Първо: Защото това е една порочност, както нравствена, така и физическа. Нечистотия, която омърсява убежденията, вярата, тялото и дрехите. А от мюсюлманина се изисква да бъде чист.

Второ: Защото това е дело на шейтана, а неговото дело е заблуда за човечеството. И поради това Всевишният Аллах

повелява на мюсюлманите да стоят далеч от тези неща, като свързва всичко това с тяхното спасение.

Казаното показва, че този, който не стои далеч от алкохола и хазартните игри, той е обречен на загуби, както на този свят, така и за задгробния. Всевишният Аллах във втория аyet пояснява целта на шейтана, който е направил алкохола и хазартните игри приятна заблуда, като цели с тях да всее вражда между човека, семейството и обществото. Те са причина за заличаване на отношенията между хората, водят до побоища и убийства, защото се заличава връзката и обичта между тях, и се поражда омраза, вражда и ненавист.

А как може да си представите едно подобно общество, в което са се породили омраза, вражда и ненавист? Още повече, че шейтанът цели с употребата на алкохол и игра на хазарт да

(3)

отклони хората от споменаването на Аллах Аззе ве Джелле. Трябва да знаем, че със споменаването на Аллах се успокояват сърцата. Също така шейтанът цели да отклони хората от кланянето на намаза. А намазът представлява връзката между човека и Аллах Субханеху ве Теаля. И когато се прекъсне кланянето на намаза, се прекъсва връзката между Аллах Аззе ве Джелле и човека.

И след като Всевишният Аллах поясни вредата от алкохола и хазартните игри, Той, Субханеху ве Теаля казва:

﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾

§Е няма ли да престанете?! §/Сура "Майде"/5/:91/

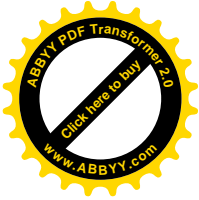
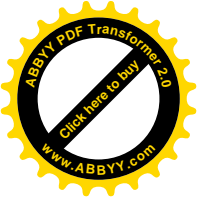
Един разумен и трезвомислещ човек, в чието сърце все още е останала вяра в Аллах и се числи към Исляма, би трябвало да каже: *"Престанах я, Рабби."* Ето, затова когато бе свален този аyet и прочетен на Умер Ибну Хаттаб, той казал:

"Престанах я, Рабби, това отнема ума и пилее богатствата."

Алкохолът е име на всичко, което опива, какъвто и вид да е, без значение от неговата форма и название. След като нещо има опиващи качества, то е харам.

Това е понятно от думите на Пратеника на Аллах (с.а.с.): *„Онова, което опива в голямо количество, то и малкото му количество е харам."*

Ибну Кесир казва:

*„Всичко, което отклонява от споменаването на Аллах
Теаля и от намаза, е хазарт.”*

Хазартът представлява вземане на определена сума от онзи, който е победен. Това е харам, защото се присвояват средства от хората по начин, който не е справедлив, т.е. чрез лъжа и измама.

Ибну Кесир предава хадис от Али (р.а.) в който се казва:
„Шахът влиза в хазарта.”

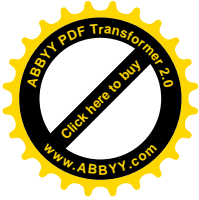
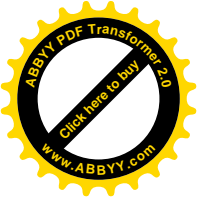
Това нещо се твърди и от други ислямски учени. В хазарта влиза играенето на тото, в което се залагат хиляди и милиони. Това е един подъл начин за ограбване средствата на хората. Участието в нещо подобно е харам. Играенето на най-различни съвременни машини, в които се залагат средства, също влиза в хазарта.

(4)

Вредата от алкохола и хазартните игри е огромна, те са причина за пропадането на цели общества, влияят също и на световната икономика. Затова който и да е работодател, забранява употребата на алкохол по време на работа, поради опасност от щети за производството или търговията му.

Алкохолът е причина за различни болести, той разрушава организма на човека и най-вече сърцето и мозъка. Който употребява алкохол, неговият организъм отслабва силно и е неспособен да издържа на различни болести. При употреба на алкохол човек става неадекватен, губи способността си да се контролира, това води до ерозия на характера и склонности към престъпления. Пияният живее живот, различен от действителността, изказва непристойни думи, извършва различни престъпления. А най-опасното, в което може да изпадне, е, когато започне да плюе, ругае и се подиграва с Аллах Субханеху ве Теаля, с Неговия Пратеник- Мухаммед (с.а.с.) и Исляма. Не е изключено да ругае и псува и най-близките си като майка, баща, сестра и други, което често завършва с побой и убийства. Дори не може да задържа нуждите си, без да чувства това, понякога се смее и плаче, без да има причина. Достига до положение, че и малките деца се подиграват с него, а пък разумните хора го отхвърлят и изоставят.

А що се отнася до хазартните игри, те са причина за падение. Колко богати хора са пропилили богатствата си по този начин, и са останали бедни просяци?! А и обратното,

колко бедни са забогатели по този начин за броени мигове! И така комарджиите се намират в положение между победител и победен, между грабител и ограбен. Идва момент, когато сърцата им се изпълват с вражда, ненавист и мъка. Докато настъпи и най – лошото: побоища, убийства, следствия и ред проблеми. По този начин те губят земния живот и в

последствие откъдния.

Уважаеми братя!

Страхувайте се от Аллах Субханеху ве Теаля, не си пропилявайте свободното време и живота напразно.

Всевишният Аллах казва в Свещения Коран:

(5)

يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَدَّبَّتِي قَدَّمْتُ

لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾

§ В един ден ще си спомни човекът, но какво добро ще му донесе това напомняне? Ще каже: „Тежко и горко ми, да бях направил нещо за моя живот отпреди!“ §/Сура”Феджер”/89/:23,24/

А пък тези, които успеят да се възползват от свободното си време в правене на добри дела, ще се каже на тях:

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

§*Яжте и пийте и приятно нека да ви бъде, за онова, което сте правили отпреди.* §/Сура” Хаакка”/69/:24/

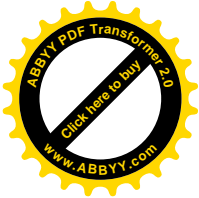
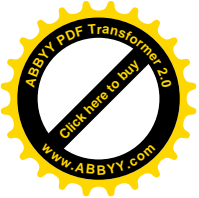
Също се предава, че Иса (алейхисселям) е казал:

„В действителност тези дни и нощи са съкровища, затова вижте какво ще правите в тях!“

Ние всички сме свидетели как голяма част от хората си пропиляват свободното време в игри, развлечения и увеселения, в празноделие като например: играенето на карти, шах, табла и най - различни подобни занимания.

Имам Зехеби в своята книга „Големите грехове“ казва:

“Що се отнася до шаха, повечето от учените са на становище, че е харам. Без значение дали се играе за пари, или не.”

Същото е положението и с картите! И в двата случая става дума за комар, защото отклонява човека от подчинение към Аллах Субханеху ве Теаля.

Хазартните игри понякога продължават цели нощи, което е причина за пропускане на сутрешния намаз.

Молим Субханеху ве Теаля да ни предпази от делата на шейтана, който се стреми да отклони хората от споменаването на Аллах, и ги ангажира с празни неща. И искаме с подкрепата Си да ни помогне, когато се отклоним от правилния път. Амин!

(1)

فضل الدعاء

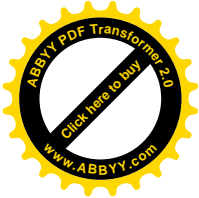
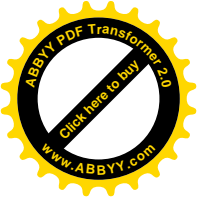
ДУАТА И ПОЛЗИТЕ ОТ НЕЯ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световете, Който Казва: „Откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове.“ И саяту селям да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на Света.
Уважаеми братя!

Необходимост за всички хора е да се обръщат към Аллах Теаля и да правят дуа. Да отправят благодарност към Него и да искат да им помогне с облекчение на трудностите, погасяване на нуждите или премахване на зло, когато ги сполети. Дуата е крепост за мюсюлманите и в нея те намират спокойствие. Тя е убежище за смутените, огорчените и угнетените. Прави ги силни пред трудностите и препятствията и спомага да не бъдат обзети от отчаяние и слабост. Дуата е ибадет, затова човекът трябва да я прави с искреност и преданост към Аллах Теаля. Да се уповава единствено само на Него и да не очаква това от Неговите сътворения. Те не са в състояние да нанесат вреда или да допринесат полза повече от онова, което Аллах Аззе ве Джелле е предопределил.

Аллах Субханеху ве Теаля повелява да се прави дуа и обещава да я приеме от молещите се. Всевишният Аллах известява и за онези, които от високомерие не Му правят ибадет, че ще влезнат в Джехеннема унизени:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

„И рече вашият Господар: Зовете Ме и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми правят ибадет, ще влязат в Джехеннема унизени!“/Сура „Гафир“/40/:60/ Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

3372 ((الدعاء هو العبادة)) رواه الترمذي 3372

„*Дуата е ибадет*“/Тирмизи:3372/

(2)

3373 ((إنه من لم يسأل الله يغضب عليه)) — رواه الترمذي 3373

„Който не иска от Аллах, Той му се гневи.“

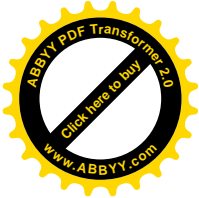
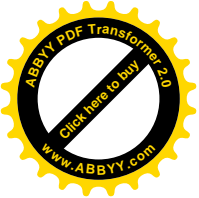
Въпреки това, много хора отправят дуа към Аллах Теаля само когато ги сполети беда и нещастие, а щом ги отmine, забравят. Аллах Теаля казва:

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ

إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

§И щом ги покрят вълни като сенчести планини, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси на сушата, някои от тях са въздържани. Отрича Нашите знамения не друг, а всеки изменник, неблагодарник.§/Сура Люкман/31/:32/

Поради важността на дуата Пейгамберите и Пратениците са прибягвали постоянно към нея, в трудности и благополучия. И Аллах Теаля ги е спасявал от злото и им е осъществявал онова, което са искали. Относно това Аллах Аззе зе Джелле ни известява, като припомня за Ейюб (aleyхисселям):

﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۗ أَيُّوبَ ۖ مَسَّنَىٰ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَعَاقَبْتَيْنَاهُ
 أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ

§Ейюб когато призова своя Господар: „Засегна ме беда, а Ти си Най-милосърдният от милосърдните." И му откликнахме възстановихме семейството му, Ние, и премахнахме бедата му, и и го удвоихме - милост от Нас и напомняне за покланящите се. §/Сура „Енбия”/21/:83/

Някои от ползите на дуата са:

1. Дуата е почтена при Аллах Теаля. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ليس شيء أكرم علي الله - عز و جل - من الدعاء)) رواه الترمذي 3375.

„Няма нищо по-превъзходно от дуата при Аллах Аззе ве Джелле.”/Тирмизи/

(3)

2. Дуата възпира гнева на Аллах Теаля. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إنه من لم يسأل الله يغضب عليه)) رواه الترمذي 3373.

„Който не прави дуа на Аллах, Той се гневи на него.”

/Тирмизи/

3. Дуата е източник на сила и средство за спечелване подкрепа от Всевишния Аллах. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أعجز الناس من عجز عن الدعاء...)) رواه ابن حبان.

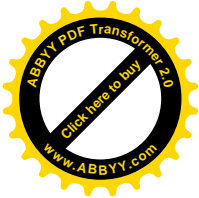
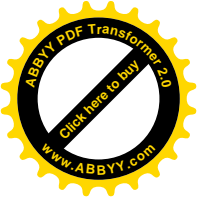
„Най-безсилен от хората е онзи, който не прави дуа.”/Ибни Хиббан/

4. Дуата възпира предписаното зло. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((و لا يرد القضاء إلا الدعاء...)) رواه الترمذي 2139

„Предписаното зло не се предотвратява, освен чрез правене на дуа.”/Тирмизи/

5. Дуата е стимулиращо средство за запазване на хладнокръвие и способ за победа над противника. Аллах Теаля казва за Давуд (а.с.):

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ
 أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَعَاتَهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
 وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو
 فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾

§И щом се изправиха пред Джалют и войските му, рекоха:
 "Господарю наш! Излей търпение над нас и стъпките ни
 затвърди, и ни подкрепи срещу неверниците!"И ги сразиха с
 позволението на Аллах, и Давуд уби Джалют.§/Сура
 „Бакара”/2/:250,251/

6.Дуата е крепост за угнетените и убежище за слабите и
 печалните. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((...واتق دعوة المظلوم فإنه ليس بينها وبين الله حجاب)) رواه البخاري 1390

"...и се бой от клетвата на угнетения, защото между нея
 и Аллах Теаля няма преграда."/Бухари/

(4)

Условия за приемане на дуата:

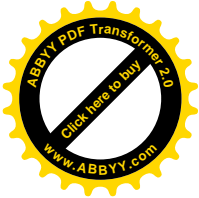
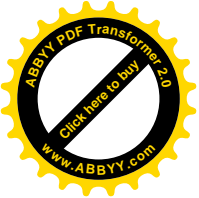
1.Необходимо е правещият дуа да е убеден, че
 единствено Аллах Теаля е Способен на всичко и се отзовава
 на дуата. Всевишният Аллах казва:

﴿أَلَلَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿٥٩﴾

§Аллах ли е по-добър, или онези, с които Го
 съдружават!?!§/Сура „Немл”/27/:59/

﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
 أَأَلِنَّةٌ مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٦٢﴾

§Или Онзи, Който откликва на бедстващия, когато Го
 позове, и премахва злото, и ви сторва наследници на земята?

Нима има друго божество заедно с Аллах!? Колко малко се поучавате!§/Сура „Немл”/27/:62/

2.Човекът трябва да прави дуа само на Аллах Теаля и да не съдружава друг с Него. Той, Субханеху ве Теаля казва:

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

§Не зовете никой друг заедно с Аллах!§/Сура „Джинн”/72/:18/

Пейгамберинът (с.а.с.) е казал на ибни Аббас:

((... إذا سألت فاسأل الله فإذا استعنت فاستعن بالله...))- رواه الترمذي 2516

„...когато се молиш, моли се на Аллах, и когато търсиш помощ, търси от Аллах!...”/Тирмизи/

3.Правещият дуа да бъде добронамерен. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((... يستجاب للعبد ما لم يدع يائمه أو قطعة رحم...)) رواه مسلم 6870

„...Дуата на раба не се приеме, когато се прави за нещо, което е грях, или за прекъсване на роднинските връзки...”/Муслим/

4.Правещият дуа да е уверен и добронамерен към Аллах Теаля. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ادعوا الله و أنتم موقنون بالإجابة)) رواه الترمذي.

„Правете дуа на Аллах с вяра, че ще ви се приеме” /Тирмизи/

(5)

5.Правещият дуа да е съсредоточен и да осмисля това, което желае. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

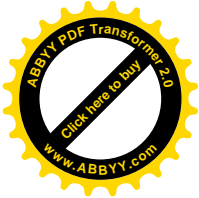
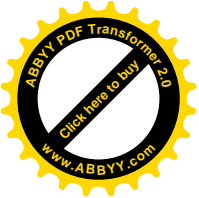
((واعلموا أن الله لا يستجيب دعاء من قلب لاه)) رواه الترمذي 3479

„Знайте, че Аллах Теаля не се отзовава на дуата от небрежно сърце”/Тирмизи/

6.Средствата за прехрана и препитание на правещия дуа да са припечелени по честен начин. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أيها الناس! إن الله طيب لا يقبل إلا طيبا و إن الله أمر المؤمنين بما أمر به المرسلين فقال عز و جل: يا أيها الرسل كلوا من الطيبات و اعملوا صالحا اني بما تعملون عليم. و قال: يا أيها الذين آمنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم. ثم ذكر الرجل يطيل السفر، أشعث، أغبر، يمد يديه إلى السماء، يا ربّ، يا ربّ و مطعمه حرام و مشربه حرام و ملبسه حرام و غذي بالحرام فأني يستجاب لذلك)) - رواه مسلم.

„О, хора! Аллах е добър и приема само доброто. Той предписа на вярващите онова, което бе предписал на

Пратениците. Аллах Аззе ве Джелле казва: “О, пратеници! Яжте от богатата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, аз го знам.” И казва: “О, вярващи! Яжте от богатата, които ние ви дарихме...”. След това Пратеникът (с.а.с.) споменал за един човек, който отивал (на хаджилък). Прашен, изтормозен и с вдигнати ръце към небето (правел дуа): Я, Рабби! Я, Рабби! Но яденето, пиенето и облеклото му били от харам.

/ Тогава как ще му бъде приета дуата!?”/Муслим

7. Правещият дуа да е търпелив в очакването си за приемане на дуата. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((يستجاب لأحدكم ما لم يعجل يقول دعوت فلم يستجب لي)) رواه مسلم 6870.

„Дуата ще бъде приета на онзи от вас, който не бърза и не казва: „Правих дуа, но не ми бе приета.”/Муслим/

8. Правещият дуа да е категоричен в словата си. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إذا دعا أحدكم فليعزم في الدعاء و لا يقل اللهم إن شئت فأعطني فإن الله لا مستكره له)) رواه الترمذي 4837.

„Когато някой от вас прави дуа на Аллах Теаля, трябва да бъде категоричен. И да не казва: „О, Аллах! Ако искаш ми дай!”.

Защото нищо не може да затрудни Аллах Теаля.”/Муслим/

9. Правещият дуа да бъде от онези, които повеляват одобреното и забраняват порицаното. Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

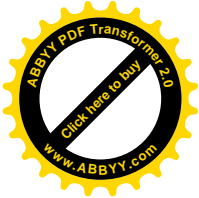
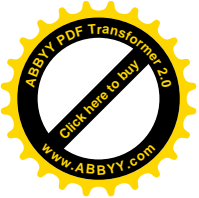
((والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقابا منه ثم تدعونه فلا يستجاب لكم.)) رواه الترمذي 2169.

(6)

„Кълна се в Онзи, в Чийто ръце е моята душа! Повелявайте одобреното и забранявайте порицаното, защото е възможно Аллах Теаля скоро да ви изпрати наказание! След това ще Му правите дуа, но няма да ви се приеме.”/Тирмизи/

Ако след спазване на тези условия, приемането на дуата се забави, това се дължи на:

1. Приемането на дуата е в зависимост от волята и благоволението на Аллах Теаля. Той е, Който приема и отхвърля дуата, на когото пожелае. Притежател е на всичко и се разпорежда с Неговото владение според волята Си. Аллах Теаля казва:

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٢٣﴾

§Той не ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.§/Сура „Енбия”/21/:23/

2.Мъдростта на Аллах Теаля е голяма и никой от хората не знае къде е ползата - в бързото откликване на дуата или в забавеното. Всевишният Аллах казва:

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا

وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

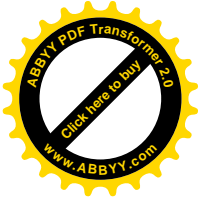
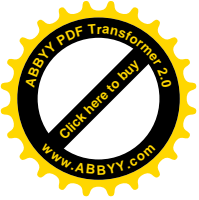
وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

§...може да мразите нещо, а то да е добро за вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.§
/Сура „Бакара”/21:216/

Нека да се знае, че за да не бъде приета дуата, има и други неща, които са пречка за това, като: прегрешенията, небрежността към повелите на Аллах Теаля, припечелването по нечестен начин средствата за препитание и др. Когато Ибрахим ибни Едхем бил попитан: „Каква е причината, ние правим дуа, а не ни се приема!?” Той рекъл: „Вие познавате Аллах, но не Му се подчинявате. Познавате Пейгамберина (с.а.с.), но не следвате неговия суннет. Познавате Корана, но не го прилагате. Храните се от богатата на Аллах, но не сте

(7)

признателни за това. Знаете за Дженнета, но не се стремите да го спечелите. Знаете за Джехеннема, но не целите да се предпазите от него. Познавате шейтана, но не му се противопоставяте, а се съгласявате с него. Знаете за смъртта, но не се приготвяте за нея. Погребват мъртвите, но не вземат поука. И изоставяйки вашите недостатъци се занимават с недостатъците на другите." "О, мой Аллах! Въздай ни добрина в земния живот и добрина - в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!"- Амин!

(1)

آداب الدعاء

УКАЗАНИЯ ЗА ПРАВЕНЕ НА ДУА

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Всемилостивият, Милосърдният!

Благодарността и възхвалата е за Всевишния Аллах, Господарят на Световите, Който приема дуата на зовящия, когато Го позове! И селяту селям да бъде върху Мухаммед (саллеллаху алейхи ве селлем), семейството му, неговите сподвижници и последователи до края на света!

Уважаеми братя!

При отправянето на дуа е необходимо да се спазват някои указания и препоръки, които спомагат за правилното изпълнение и приемане на дуата. По-важните от тях са:

1. Дуата да е искрена към Аллах Теаля.

Той Субханеху ве Теаля казва:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

§И бе им повелено да правят ибадет единствено на Аллах, предани Нему в религията...§/Сура "Бейине"/98/:5/

2. Правещият дуа да е с абдест.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((كرهت أن أذكر الله إلا على طهر)) - رواه أبو داود.

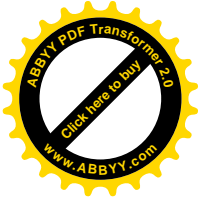
"Неприятно ми е да споменавам Всевишния Аллах, когато съм без абдест, "/Ебу Давуд/

3. Дуата да се започва и завършва с „хамд“ (възхвала и благодарност на Аллах) и със саяту селям на Пратеника.

Той (с.а.с) казва:

((إذا صلى أحدكم فليبدأ بتحميد الله و الثناء عليه ثم ليصلى على النبي ثم ليدع بعد ما شاء))
رواه الترمذي 3479.

"Когато някой от вас прави дуа да започва с хамд и със саяту селям на Пейгамберина (с.а.с), и след това да иска онова, което желае!" /Тирмизи/

(2)

4. Дуата да се повтаря няколко пъти.

Абдуллах Ибни Месуд (р.а.) казва:

((أن رسول الله كان يعجبه أن يدعو ثلاثا ...)) – رواه أبو داود -1521.

”Пейгамберинът (с.а.с.) обичаше да повтаря дуата три пъти...”/Ебу Давуд/

5. По време на дуата ръцете да бъдат протегнати и обърнати нагоре.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إن الله حي كريم يستحي إذا رفع الرجل إليه يديه أن يردهما صفرا خائبتين)) رواه الترمذي

.3556

”Наистина Аллах е Жив и Щедър, Той се срамува, когато един човек протегне ръцете си към Него да го върне с празни ръце.”/Тирмизи/

6. Дуата да се прави скрито, тихо и смирено.

Аллах Теаля казва:

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

§**Зовете своя Господар със смирение и в уединение...!**§/Сура “Еараф”/7/:55/

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أيها الناس اربعوا على انفسكم إنكم ليس تدعون أصم ولا غائبا ...)) رواه الترمذي³⁴⁶¹

“О, хора! Отнасяйте се вежливо, защото вие не зовете глух нито неприсъстващ!”/Тирмизи/

7. Правещият дуа да си признава греховете и да търси прошка за тях.

Пейгамберинът (с.а.с.) е казал:

((اللهم ... ظلمت نفسي و اعترفت بذنبي فاغفر لي ذنوبي جميعا ...)) رواه مسلم - 1809

„О, мой Аллах!... угнетих себе си, признавам греха си, затова ми опрости всички грехове...”/Муслим/

8. Правещият дуа да бъде обърнат към „Кибле” (в посока -Кяабе).

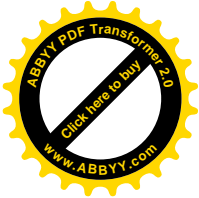
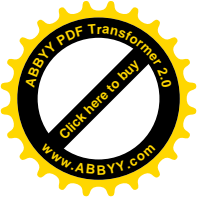
Ибни Месуд (р.а.) разказва:

((استقبل النبي صلى الله عليه وسلم الكعبة فدعا ...)) - رواه مسلم.

”Пейгамберинът (с.а.с.) се обърна по посока към Кибле и направи дуа ...”/Муслим/

9. Правещият дуа да бъде непоколебим и категоричен в дуата си.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إذا دعا أحدكم فليعزم في الدعاء و لا يقل اللهم إن شئت فأعطني فإن الله لا مستكره له)) رواه الترمذي 4837.

(3)

„Когато някой от вас прави дуа на Аллах Теаля, трябва да бъде категоричен. И да не казва: „О, мой Аллах! Ако искаш, ми дай!”, защото за Аллах Теаля няма затруднение.” /Муслим/

КОГА, КЪДЕ И В КОИ СЛУЧАИ СЕ ПРИЕМА ДУАТА?

1. В нощта „Кадр”.

Аллах Теаля казва:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾

§Нощта Кадр е по-превъзходна от хиляда месеца.§/Сура “Кадр” /97/:3/

Айше (р.а.) каза на Пейгамберина (с.а.с.):”*О, Пратенико на Аллах! Каква дуа да правя в нощта Кадр?*” Той ѝ рекъл:

((قللي اللهم إنك عفو تحب العفو فاعف عني)) رواه الترمذي 3513.

“Кажи: “О, мой Аллах! Ти си Милостив и обичаш милостта, затова се смили над мен!”

2. В деня Арафе.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((خير الدعاء دعاء يوم عرفة...)) رواه الترمذي 3585.

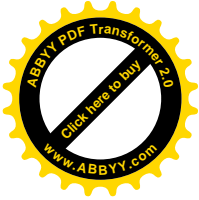
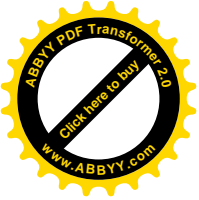
“Най-превъзходната дуа, е дуата, направена в деня Арафе.”

/Тирмизи/

3. В денонощието на Джумата.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إن في الجمعة لساعة لا يوافقها مسلم قائما يصلي يسأل الله خيرا إلا أعطاه إياه)) رواه مسلم 1967.

“В Джумата има час, в който ако мюсюлманинът се намира в намаз и прави дуа на Аллах Теаля за добро, ще му бъде приета.”/Муслим/

4.В месеца Рамадан.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ثلاثة لا ترد دعوتهم؛ الصائم حتى يفطر...)) رواه الترمذي 3598.

“На трима (от хората) дуата не се отхвърля: (от тях е) говеещият – докато разговее...” /Тирмизи/

5.През нощта, когато хората спят, и особено в третата част от нея.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إن في الليل لساعة لا يوافقها رجل مسلم يسأل الله خيرا من أمر الدنيا والآخرة إلا أعطاه إياه وذلك كل ليلة)) رواه مسلم 1767.

“През нощта има час, в който ако човек - мюсюлманин, прави

(4)

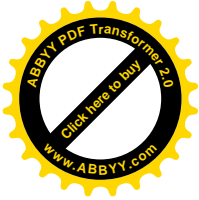
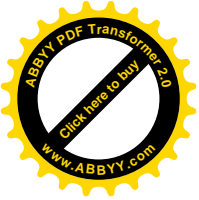
дуа на Аллах за добро в земния и Отвъдния свят, тя ще му бъде приета. И това е за всяка нощ.” /Муслим/

((ينزل الله إلى السماء الدنيا كل ليلة حين يمضي ثلث الليل الآخر فيقول؛ من يدعوني فأستجيب له...)) رواه مسلم 1772.

“Всяка нощ, когато последната ѝ третина отминава,

Аллах Теаля слиза до земното небе и казва: „Кой Ми прави дуа, за

да му я приема...?” /Муслим/

6. Във времето между езана и икамета.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((لا يرد الدعاء بين الأذان والإقامة)) رواه الترمذي 3594.

“Дуата, направена във времето между езана и икамета, не се отхвърля.”/Тирмизи/

7. След фарз намаз.

Пейгамберинът (с.а.с.) бил запитан: *“Кога дуата е приета?”* Той отговорил:

((جوف الليل الآخر و دبر الصلوات المكتوبات)) رواه الترمذي 3499.

„В последната част от нощта и след фарз намаз.”/Тирмизи/

8. В положение на седжде.

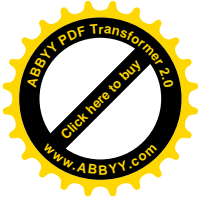
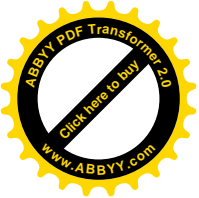
Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((أقرب ما يكون العبد من ربه و هو ساجد فأكثروا الدعاء)) رواه مسلم 1083.

“Рабът е най-близо до Господаря си, когато е на седжде, затова правете повече дуа!”/Муслим/

9. След четене или прочитане на Корана.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((من قرأ القرآن فليسأل الله به فإنه سيجي أقوام يقرأون القرآن يسألون به الناس)) رواه الترمذي 2918.

“Който чете Корана, нека да търси награда за това от Аллах! Защото ще дойдат народи, които ще четат Корана и ще търсят възнаграждение от хората за четенето.” /Тирмизи/

10.Когато имамът прочете в намаза „Сура Фатиха” и каже на глас: „Амин!” и кланящите се заедно с него кажат на глас: „Амин”.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إذا أمن الإمام فأمنوا فإنه من وافق تأمينه تأمين الملائكة غفر له ما تقدم من ذنبه)) - رواه مسلم 914.

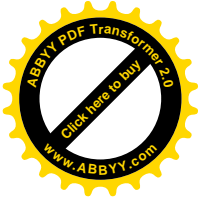
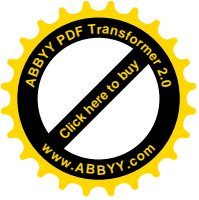
! ” *“Когато имамът каже:„Амин!” и вие кажете:„Амин*
Защото чийто „Амин!” се съчетае с „Амина” на меляикетата,
ще му се опростят предишните грехове.” /Муслим/

11.Когато се постоянства в правенето на дуа - в леки и трудни моменти.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((من سره أن يستجيب الله له عند الشدائد و الكرب فليكثر الدعاء في الرخاء)) رواه الترمذي 3382.

“Който иска да му бъде приета дуата в трудности, нека да прави

дуа, когато е в доволство!”/Тирмизи

НА КОИ ХОРА ДУАТА Е ПРИЕТА?

Приета е:

1. Дуата на родителите за децата им, дуата на угнетения
и дуата на пътника.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ثلاث دعوات مستجابات لا شك فيهن دعوة المظلوم و دعوة المسافر و الدعوة الوالد على ولده)) رواه

الترمذي - 1905.

„На трима (от хората) дуата не се отхвърля: дуата на угнетения, дуата на пътника и дуата на родителя за децата им.” /Тирмизи/

2. Дуата на говеещия, праведния владетел и угнетения.

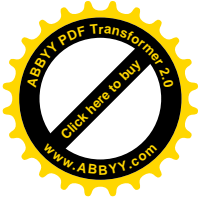
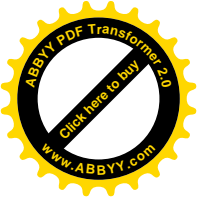
Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((ثلاثة لا ترد دعوتهم: الصائم حتى يفطر و الإمام العادل و دعوة المظلوم...)) رواه الترمذي 3598

„На трима (от хората) дуата не се отхвърля: на говеещия, докато той разговее, на справедливия владетел и на угнетения ...”/Тирмизи/

3. Дуата на човек, изпаднал в беда.

Аллах Теаля казва:

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

§ (Аллах е) Онзи, Който приема дуата на бедстващия, когато Го позове, и премахва злото,...§/Сура Немл/27/:62/

4. Дуата на детето за родителите му.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((إذا مات الإنسان إنقطع عمله إلا من ثلاثة: إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له)) رواه مسلم 4199.

„Когато един човек умре, неговите дела прекъсват, с

изключение на три: садакатул-джарийе (милостиня, от която

наградата е непрекъсваща, като построяване на джамия, чешма,

мост, прокарване на път и други) или полезна наука, или

праведно дете, което да прави дуа за него.”/Муслим/

5. Когато един мюсюлманин прави дуа за друг, в негово

ОТСЪСТВИЕ.

Пейгамберинът (с.а.с.) казва:

((دعوة المرء المسلم لأخيه بظهر الغيب مستجابة...)) رواه مسلم - 6866.

„Дуата на мюсюлманина за неговия брат е приета, в

негово отсъствие...” /Муслим/

(6)

"О, мой Аллах! Въздай ни добрина в земния живот и добрина - в Отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня! - "Амин!"

Дуа която се учи в края на хутбето

Аллах Субханеху ве Теаля казва:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

§Наистина Аллах и Неговите меляйкета правят саяту
Правете !селям на Пейгамберина. О, вие които сте повярявали
саяту селям на него.§

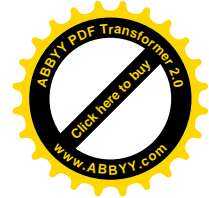
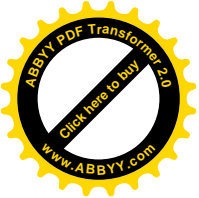
Пейгамберинът (с.а.в) казва:

((من صلي علي واحدة صلي الله عليه عشرين))

“Който направи на мен един път саяту селям, Аллах
прави на него десет пъти.”

اللهم صلي علي محمد و علي آل محمد كما صليت علي إبراهيم و علي آل إبراهيم انك حميد
مجيد. و ارض اللهم عن الخلفاء الراشدين أبي بكر و عمر و عثمان و علي و عن سائر الصحابة
والتابعين. قال النبي صلى الله عليه و سلم: ((الله الله في أصحابي , الله الله في أصحابي, لا
تتخذوهم غرضا بعدي, فمن أحبهم فبحبي أحبهم و من أبغضهم فببغضي أبغضهم.)
اللهم اقسم لنا من خشيتك ما تحول به بيننا و بين معصيتك و من طاعتك ما تبلغنا به
جنتك, و من اليقين ما تهون به علينا مصائب الدنيا. اللهم متعنا بأسماعنا و أبصارنا و قواتنا ما
أحييتنا. واجعله الوارث منا. اللهم اجعل ثأرنا علي من ظلمنا, و انصرنا علي من عادانا, و لا
تجعل مصيبتنا في ديننا, و لا تجعل الدنيا أكبر همنا و لا مبلغ علمنا و لا تسلط علينا بذنوبنا من
لا يخافك و لا يرحمنا. اللهم أعز الاسلام و المسلمين. اللهم احفظ أئمة المسلمين و قاداتهم من
كل سوء و انصرهم بالحق و انصر الحق بهم. أيها الاخوة الكرام:

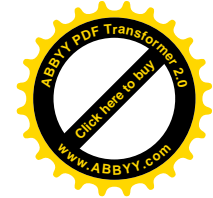
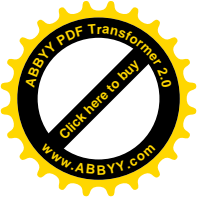
﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ ﴿٤٠﴾

فاذكروا الله يذركم وادعوه يستجب لكم و اشكروه علي نعمه يزدكم و لذكر الله أكبر و
الله يعلم ما تصنعون. و أقم الصلاة ...

ТЕРМИНОЛОГИЧЕН РЕЧНИК

абдест - обредно измиване преди намаз.
Адем - първият човек на земята (бащата на човечеството), който е и Пророк на Аллах.
Адн – име на Дженнета (Рая).
Аззе ве Джелле - Всемогъщият и Великият.
айет (и) - знамение (я).
акика - курбан на новородено.
акшам - вечер.
акшам намаз - вечерна молитва.
Аллах Теаля - Всевишният Аллах.
Аллах Субханеху ве Теаля -Пречистият и Всевишният Аллах.
алейхисселям (а.с.) - мир нему.
алейхимусселям (а.с.) - мир на тях.
Амин -Приеми. О, мой Аллах приеми молбата ми!
Арафат - местност в близост до гр.Мекка, където се престоява по време на Хаджилъка.
Арафе – деветият ден от месец зил-хидже, когато всички хаджии са на местността Арафат.
аср - следобедна молитва.
ахирет - отвъдния живот.
ахляк - морал, поведение, нрав.
Ашура - десети ден от месец Мухаррам.
байрам - празник.
бидат (и)-нововъведение, ерес.
вааз - беседа.
ваджиб- задължителен, задължение.
ваиз – водещ беседа
вахий - откровение.
вуду, абдест- обредно измиване преди намаз.
гийбе, гийбет - злословене за някого в негово отсъствие.
гусул – къпане след семеотделяне, съобразно шериата.
гюнах, джунах - грях.
джеза – 1.възмездие, въздеяние. 2.наказание.
Джелле Джелилюху - Превеликият. Всемогъщият.
джемаат - група, групово.
дженабе - положение на мъж или жена след семеотделяне.
дженазе – 1.погребение. 2.мъртвец.
Дженнет - Рай.
Джехеннем – Ад.
Джибрил - име на меляике.
джин (ове) - твари създадени от огън – дух (ове).
джума - петък.
джума намаз - петъчна молитва.
джумада (ел-уля) - пети месец от ислямския календар.
джумада (ел-ахир) - шести месец от ислямския календар.
джунуб - мъж или жена след семеотделяне.
дуа - отправяне на зов към Аллах.
дуня - 1.свят. 2.земен живот.
езан - покана за намаз с висок глас от минарето на джамията.
елиф - първата буква от арабската азбука.
енсар (и)- жителите на гр. Медина, които са подпомогнали Пратеника на Аллах (с.а.с.) когато се е преселил от Мекка за Медина.

емирул муаминин - емир (управител, княз, владетел) на мюсюлманите.

еселяму алейкум ве рахметуллах – ислямски поздрав.

есхаби - сподвижници.

ехлюлкаитаб - евреи и християни (народи получили Писание от Всевишния)
ехлю сунне вел джемаа – мюсюлмани сунити, които се ръководят от Корана и Суннета.

зекят - задължителна милостиня, която се дава на цялото богатство веднъж в годината.

зекятул фитр - задължителна милостиня, която се дава през последните дни от месец Рамадан.

зикр - споменаване името на Аллах.

зина - блудство, прелюбодеяние.

зул кааде - единадесети месец от ислямския календар .

зул хиджже - дванадесети месец от ислямския календар.

натикад - убеждение.

натикаф - оттегляне в джамията за определен период от време в последните десет дни от месец Рамадан, с цел ибадет.

ибадет -1.Обожаване. 2.Общо наименование на всички праведни дела, които се извършват с цел обожаване Всевишният Аллах, които Той обича, желае и е доволен от извършването им.

иблис - Люцифер (име на дявола).

ибни, ибн - син.

иджмаа - единодушие, съгласие, консенсус.

икаме, икамет - оповестяване за започване на задължителния намаз.

икинди намаз, икиндия - следобедна молитва.

илях - божество.

имам - религиозен водач в Исляма.

иман - вярване.

имсак – начално време за започване на говеенето или второто забелване на хоризонта – начало на зарата.

иншаеллах - с благоволенieto на Аллах. Ако Аллах е пожелал.

Иса - Исус.

Ислям - (арабска дума означаваща: покорност). Религия низпославана на пратениците (Адем - Адам, Нух - Ной, Муса - Мойсей, Ибрахим - Аврам, Иса – Исус) от Аллах за различен период от време. А за последен път е низпослана през VII в. на Мухаммед (с.а.с.), която е запазила своята автентичност. Като през целия този период до наши дни тя не е претърпяла никакви промени и изопачавания за разлика от предшестващите я писания. Неправилно е тя да се нарича “мохамеданска религия” или “мохамеданство”, защото тя не е основана от Мухаммед (с.а.с.), а е низпослана на него от Всевишния Аллах.

исра- нощното пътуване на Мухаммед (с.а.с.) от Мекка до Ерусалим.

истигфар - търсене на опрощение.

ифтар - време за разговяване след залез слънце.

ихляс - искреност в делата и подчинението на Аллах.

ихрам – 1.Бяло облекло за извършване на хаджилък. 2.Положение, при което временно се забраняват някои позволени неща за хаджията при обличане на хаджийските си дрехи.

йерхамукеллах - Аллах да те помилва.

Кадр - име на нощ, която се намира в последната десетдневка от месец Рамадан (Рамазан).

келимету тевхид - словата на единобожието.

Кефин, кефен - бяло платното, с което се увива мъртвия.

кефиносване - увиване на мъртвия в бяло платно.

кеффара, кефарет - откуп.

кибле - посоката за обръщане по време на молитва към “Кябе” в гр.Мекка.

кияме, киямет - Съдният ден.

киямитският (къяметският) ден - Съдният ден.

Корани Керим - Свещената Книга низпослана на Пратеника Мухаммед (с.а.с.).

курбан - жертвоприношение с цел приближаване към Аллах.

курейш, курайш - знатно арабско племе, от което произлиза Мухаммед (с.а.с.).

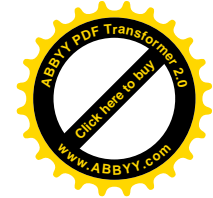
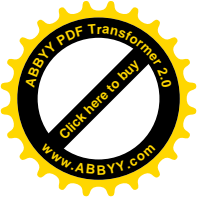
куфр - неверие.

Кябе, Кябе - свещената постройка в центъра на джамията “Харам” в гр. Мекка.

лям - буквата (л) от арабската азбука.

магриб (акшам намаз) - вечерната молитва.

мекрух - нежелателно, порицано.

меляике (та) - ангел (и).
мехрем - близък човек на жена, като: съпруг, син, баща, брат, дядо, працядо, брат на майката, брат на бащата, внук и племенник.
миарадж - възнесение, издигане.
мизан - везните в Съдния ден.
мим - буквата (**м**) от арабската азбука.
Мина - местност до гр.Мекка, където се извършва част от хаджилъка.
минбер - издигнато място за изнасяне на хутбе в джамия.
миск - мускус: силно миризливо вещество, което се отделя от специални жлези у някои животни и от някои растения и се използва в парфюмерията.
муаджизе - чудо.
муамин - мюсюлманин.
муеззин - човек, който оповестява времето за намаза.

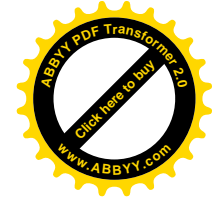
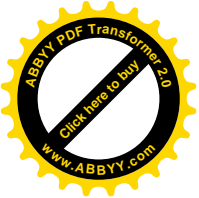
Музделифе - местност до гр.Мекка, където се извършва част от хаджилъка.

мунафик - лицемер.
Муса - Мойсей
мусафир - пътник.
мустехаб – позволен, допустим, който се нрави, който се харесва.
муттекин - богобоязлив, побожен.
мухаджирин - хората, които са се преселили с Пратеника на Аллах от Мекка за Медина.
мухаррам - първият месец от ислямския календар
намаз (саят) - молитва.
нафиле – незадължително, допълнително.
небийна – нашият пророк.
ниамет – дар, благодат.
нийет - намерение.
нисаб - минимум, притежание при което мюсюлманинът е длъжен да дава зекят.
Нух - Ной.
оруч- говеене.
пейгамбер, пейгамберин - пророк.
пладнина - обедна молитва.
Рабби – мой Господарю!
радийеллаху анху (р.а) - Аллах да е доволен от него.

радийеллаху анха (р.а) - Аллах да е доволен от нея.

рамадан, рамазан - девети месец от ислямския календар.

расул - пратеник.
расулюллах- Пратеникът на Аллах.
рахимехуллах (р.а) - Аллах да го помилва.
реджеб - седми месец от ислямския календар.
рекят - част от намаза.
сабах - утринна молитва.
(с.а.с) - саллеллаху алейхи ве селлем - Аллах да го благослови и с мир да го дари.
саа - мярка равняваща се приблизително на 2,250кг.
садака - подаяние, милостиня.
садакатул-джарийе - милостиня, от която наградата е непрекъсваща, като построяване на джамия, чешма, мост, прокарване на път и други, за благо на хората с цел спечелване задоволство на Аллах Теаля.
садакатул-фитр – виж. Зекятул-фитр!
саяту селям - мир нему.
сахур - време за хранене на говеещия до настъпване на зората.
селям - 1.мир. 2.привет, поздрав. 3.слово, което се изказва за приключване на намаза.
седжде - положение в намаза, при което кланящият се допира земята с челото, носа, дланите, коленете и пръстите на краката.
сехабе - сподвижници.
секар -име на Ада.

сехви седжде - седжде, което се прави за неумишлена грешка при кланяне на намаза.

Субханеху ве Теаля - Пречистият и Всевишният.
сунне, суннет, сюнне, суннет - думите, делата, одобрението на чуждите дела; нравствените и физическите качества на Мухаммед (с.а.с.).

Сура (и) - глава от Свещения Коран.

таравих намаз - допълнителна молитва през месец Рамадан.

таваф - обикаляне около Кябе, обход.
тагут - всичко, което отклонява от пътя на Аллах, като шейтани, идоли, хора и т.н.

Тааиф, Таиф - град в Саудитска Арабия.

тахара - чистоплътност съобразно шериата.

теблиг - известяване, предаване.

тевбе - покаяние.

тевхид - еднобожие.

тевеккул - упование.

теква- боязън, страхопочитание.

теке (та) – гроб на светец.

Тихамете Биида- планини в близост до гр.Мекка.
умра - посещение на Кябето извън времето за хаджилък с цел ибадет.

фард, фарз - задължение.

фард (фарз) намаз - задължителна молитва.

феджр - зора.

фидйе - откуп.

фитне - раздор.

хадж – хаджилък.

Хадис - автентично предадени сведения (или съобщения) от сподвижниците на Пейгамбера Мухаммед (с.а.с.) за думите, делата, одобрението на чуждите дела; нравствените и физическите качества на Мухаммед (с.а.с.).

хадис Кудси - слова на Аллах, изречени от Мухаммед (с.а.с.), без да са знамения от Корана.

хаир - добро.

халал, халял – позволено, придобито по позволен начин.

хамд - изказване на признателност и благодарност към Аллах Тегля.

харам – 1.забранено, придобито по непозволен начин. 2.неприкосновен, свещен.

хатиб - лице, което изнася реч в джамията на петъчната молитва и байрамските молитви.

хиджра - 1.преселение. 2.Преселението на Мухаммед (с.а.в) от гр. Мекка за гр. Медина 622 г. 3. Начало на ислямското летоброене.

хутбе (та) - проповеди, религиозни беседи, лекции.

шабан - осми месец от ислямския календар.

шеввал - десети месец от ислямския календар.

шейтан - сатаната - сътворен е от огън, върши лоши деяния и подтиква към тях.

шериат, шерят - ислямското законодателство

шефаа - застъпничество.

ширк - езичество, съдружаване с Аллах.

Я, Рабби! - О, мой Господарю!

ятсия, ятси намаз - нощна молитва.

